

Vietor do plachiet

Daniel Zajac

Predslov

Drahý čitateľ,

slovo „evanjelium“ znamená „dobrá správa“. Toto posolstvo by nebolo dobrou správou, keby sme sa museli zachrániť sami svojimi skutkami alebo spolupracovať na svojom spasení, lebo sme nikdy neurobili, ani nebudeme môcť urobiť nič, čo by spravodlivý Boh mohol prijať ako výkupné za našu dušu. „Zo skutkov zákona nebude ospravedlnený pred Bohom ani jeden človek.“ (Rimanom 3,20)

Nebola by to dobrá správa ani vtedy, keby sme mali byť zachránení skutkami niekoho druhého. Naše spasenie by záviselo na človeku, hriešnom ako sme my a je napísané: „Nikto nemôže brata vykúpiť, ani Bohu cenu zmierenia zaň vyplatiť.“ (Žalm 49,8)

Nebola by to dobrá správa, keby sme dnes mohli byť „Božími deťmi“ a zajtra znovu „deťmi hnevu“. Nemali by sme žiadny pokoj a ustavične by sme boli naplnení obavou. Evanjelium nám chce dať trvalý pokoj a zabezpečenú radosť. „A tak ospravedlnení z viery máme pokoj s Bohom skrze svojho Pána Ježiša Krista.“ (Rimanom 5,1)

Božie evanjelium je skutočne dobrou správou, zodpovedajúcou potrebám hriešnika.

Čo hriešnik potrebuje? Potrebuje odpustenie. Evanjelium hovorí: „V Ňom máme vykúpenie skrze Jeho krv, odpustenie hriechov podľa bohatstva Jeho milosti.“ (Efežanom 1,7)

Potrebuje byť nájdený spravodlivý pred Bohom. „Kto však nekoná skutky, ale verí v Toho, ktorý ospravedľňuje bezbožného, tomu sa jeho viera počíta za spravodlivosť.“ (Rimanom 4,5)

Potrebuje večný život. Ježiš povedal: „Kto verí vo mňa, má večný život.“ (Ján 6,47)

Potrebuje byť zachovaný až do konca. Vypočuj si tieto Ježišove ubezpečujúce slová: „Moje ovce počúvajú môj hlas, aj ja ich poznám a nasledujú ma. Ja im dávam večný život a nezhynú naveky, a nikto mi ich nevytrhne z ruky.“ (Ján 10,27-28)

Vzácné evanjelium! Evanjelium slávy blahoslaveného Boha. (1.Timotejovi 1,11)
Ono odháňa každú obavu a dáva pokoj s Bohom. Vyvoláva v našich srdciach lásku k Bohu, túžbu a silu Mu slúžiť.

Veriaci kresťania očakávajú Pána Ježiša Krista, ktorý príde a uvedie ich do domu Otca. Keď ich smrť vezme, odíde ich duša k Ježišovi a ich telo sa navráti do prachu. V očakávaní slávy je to už blažený odpočinok v prítomnosti Pána Ježiša.

Nezabudni, že si sa nenarodil pre nič iné, nežiješ pre nič iné, ani tvoj pozemský život ti nebol zverený pre nič iné, iba pre toto jediné: aby si poznal Boha na zemi, miloval Ho, slúžil Mu a potom sa s Ním tešil vo večnosti. (John Wesley)

**Ježiš nie je
jednou z ciest
k Bohu, ani
tou najlepšou,
On je jediná
cesta!**

Záchrana z popolnice

„ Je to verná reč a zaslúži si, aby ju všetci prijali: Ježiš Kristus prišiel na svet, aby spasil hriešnikov.“ (1.Timotejovi 1,15)

Matamaros, bol úspešný človek z Mexika, ktorému bolo vždy málo a tak ako sám povedal, “skĺzol som až do sveta zločinu“. Potom ako ho zatvorili prežil niečo, čo zmenilo od základu jeho život. Toto je svedectvo jedného zachráneného zločinca:

„Teraz pre teba život končí, myslel som si. Jedného dňa som v jednej popolnici vo väzení našiel Nový zákon. Čítal som ho a bol som veľmi prekvapený. Zrazu som videl svoj život v Božom svetle. Toto svetlo mi dalo spoznať moje hriechy, ale otvorilo mi aj nádej. A tak som pokľakol a prosil som Boha o odpustenie. Tu spadla zo mňa celá ťarcha vín a urobila miesto hlbokému pokoju, aký som až doteraz nepoznal. Skrze Ježiša Krista sa môj život stal novým.“

Keď vyšiel na slobodu, vrátil sa ku svojej rodine. Tá ho napriek hanbe a trápeniu, ktoré im spôsobil, neodmietla. A potom sa aj celá jeho rodina obrátila k viere v Pána Ježiša Krista.

Krásny „Happy end“ Ježišovej lásky, ktorá ma moc zmeniť každého človeka. Aj toho, ktorý si o sebe myslí, že život sa pre neho končí, lebo už nie je žiadny dôvod žiť.

Na každej púti zúfalstva Boh ponúka oázu pokoja.

Pane Ježišu, prosím, vyslobod' ma od všetkých hriechov, nech smiem byť hodný nosiť meno kresťan. Amen

Jediná cesta záchrany

„... Otče môj, ak je možné, nech ma minie tento kalich. Avšak nie ako ja chcem, ale ako Ty.“ (Matúš 26,39).

Otec išiel so synom k zubárovi, lebo ho bolel zub. Zubár s konštatoval, že musí mliečny zub vytriahnuť, lebo pod ním už rastie nový. Syn sa veľmi zľakol a s plačom prosil otca, aby ešte počkali, že sa potom uvidí, či to vôbec bude nutné? Zubár však trval nekompromisne na tom, že nie je iné riešenie. Zub musí ísť von! A tak otec držal syna za ruku, ten plakal a vrtel sa, kým zubár nevytrahol zub..

Nepripomína vám tento príbeh niečo? Aj Pán Ježiš v Getsemanskej záhrade prosil o inú cestu. „... Otče môj, ak je možné, nech ma minie tento kalich. Ale nie ako ja chcem, ale ako Ty.“ (Matúš 26,39) Úplne sa však podriadil Otcovi, lebo nebolo iné riešenie. Pohľad na milovaného Syna v toľkých mukách musel zlomiť Otcovo srdce. Na záchranu ľudu však nebola iná možnosť.

Aby sme mohli zakúšať Božiu silu, musíme si priznať vlastnú slabosť.

Otče, ďakujem, že nás tak veľmi miluješ, že si poslal svojho milovaného Syna, aby nás zachránil, hoci Ti to muselo zlomiť srdce. Ďakujem, že nás Tvoj Duch sprevádza a drží v časoch radosti i bolesti. Amen

Nebud' ľahostajný!

„Veru, veru, hovorím vám: Kto počúva moje slovo a verí Tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nejde na súd, ale prešiel zo smrti do života.“ (Ján 5,24)

V jednom pracovnom kalendári bolo napísané: „Čo ničí viac majetkov ako všetky bomby a dela? Čo usmrčuje viac ľudí než všetky vojny, mrzačí nespočetné množstvo mužov a žien a prináša chorobu chradnutie i smrť? Nikoho nešetří, ani dieťa, ani starca, ani dom, ani dvor. Nič nedaruje, ale všetko berie. Je tvojím najväčším nepriateľom. Mal by si sa mať pred ňou na pozore, ty však na ňu úplne zabúdaš!“

Poznáš odpoveď? Je to ľahostajnosť. Ak má ľahostajnosť také pustošiace účinky v pozemskom živote, o čo viac, keď ide o večnosť! Milióny ľudí dnešnej blahobytnej doby nechcú byť ničím rušení vo svojom pohodlnom živote. Sú ľahostajní a neriešia, čo s nimi po smrti bude. Premýšľať o Bohu a večnosti? To by ich predsa mohlo len zneľudniť! Preto sa takým myšlienkam radšej vyhýbajú a držia si od nich odstup.

Nebud' ľahostajný! Nepokaz si večnú budúcnosť svojou dnešnou ľahkomyselnosťou. Urob dnes to, čo musíš, aby si to zajtra nemusel ľutovať! V hre je veľa, tak to nepodceňuj.

Božou cestou spásy je Ježiš Kristus. V Biblii je opísaný celý balíček Jeho charakteristiky. Uver v tieto charakteristiky, v Jeho smrť a zmŕtvychvstanie, v Jeho dokončené dielo na kríži, v Jeho jedinú dokonalú obeť za naše hriechy a od okamihu uverenia ti patrí večný život a nebo.

Viera je ruka, ktorá musí prevziať Boží dar spasenia.

Načiahol som sa za Tvojim darom a v Ježišovi som prijal odpustenie a večný život. Ďakujem Ti, môj nebeský Otče. Amen

Nehľad' iba na vlastné záujmy!

„...a nehľadajte každý len svoj prospech, ale aj prospech iných.“
(Filipanom 2,4)

Tibetský šerpa Nawang Gombu a Američan Jim Whittaker, spolu dosiahli vrchol Mount Everestu. Bolo to 1.mája 1963. Keď sa približovali k vrcholu, obaja uvažovali nad tým, akou cťou by bolo vystúpiť na vrchol ako prvý. V oboch však zvíťazila pokora. Tesne pred cieľom dal Jim pokyn Nawangovi, aby šiel ako prvý, ale on to s úsmevom odmietol a povedal: „Ty buď prvý, veľký Jim!“ Nakoniec sa rozhodli, že na vrchol vystúpia obaja súčasne.

Naplnili tak slovo Písma: „Nech nik nehľadí iba na svoje vlastné záujmy, ale aj na záujmy iných.“ (Filipanom 2,4) Týmito slovami povzbudzoval apoštol Pavol veriacich vo Filipách a vyzýval ich, aby po vzore Pána Ježiša prejavovali pokoru a videli iných väčších od seba.

Pokora nás volá k tomu, aby sme iným prejavovali láskavosť aj vtedy, keď by sme najradšej trvali na vlastnej vôli. Život v pokore nám pomáha stať sa podobnejšími Ježišovi. Kráčanie v Ježišových stopách znamená vzdať sa toho, čo je najlepšie pre nás a robiť to, čo je najlepšie pre iných.

Sebeckto a nadradenosť ľudí rozdeľuje, ale pokora spája a zjednocuje.

Pane Ježišu, celý Tvoj pozemský život, bol životom pokory. Nauč aj mňa v pokore vidieť iných väčších od seba. Aby som Ťa oslávil tým, že dám prednosť iným. Amen

Uč sa pokore!

„ Ty si žiadaš veľké veci. Nežiadaj si!“ (Jeremiáš 45,5)

Staršia kresťanka, ktorá celý život verne slúžila svojmu Pánovi, bola pripútaná na lôžko a trápil ju neustály kašeľ. Jednému z návštevníkov pokojne vysvetlila: „Vidíte, keď som bola mladšia, Pán mi hovoril: ‚Betty, urob toto, Betty, urob tamto‘ a ja som to robila, ako som najlepšie vedela. Dnes mi Pán hovorí: ‚Betty, ostaň v posteli s kašľom‘... “

Čo bolo pre túto ženu dôležité - robiť to, čo od nej Pán žiadal. To, čo si Pán aj od nás žiada je, aby Mu patrilo prvé miesto v našom srdci. Jeho túžbou je, aby sme sa Ho naučili poznať ako „Priateľa, ktorý miluje v každom čase“. (Príslovia 17,17)

Si ochotný slúžiť Pánovi vykonávaním skromných úloh, robením práce, ktorú si väčšina ani nevšimne, no Pán áno?

Žiadna služba pre Krista neostane nepovšimnutá.

Pane Ježišu, keď iní majú viac úspechu ako ja, - daj mi milosť prijať to v pokoji. Keď sú iní viac prijímaní ako ja, - daj mi milosť prijať to v pokoji. Keď sú iní uprednostňovaní predou mnou, - daj mi milosť prijať to v pokoji. Keď iní v očiach blížnych viac rastú, ja však v ich očiach klesám, - daj mi milosť prijať to v pokoji. Keď iných chvália, na mňa však zabúdajú,- daj mi milosť prijať to v pokoji. Pane, nebeský Otče, Ty vypočúvaš malých a chudobných a miluješ pokorných, daruj mi milosť, aby som sa stal malým vo svojich vlastných očiach, aby som Ti lepšie slúžil a viac sa Ti páčil. Skrze Ježiša Krista, nášho Pána. Amen

Veríš Ježišovmu posolstvu?

„ Veru, veru, hovorím vám: Kto počúva moje slovo a verí Tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nejde na súd, ale prešiel zo smrti do života.“ (Ján 5,24)

Wilhelm Busch v jednej svojej knihe uvádza list mladého vojaka, kresťana, ktorý padol v Rusku počas druhej svetovej vojny. V liste je napísané približne toto: „Okolo nás je hrôza! Keď Rusi strieľajú z kaľuší, prichádza na nás panika. A tá zima! A ten sneh! Strašné! Nemám však vôbec strach. Keby som aj mal padnúť, bude to nádherné: potom budem jedným skokom v sláve. Tam končia boje - budem vidieť tvárou v tvár svojho Pána a obkľúči ma jeho sláva. Nemám vôbec nič proti tomu, keby som tu aj padol.“

A skutočne, padol krátko potom. Nebál sa ani smrti, lebo poznal Pána Ježiša, ktorý dáva istú nádej na večný život. „Kto počúva moje slovo a verí tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nepôjde na súd, ale prešiel zo smrti do života.“ (Ján 5,24) Kto pozná Božie slovo a verí Ježišovmu posolstvu, tak o tom nepochybuje. V tomto pozemskom živote sa rozhoduje o tom, kde po smrti pôjdeme. Rozhodnutie je na nás, len od nás to záleží.

Ak nasledujeme Toho, ktorý je cestou, nemusíme sa báť.

Pane, ja túžim hľadať Tvoju tvár, neustále počúvať Tvoj hlas a podľa Tvojich príkazov žiť. Buď sviecou k mojim nohám a svetlom mojich chodníkov! Amen

**Nereklamuj
svoje
náboženstvo
nosením
oblečenia,
ale spôsobom
života!**

Dobrý pastier

„Ako sa pastier stará o svoje stádo v deň, keď je uprostred svojho rozptýleného stáda, tak sa aj ja postarám o svoje ovce...“ (Ezechiel 34,12).

Jeden pastier povedal: „Ovce sú hlúpe zvieratá. Jedia len to, čo majú priamo pod nosom, aj keď spasú všetku trávu pred sebou, neotočia sa hľadať čerstvú pašu. Začnú jesť hlinu!“

Ako často Biblia prirovnáva ľudí k ovciam. Nečudo, že potrebujeme pastiera. Keďže sú ovce hlúpe, nepostačí hocikaký pastier. Ovce potrebujú pastiera, dobrého a múdreho, ktorému na nich záleží. Keď prorok Ezechiel písal o Božom ľude vo vyhnanstve, prirovnal ich k ovciam, vedeným zlými pastiermi. Namiesto pasenia stáda ich Izraelskí vodcovia využívali iba pre zisk a následne ich nechali napospas divej zveri.

Mali však nádej. Boh, dobrý Pastier, zaslúbil, že ich vyslobodí od vodcov, ktorí ich využívali. Sľúbil im, že ich dovedie domov, bude ich pásť na šťavnatých pastvinách a dá im odpočinúť. Vyhostí divú zver, aby Jeho stádo bolo v bezpečí.

Krásne to vyjadril žalmista Dávid:

„Pán je môj pastier, nič mi nechýba: pasie ma na zelených pašienkach. Vodí ma k tichým vodám, dušu mi osviežuje. Vodí ma po správnych chodníkoch, verný svojmu menu. I keby som mal ísť tmavou dolinou, nebudem sa báť zlého, lebo ty si so mnou. Tvoj prút a tvoja palica, tie sú mi útechou. Prestieraš mi stôl pred očami mojich protivníkov. Leješ mi olej na hlavu a kalich mi naplňuje až po okraj. Dobrota a milosť budú ma sprevádzať po všetky dni môjho života. A budem bývať v dome Pánovom mnoho a mnoho dní.“ (Žalm 23)

Ak chceme spoznať trvalé šťastie, musíme spoznať Ježiša.

Drahý Bože, ďakujem, že sa o nás s láskou staráš a naplňuješ všetky naše potreby, aj keď my sami ani presne nevieme, čo potrebujeme. Amen

Hľadajme to, čo nás spája

„Kto činí vôľu Božiu, ten mi je bratom aj sestrou aj matkou.“ (Marek 3,35)

Mnoho zanietovaných kresťanov sa horlivo usiluje „evanjelizovať“ všetkých ľudí okolo seba, aj tých, ktorí patria do iných kresťanských denominácií. Mnoho raz to vyzerá tak, ako keby iba oni mali kľúč k nebu a ostatných považujú za nič. Raz jeden mladý učiteľ povedal takému zapálenému „evanjelistovi“: „Obdivujem vašu horlivosť, nadšenie a zápal, ale odoberte sa radšej za ateistami. Oni Boha nepoznajú, ja áno. Je zbytočné tankovať benzín do plnej nádrže. Tak je to so mnou.“

Pán Ježiš hovorí: „Kto plní vôľu Božiu, je môj brat.“ (Marek 3,35) Tieto slová sú odpoveďou tým, čo hľadali Ježiša. Nie je tu riešená otázka náboženskej príslušnosti. Ježiša nachádzame vtedy, keď sa naša činnosť zhoduje s vôľou Božou. Nie čo ja chcem, čo mne vyhovuje, čo sa mne páči, ale čo chce Boh. S vedomím toho, že plniť vôľu Božiu stojí námahu, čas a vyžaduje si to veľa trpezlivosti.

Vo svete je plno ateistov, ktorí potrebujú počuť Boží hlas. A kresťania sa hrajú každý na „svojom piesočku“ a hádajú sa, či je ten alebo ten najlepší. Namiesto toho, aby spojili svoje sily a spoločným úsilím pomohli nájsť strateným ľuďom cestu záchranu. „Vôbec mi nerobí starosti, ak ťa nazývajú pápežencom alebo protestantom, zarmucuje ma však, že si pohan. Faktom totiž je, že celosvetová pobožnosť protestantov aj katolíkov nie je nič iné ako kultivované pohanstvo.“ (John Wesley)

Správne podanie Slova, je predpokladom správneho porozumenia.

Pane, prosíme Ťa o dobré vzťahy medzi kresťanmi rôzneho vierovyznania, nech ich vidíme ako svojich bratov. Prosíme za naše rodiny, manželstvá, deti a mládež, za všetkých tých, ktorí Ťa ešte nepoznajú a ani Ťa nehľadajú. Pane, zmiluj sa nad nimi, dotkni sa ich srdc, uzdrav ich zrak, pomôž im nájsť novú cestu, vybrať si novú budúcnosť, lebo len Ty Kriste si naša pomoc, naša záchrana i naša spása. Amen

Nepýtaj sa Boha prečo, ale ako?

„A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovením mysle, aby ste vedeli rozpoznať, čo je vôľa Božia, totiž, čo je dobré, milé a dokonalé.“ (Rimanom 12,2)

Veľa kresťanov si príliš rýchlo vysvetľuje udalosti svojho života ako Božiu vôľu. Aj keď niekedy by bolo rozumnejšie sa opýtať: „Pane, čo mi týmto chceš povedať?“ V skutočnosti, ak chceš poznať Božiu vôľu vo svojom živote, tak musíš najprv poznať Boha. Ruku na srdce - poznáš Ho? Vieš, čo znamená každý deň si oddeliť pre Neho čas? Vieš, čo to znamená rozprávať sa s Ním „len tak“, bez toho, aby si Ho o niečo žiadal? Necháš Ho každý deň hovoriť k tebe prostredníctvom svojho Slova?

Ak Ho ešte nepoznáš, potom je prvoradé, aby si sa s Ním zoznámil. Iba vtedy, keď s Ním nadviažeš osobný vzťah, môžeš správne porozumieť Jeho vedeniu a budeš mať dokonca schopnosť podriaďiť sa. Boh dá každému veriacemu človeku, ktorý Ho o to poprosí, svojho Ducha, ktorý „ho naučí všetkému.“ (Ján 14,26) Skrze Neho Boh zjavuje tým, ktorí Mu patria svoje zámery v ich životoch. „Na všetkých svojich cestách myslí na neho a on ti bude rovnať chodníky.“ (Príslovia 3,6)

Pokiaľ si príliš zamestnaný svojimi vlastnými plánmi a zámermi, tak sa nemôžeš stať nástrojom božského života, ani udalosti v tvojom živote nemusia byť podľa Božej vôle.

Božia pravda odhaľuje satanové klamstvá.

Pane, prijmi celú moju slobodu. Všetko, čím som, aj to čo vlastným je od Teba. Nakladaj s tým podľa svojej vôle. Daj mi len svoju lásku a milosť, lebo to mi stačí. Amen

Aký je tvoj nedeľňajší klobúk?

„Ten, kto zakrýva svoje previnenia, nebude mať úspech, kto však ich vyzná a opustí, dôjde milosrdenstva.“ (Príslovia 28,13)

Niektorí ľudia vedia, že ich život nie je dobrý. Vedia aj to, že ak si nedajú veci do poriadku, tak skončia zle. Hriechy, ktoré páchajú sú však také sladké, že sa ich jednoducho nechcú vzdať. A o tom je aj tento príbeh:

Bolo to za chladnej zimy v Holandsku. Niektoré kanály a jazera zmrzli a tak bolo možné skrátiť si hociktorú cestu. Aj jedna žena s košom na ramene prechádzala cez zmrznutú hladinu, aby sa skôr dostala na druhý breh. Skoro sa jej to podarilo, keď náhle počula v ľade praskot. Skôr, než sa rozhládla, praskol ľad aj pod jej nohami. Držala sa za okraj a vo svojej smrteľnej úzkosti volala o pomoc. Našťastie bolo po blízku niekoľko mužov. Jeden položil rebrík na ľad a po priečkach sa k nej priblížil. Pokúsil sa ženu vytiahnuť na rebrík, ale medzi ženou a rebríkom prekážal kôš, ktorý mala žena stále na ramene. „Puste ten kôš!“ - „Nie“, protestovala, „mám v ňom nedeľňajší klobúk!“ - „Nechajte klobúk klobúkom, ide vám o život!“

Ako je to s tebou? Nemáš aj ty svoj „nedeľňajší klobúk“, ktorého sa nechceš vzdať? Môžu to byť skryté hriechy, zlí priatelia, hriechne zvyky. Alebo to môže byť zlý životný štýl, postavenie v spoločnosti. Je mnoho vecí, ktoré nás môžu zdržovať od toho, aby sme prišli k Pánovi Ježišovi. Povedz úprimne, chceš skutočne premeškať svoje spasenie? Ide o všetko, ide o to kde strávíš večnosť. Azda sa ešte stále chceš zahrávať so svojim večným osudom!?

Nech bude tento deň tým, v ktorom sa vzdáš svojho „nedeľňajšieho klobúka“, aby si s čistým srdcom mohol prísť k Ježišovi Kristovi – Baránkovi, ktorý zomrel na kríži, aby nás zachránil. On je našim Spasiteľom, ktorý žije, aby aj nás vyslobodil!

Vyznanie hriechov, sú otvorené dvere k odpusteniu.

Drahý Bože, pomôž mi tento deň prísť k plnšiemu a bohatšiemu uvedomeniu Tvojej hojnej milosti. Vierou, milujúci Otče, Ťa prosím, aby si prevzal vedenie nad každou oblasťou môjho života – pritiahni ma bližšie k Tvojmu Synovi, môjmu Spasiteľovi Ježišovi Kristovi. Amen

Ježiš - celebrita, ktorá má na teba čas

„Keď sa zvečeralo, prinášali k Nemu mnohých démonmi posadnutých; i vyháňal duchov slovom a uzdravoval všetkých chorých.“ (Matúš 8,16)

Viete si predstaviť ako to mohlo vyzerat' na miestach kadial' sa pohyboval Ježiš? Zo všetkých strán sa na Neho tlačia ľudia. Ešte aj z pohanských krajín prichádzajú tí, ktorých trápi nejaký problém. Tvoria sa zástupy, počuť výkriky posadnutých. Ak sa chcel modliť, skoro ráno vstal a uchýlil sa do samoty. Aby mal odstup kázal aj z loďky.

A prečo vlastne prichádzajú za Ježišom zástupy? Dupočili sa o Jeho skutkoch a o Jeho rovnakom prístupe ku všetkým – bez odsudzovania, bez výčitiek. Mnohí potrebovali Jeho pomoc. Aj keď bol vo svojej dobe Pán Ježiš skutočnou celebritou, Jeho správanie tomu vôbec nenasvedčovalo. Osobne sa zaujíma o konkrétneho človeka. Zastavuje sa, aby pomohol slepému, dotýka sa uzdravuje malomocných, zastane sa ženy - cudzoložnice. Prerušuje kázanie, aby uzdravil ochrnutého. Ježiš je celebrita, ktorá má na každého čas.

Možno sa aj ty cítiš v dave stratený, a máš pocit, že nikomu na tebe nezáleží. Neboj sa! Pán neba a zeme na Teba nikdy nezabudol. Ježiš, aj keď je slávnym Božím Synom, nielen zomrel za teba a tvoje hriechy, ale ťa aj pozná po mene a zastavuje sa, aby ti pomohol. On ti podáva pomocnú ruku, tak sa jej chyt'!

Hľadáš niekoho kto ťa nesklame? Pozri sa na Ježiša.

Pane Ježišu, ďakujem Ti, že aj keď si Najvyššou autoritou, predsa máš na mňa čas. Moje oči hľadajú na Teba. Veľmi potrebujem, aby moje srdce i myseľ naplnila Tvoja čistota a láska. Amen

Pevnosť a skala

„Moje útočisko, hrad môj, môj Boh, ja v Neho dúfam!“ (Žalm 91,2)

V zimnom období roku 1814 tiahli Švédske vojská proti Dánom a približovali sa k mestu Schleswig. Pred mestom na planine stál osamotený domček v ktorom žili 20-ročný syn s babkou a matkou. Reálne im hrozilo, že vojská vyrabujú aj ich obydlie a aj oni sami boli vystavení ohrozeniu života. Vtedy babka začala spievať slová jednej cirkevnej piesne: „Pane, postav múr okolo nás, a zadrž nepriateľa.“ Vnuk neveril tomu, že by Boh mohol tak rýchlo postaviť múr okolo celého ich domu. Babka mu vysvetľovala, že to nemyslí doslovne; avšak vyhlásila, že keď si to Boh praje, tak môže skutočne okolo nich postaviť ochranný múr.

A stal sa zázrak. V noci prišla snehová búrka a okolo ich celého domu vytvorila obrovské záveje. Keď prechádzalo vojsko okolo, vôbec si nevšimli domček a jeho bývatelia mohli zakúsiť silu slov, ktoré babka spievala a silno im verila, že ich Boh môže ochrániť. Boh postavil okolo ich domu múr zo snehu a oni mohli spoznať pravdivosť slov zapísaných žalmistom: „Mne sa však Pán stal pevnosťou a skalou útočišťa...“ (Žalm 94,21)

Dôvera Bohu v čase zármutku, prináša víťazstvo nad smútkom.

Drahý Bože, neraz musíme odolávať útokom diabla proti naším spoločnostiam, rodinám aj voči našej osobe. Ty však môžeš postaviť ochranný múr okolo nás, aby sme boli v bezpečí a ochránení. Ďakujeme Ti, že Ty si našim útočišťom a pevnou skalou. V tebe máme dôveru. Amen

**Ked' svet
hovorí:
„Vzdaj to!“
Nádej šepká:
„Skús to ešte
raz!“**

Ako sa pozeráš na ľudí okolo seba?

„A On chytil slepca za ruku, vyviedol ho z mestečka, poslinil mu oči, položil ruku na neho a spýtal sa ho: Či vidíš niečo? On prehliadol a povedal: Vidím ľudí, pretože sa mi zdá, akoby stromy chodili. Potom mu znova položil ruky na oči. Slepec ich otvoril, ozdravel a videl všetko jasne.“ (Marek 8,23-25)

Ako si všímaš ľudí vo svojom okolí? Ježiš nebol k ľuďom ľahostajný. Aj slepého chytil za ruku a opýtal sa ho: „Vidíš niečo“? (Marek 8,23) Rovnaký prístup očakáva aj od nás. Aby sme nepozerali na ľudí povrchno. Často vidíme, že sa nesprávajú láskavo, že sú mrzutí. Ale vôbec nás nezaujímajú, ani sa nepýtame, aký na to majú dôvod? Prečo sú takí? Kresťan má vidieť ľudí v láske, pravde a spravodlivosti. Všímať si ich aj ich vypočuť. Vidieť ich, nie akí sú, ale akí môžu byť, keď budú premenení Ježišovou láskou.

Boh nám dal oči aj srdce. Aby sme videli ľudí okolo seba a mali srdcia otvorené vypočuť aj pomôcť.

Bože, stvor vo mne srdce čisté. Daj, aby som na ľudí hľadel Tvojimi očami. Nech vidím ľudí, akí budú, keď budú premenení Tvojou láskou. Uč ma svojmu pohľadu na svet. Prosím o dar Tvojej lásky, bez ktorej nemožno vidieť správne ani Teba, ani druhých. Amen

Bláznovstvo pre svet

„ Slovo o kríži je totiž bláznovstvom tým, čo hynú, ale nám, ktorí dosahujeme spasenie, je mocou Božou.“ (1.Korint'anom 1,18)

Akú mienku majú o mne tí, čo ma poznajú? Vidia vo mne blázna pre Krista? Ak nie, tak by som mal porozmýšľať nad tým, čo musím vo svojom živote zmeniť.

O Ježišovi príbuzní hovorili: „Je pomätený!“ (Marek 3,21) Bláznovstvom v očiach sveta vždy bolo oddanie sa nejakej veci bez výhrad. Bláznovstvom v očiach sveta je aj úplne sa odovzdanie Kristovi. Evanjelium je naozaj čosi bláznivé. Láska, ktorá sa v ňom zjavuje, má silu urobiť „z normálnych ľudí“ bláznov. „My sme blázni pre Krista...“ (1.Korint'anom 4,10), hovorí apoštol Pavol.

Byť bláznom pre Krista nie je logika z tejto zeme, ale pre túto zem. Preto to svet tak ťažko prijíma a tých, čo uverili Kristovi považujú za pomätených. „Prirodzený človek nemôže prijať veci Božieho Ducha; sú mu bláznovstvom a nemôže ich pochopiť, pretože sa dajú posúdiť len Duchom.“ (1.Korint'anom 2,14)

Nech nás radšej svet pokladá za bláznov pre Krista. Istotou a Božou mocou je nám cesta spásy a radosť z toho, že nás Boh za to raz bohato odmení.

Ľuďom, ktorí veria v Boha, zázrak netreba vysvetľovať. Tým, ktorí v Neho neveria, nestačí ani vysvetlenie.

Drahý Bože, vyprosujeme si od Teba zmysel pre Božie bláznovstvo, pretože svetskou logikou, nikoho neuchvátime pre Krista. Nech nám Duch Svätý zjavuje pravdu evanjelia, aby sme sa stali hodnovernými svedkami svojho Pána a Spasiteľa, aby sme sa stali bláznami pre Krista. Amen

Ver Bohu!

„Ale Ježiš, keď počul, o čom je reč, povedal predstavenému synagógy: Neboj sa, len ver!“ (Marek 5,36)

Ježiš hovorí Jairovi, ktorému zomrela dcéra: „Neboj sa, len ver!“ Pán Ježiš jeho dcéru vzkriesil z mŕtvych: „A dievča hneď vstalo a chodilo.“ (Marek 5,35-42) Aj tá žena v zástupe verila, že sa stačí len dotknúť Kristovho plášt'a a bude zdravá. „Ak sa dotknem čo len jeho odevu, ozdravím.“ (Marek 5,28-29) A hneď prestala krváčať a pocítila v tele, že je z choroby vyliečená. Mala väčšiu vieru ako celý zástup okolo nej. A jej dôvera sa vyplatila.

Boh chce, aby sme Mu dôverovali. Dôvera je dotknúť sa Boha. Dotýkať sa Krista s vierou a láskou, aj keď zlyhajú všetky osvedčené prostriedky. Nepýtaj sa Boha „ako?“ Nechaj to „ako“ na Neho! Tvoja zodpovednosť je, aby si dôveroval Pánovi a držal sa Jeho slova. Pre Neho nie je nič nemožné ani príliš ťažké. Keď prechádzaš cez problémy, tak sa nesťažuj! Boh ti nesľúbil, že tvoj život bude „prechádzka ružovým sadom“. Ale dal ti uistenie, že uprostred problémov bude vždy s tebou a preto zvíťazíš!

Ustarostenosť je bremeno, ktoré nám Boh chce zobrať s pliec.

Drahý Otec, ďakujem Ti za dôveru, ktorú mám v Tebe, že keď si pýtam čokoľvek v zhode s Tvojou vôľou, tak ma vypočuješ. Ty si spôsobil, aby kvôli Jozuovej modlitbe zastalo slnko a Ty si ten istý včera, dnes, zajtra aj naveky. Preto sa moja viera dnes rozpína k tomu, aby prijala odpoveď na to, o čo som Ťa prosil, v mene Ježiš. Amen

Nasleduj Ježiša celým svojím srdcom!

„Potom, privolávajúc zástup aj svojich učeníkov, povedal im: Kto chce ísť za mnou, nech zaprie seba samého, vezme svoj kríž a nasleduje ma: ³⁵ Lebo kto by si chcel zachrániť život, stratí ho, ale kto by stratil život pre mňa a pre evanjelium, zachráni si ho.“ (Marek 8,34-35)

Apoštolom i zástupom Ježiš jasne hovorí: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nech ma nasleduje.“ (Marek 8,34) Ježiš učí, že Ho nestačí len počúvať, zhromažďovať sa okolo Neho, nestačí Mu len niečo povedať. Je potrebné Ho aj nasledovať celým srdcom a byť Mu vo všetkom podobný. Znamená to úplne sa podriaďiť Jeho vôli, veriť Mu a žiť v sebazapieraní. Znamená to, zaštepíť do seba Jeho pokoru, miernosť, pochopenie, zdržanlivosť i poslušnosť.

Viera v Krista nie je iba jeden krok, ale chodiť s Ním celý život.

Pane Ježišu, Ty si povedal: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nech ma nasleduje“. Pane, chcem sa rozhodnúť nasledovať Ťa a niesť svoj kríž. Viem, že ma to bude stáť veľa síl. Prosím Ťa, uč ma trpezlivo niesť tento kríž. Odovzdávam svoj život do Tvojich rúk. Buď Pánom môjho života. Amen

Buď požeňnaním pre druhých!

„Ktokoľvek by zvedol na hriech jedno z týchto maličkých veriacich, lepšie by bolo, keby mu oslí žarnov zavesili na šiju a hodili ho do mora.“ (Marek 9,42)

Ježiš od nás očakáva, aby sme „nezvedli na hriech ani jedného z maličkých.“ (Marek 9,42) Mladým veriacim máme ísť dobrým príkladom a nie byť pre nich pokušením k hriechu. Máme byť dobrým vzorom na ceste za Pánom. Božie kráľovstvo je určené len pre ľudí pokorných, láskavých, ochotných prinášať obety, pre tých, ktorí sa vedia zriekať.

Božie kráľovstvo je hodné najvyššej odmeny. Kto chce sám získať Božie kráľovstvo, dopraje ho každému. Sme tu preto, aby sme boli jeden druhému povzbudením pre Božie kráľovstvo. Božie kráľovstvo vyzýva jednotlivca i spoločenstvo zriecť sa všetkého, čo je prekážkou vstupu. Byť požeňnaním si navzájom je naša povinnosť. Vyprosujme si túto milosť. Ďakujme za obohatenie skrze ľudí, ktorí sú v našej blízkosti. Udržujme a posilňujme sa byť vždy a všetkým požeňnaním.

Vidia ľudia Kristovu lásku, keď pozorujú tvoj život?

Pane Ježišu, Ty si povedal, že nie je možné aby neprišli pohoršenia, ale beda tomu, skrze ktorého prichádzajú. Pomôž nám zrieknuť sa každého pohoršenia, posilňuj nás, naplň naše srdcia láskou a pomôž nám byť požeňnaním pre všetkých okolo nás. Amen

Buď vzorom v správaní!

„...buď vzorom veriacich v reči, správaní, láske v duchu, vo viere a v mravnej čistote.“ (1.Timotejovi 4,12)

Príbeh z jedného kresťanského časopisu. – Mladá slečna na letisku čakala na svoje lietadlo. Mala čas, tak si kúpila balíček keksov a časopis, do ktorého sa začítala. O chvíľu si k nej prisadol mladý muž. Balíček keksov bol medzi nimi. Po chvíľke si slečna vzala z balíčka keks a muž si vzal tiež, a pritom sa na ňu milo usmial. – „Tak to je ale neslušné a drzé!“ pomyslela si, ale nechala to tak. Po chvíľke si opäť vzala – a on si vzal tiež. Tlak sa v nej stupňoval. Nakoniec ostal už iba jeden keks. „Určite sa neodváži,“ pomyslela si. Muž vzal ten posledný keks, rozlomil ho napoly a s úsmevom jej polovičku podal. Dievčina to už nevydržala, rýchlo sa zbalila a v hneve odišla. Keď sedela v lietadle, išla si vytiahnuť časopis, no na svoje veľké prekvapenie zistila, že v kabelke má svoj balíček keksov. Veľmi sa zahanbila a oľutovala svoje správanie, ale dotyčnému sa už nebolo možné ospravedlniť.

Nenájeme v tomto príbehu seba? Nehanbíme sa a neľutujeme svoje správanie, ktorým sme si narobili hanbu? Apoštol Pavol radí a poučuje mladého Timoteja, „...buď vzorom veriacim v slove, v správaní, v láske, vo viere, v čistote.“ (1.Timotejovi 4,12) Tieto slová platia aj pre nás všetkých, ktorí sa nazývame kresťanmi.

Tvoje posvätenie je svetlom pre tento svet.

Bože, nie každý, kto Ti hovorí: „Pane, Pane“, vojde do nebeského kráľovstva, ale iba ten, kto plní vôľu Otca, ktorý je na nebesiach. Prosíme, daj nám silu žiť podľa Tvojej vôle, aby sme boli vzorom v slove, v správaní, v láske, vo viere a v čistote. Amen

**Vtedy,
keď zabúdame
na seba,
konáme niečo,
čo si druhí
ľudia budú
pamätať.**

Život podľa Božích prikázaní

„Preto odložte všetku nečistotu a všetko množstvo zlosti a s tichosťou prijímajte vstevované slovo, ktoré má moc spasit' vaše duše.²² Bud'te však činiteľmi slova, a nielen poslucháčmi, ktorí oklamávajú sami seba.“ (Jakuba 1,21-22)

Boh prikazuje veriacemu, aby odložil všetku hriešnu nečistotu, ktorá sa šíri v skazenej a prevrátenej spoločnosti a ktorá sa usiluje mať vplyv na neho a jeho rodinu. Táto nečistota poškvŕňuje dušu a ducha človeka a ničí jeho život. „Syn môj, dodržiavaj prikázania svojho otca a neopúšťaj poučenie svojej matky! ...Prikázanie je totiž lampou, poučenie svetlom, výčitky pri výchove sú cestou života.“ (Príslovia 6,20...23)

Kresťan musí brať svätosť a spravodlivosť vážne. Nesmie dovoliť akejkol'vek mravnej špine vstúpiť do svojho života, či do svojho domu v podobe nečistého spôsobu reči, oplzlosti cez internet, televíziu...,lebo tým zarmucuje Ducha Svätého a porušuje Bohom dané sväté normy. „Nech vás nik nezvedie prázdnyimi rečami, lebo za to prichádza Boží hnev na neposlušných synov...“ (Efežanom 5,6-7)

Sloboda nám dáva robiť to, čo sa páči Bohu, a nie nám.

Pane Ježišu, ďakujem Ti, že stojíš pri dverách môjho srdca a klopeš: čakáš, aby som Ti otvoril svoje srdce. Ja Ťa milujem a chcem zachovávať Tvoje prikázania. Pomôž mi, prosím, v konkrétnych okolnostiach vyslobodiť sa zo zajatia sveta, svetských záujmov, názorov a dávať na prvé miesto, do centra svojho zmýšľania Teba. Duchu Svätý, pomôž mi, prosím, hľadať Božiu spravodlivú lásku, Boží pokoj a radosť v Tebe. Nech Božie záujmy, Božie slová a Tvoje vnuknutia, sú pre mňa najdôležitejšie. Daj mi silu, prosím, podľa nich žiť. Amen

Začnime budovať Božie kráľovstvo

„Tu povstala hádka medzi nimi, kto z nich je ozaj najväčší.“ (Lukáš 9, 46)

Rivalita a súperenie – typický znak dnešnej doby. V Ježišovej dobe riešili učeníci to isté: „Napadla ich myšlienka, kto z nich je väčší.“ (Lukáš 9, 46) A to pritom chodili s Ježišom a mohli vidieť pokoru v praxi.

Wilhelm Busch v jednej svojej knihe spomína na pohreb istého dobrého kresťana, nad hrobom ktorého ktosi povedal: „Bolo príjemné byť v jeho prítomnosti. On nikdy nechcel stáť nad druhými, ale vždy pod nimi“.

Ježiš nás učil, aby sme sa k iným ľuďom správali tak, ako chceme, aby sa oni správali k nám. (Matúš 7,12) Držme sa tohto zlatého pravidla! Chváľme ľudí okolo seba. Dajme si záväzok, že každý deň povieme svojej manželke, deťom, kolegom v práci niečo milé.

Učeníci sa medzi sebou niekedy hádali, ale časom sa naučili konať lepšie a napokon zmenili svet. To je úloha aj pre nás. Máme veľké poslanie. Máme zmeniť svet a Ježiš nás povolal, aby naše svetlo žiarilo. Rozhodnime sa teda zmeniť prostredie v našej rodine, na pracovisku a v najbližšom okolí. Môžeme zmeniť veľmi veľa! Tak sa pusťme do práce a začnime budovať tu na zemi Božie kráľovstvo!

Len ozajstná láska a úplná poslušnosť Bohu môžu z nás urobiť skutočných Božích služobníkov.

Pane Ježišu Kriste, Ty nás učíš žiť pre Božie kráľovstvo. Naplň naše srdcia svojou láskou a uč nás byť pokornými. Amen

Dôveruj Pánovi celým srdcom!

„Dúfaj v Hospodina celým svojím srdcom, a nespoliehaj sa na svoju rozumnosť. Na všetkých svojich cestách Ho poznávaj a On ti urovná chodníky.“ (Príslovia 3, 5-6)

V každom človeku je prirodzená túžba po dobrom živote. V Biblii nám Boh na mnohých miestach ukazuje, že bez poslušnosti a dôvery k Nemu bude naše ľudské úsilie len márnym trápením a neprinesie do nášho života vytúžený pokoj. Písmo nás povzbudzuje: „Dôveruj celým svojím srdcom Pánovi a nespoliehaj sa na svoj um! Na všetkých svojich cestách myslí na neho a on ti bude rovnať chodníky.“ (Príslovia 3,5-6) Rob to, čo sa páči Bohu a nie svetu a On ti bude „urovňovať chodníky“.

Dôvera a poslušnosť Bohu sa stane blaženosťou, ktorá prinesie do života kresťana vytúžený pokoj a požehnanie.

Pane, dôverujem Ti celým srdcom. Ďakujem za Ti za každý deň, v ktorom ma sprevádzaš, pomáhaš mi a držíš nado mnou svoju ochrannú ruku. Ďakujem Ti za každú vypočutú modlitbu, ktorá ma uistuje o tom, že Tebe sa oplatí vždy dôverovať. Amen

Stavajme mosty, nie múry!

„Blahoslavení, ktorí tvoria pokoj, lebo synmi Božími oni budú sa volať.“
(Matúš 5,9)

Ak sa rozhliadnete okolo seba, tak uvidíte množstvo múrov, ktoré sa stavajú. Múry medzi susedmi, múry medzi bohatými a chudobnými, medzi manažérmi a robotníkmi. Múry medzi jednotlivými náboženstvami a dokonca aj múry medzi samotnými kresťanmi. Tí, ktorí sa majú lepšie, chcú skryť svoje bohatstvo pred tými, ktorí sa majú horšie. Jedni sa cítia byť múdrejší ako druhí. Ďalší majú zas pocit, že sú svätejší a tak sú presvedčení, že každý by mal žiť podľa ich príkladu. Všade vidieť múry a bariéry, ktoré rozdeľujú. Avšak oveľa lepšie ako stavať múry je stavať mosty. Lebo kým múry rozdeľujú, mosty spájajú. Tým najjednoduchším mostom je obyčajné podanie ruky. Lebo ono je znakom zmierenia.

Zakladateľ metodistov John Wesley vo svojom Breviári napísal:

„Charakteristická črta metodistu je: podávam ti ruku. Keď niekto namietne: „Tieto vaše charakteristické črty sú predsa všeobecné základné pravdy kresťanskej viery“, má pravdu. Aj ja si to myslím. Kto je taký ako kážem, je kresťan - nielen podľa mena, ale aj vo svojom srdci a v živote. Uvedenými črtami, týmto ovocím živej viery, sa chceme odlišovať od neveriaceho sveta a od tých, ktorých zmýšľanie aj život odporujú evanjeliu Ježiša Krista. Od pravých kresťanov, nech sa nazývajú akokoľvek, sa však v žiadnom prípade nechceme líšiť. „Je tvoje srdce voči mne také úprimné ako moje voči tebe?“ Nekladím ďalšiu otázku. Ak je to tak, podaj mi ruku! Nedovoľme, aby sa marilo Božie dielo iba pre rozdielne názory a slová. Miluješ Boha a slúžiš Mu? To mi stačí. Podávam ti pravú ruku spoločenstva.“

Svoju lásku k Bohu dokazujeme tým, že milujeme členov Jeho rodiny.

Pane, daj, nech nikdy nie som taký zaneprázdnený, aby som zabudol na svojich priateľov. Amen

Myslel som si...

„A nieto spasenia v nikom inom, lebo nebolo dané pre ľudí iné meno pod nebom, v ktorom by sme mali dôjsť spasenia.“ (Skutky 4,12)

Čo je typické pre dnešnú dobu? Nevera a vzdor Bohu, ktoré sa šíria ako mor a oddeľujú ľudí od Boha. Dnešná moderná doba ponúka mnoho receptov na vykúpenie a zmierenie sa s Bohom. Východné náboženstva, uctievanie pohanských bohov, astrológia, peniaze... Tých ponúk od diabla je neskutočne veľa. Každý si môže vybrať.

Ale skutočné riešenie je iba jedno. Ježiš je jediným Prostredníkom, jediným Spasiteľom pre všetkých ľudí, nielen pre Židov. Iba On nás môže zmieriť s Bohom Otcom. Spásu a večný život o ktorý vlastne v našom pozemskom živote ide, nájdeme len v Ježišovi Kristovi. Inej cesty niet!

Keď sýrsky generál Naamán trpel malomocenstvom, prorok Elizeus mu odkázal, že sa ma sedem razy okúpať v Jordáne a bude čistý. „Myslel som si: Iste vyjde, zastane si a bude vzývať meno Hospodina, svojho Boha, potom zamáva rukou nad postihnutým miestom a sníme zo mňa malomocenstvo.“ (2.Kráľov 5,11) Naamán sa urazil: „Myslel som si“...On mal inú predstavu o svojom uzdravení...

„Myslel som si“...aké aktuálne pre dnešnú dobu! Aj dnešní ľudia majú svoju predstavu. Nechcú akceptovať to, čo hovorí Boh. Táto cesta predsa nemôže byť až taká jednoduchá. Ich vlastné „Ja“ sa búri. Majú svoje vlastné predstavy o tom ako by mali byť vykúpení, ako sa zmieria s Bohom. Koľko „bludných ciest spásy“ je dnes v ponuke? A ľudia ich prijímajú, lebo vyhovujú ich fantázii. Aj keď neraz vyzerajú pravdivo i tak ich neprivedú k cieľu. Všetko sú to cesty seba vykúpenia, ktoré u Boha nemajú šancu. „Myslel som si“ je cesta do zatratenia.

Nevenujeme priveľa času niečomu, čo je vlastne bezvýznamné

Pane Ježišu Kriste, Ty vidíš, aká veľká je naša bieda, naše trápenie, naše zúfalstvo. Ty vidíš, ako veľmi potrebujeme Tvoju pomoc. V Tvojom mene je naša spása, pred Tvojim menom sa raz pokloní každé koleno na nebi, na zemi aj v podsvetí a každý jazyk vyzná, že Ježiš Kristus je Pán, na slávu Otca, ktorý je na nebesiach! Amen

Nesieš Kristovu vôňu?

„ Lebo sme vôňou Kristovou Bohu aj medzi tými, ktorí sú na ceste k spaseniu, aj medzi tými, ktorí sú na ceste do zahynutia;“ (2.Korint'anom 2,15)

Ked' k nám raz do nášho kresťanského zboru zavítal náš priateľ z Ameriky John Johnson, mal so sebou aj jedného mladého muža. Ten bol potešený z toho, že sa na chválach cítil rovnako dobre ako v domovskom zbore. Našiel tu ľudí rovnako naladených, akých mal doma okolo seba. Preto sa cítil v našom spoločenstve príjemne, lebo cítil, že obaja sú u nás s láskou prijatí.

Apoštol Pavol opisuje Božích nasledovníkov, majúcich „Kristovu vôňu, príjemnú Bohu“. To je presne ono! To, čo mohol cítiť aj tento mladý muž. Jeho hostitelia voňali Kristovou vôňou. Keď Pavol píše, že Boh vedie svoj ľud v Kristovom víťazoslávnom sprievode a pritom šíri vôňu Jeho pravdy, odkazuje na antické zvyky. Víťazné armády počas pochodovania ulicami pálili kadidlo a vôňa potešila ich prívržencov. Pavol tak isto hovorí, že Boží ľud nesie príjemnú vôňu tým, čo veria. Nevytvárame ju sami od seba, ale dáva ju Boh, keď nás vedie pri šírení dobrej zvesti.

Istota, že nás Boh miluje, pramení z viery. Prežívanie lásky pramení zo vzťahu k Nemu.

Nebeský Otče, ďakujem, že víťazne vedieš svoj ľud a šíriš cez nás vôňu svojej pravdy. Amen

**Duchovné dary
máme na to,
aby sme ich
používali
a nie
obdivovali.**

Ako si na tom ty?

**„Budete ma hľadať, a nájdete ma; keď ma budete hľadať celým srdcom,“
(Jeremiáš 29,13)**

Kto chodí pozerať na futbalové zápasy, nemusí byť futbalistom. Kto rád počúva hudbu a chodí na koncerty, tak to z neho nerobí hudobníka. Ani ten, kto navštevuje kostol len zo zvyku sa tým nestáva automaticky pravým kresťanom.

Boh chce naše srdce. Bez osobného vzťahu s Bohom ani navštevovanie kostola nerobí človeka v Božích očiach lepším. Boh sa nám vo svojom Slove ústami proroka Joela prihovára: „Teraz však - hovorí Pán - obráťte sa ku mne celým svojím srdcom, pŕstom i plačom a nárekom, roztrhnite si srdcia, a nie rúcho, obráťte sa k Pánovi, svojmu Bohu, veď je dobrotivý a milosrdný, trpezlivý a veľmi ľútostivý a môže odvrátiť nešťastie.“ (Joel 2,12-13)

Medzi nami a Všemohúcim Bohom je jedna veľká prekážka – naše hriechy, ktoré nás od Neho oddeľujú. „Roztrhnite si srdcia a nie rúcho!“- vyzýva prorok, inými slovami povedané „činite pokánie zo svojich hriechov!“ A to sa nestane iba navštevovaním bohoslužieb, ale vnútornou zmenou zmýšľania, uznaním si svojej biedy a vyznaním svojich hriechov Pánovi.

Potom môžeme prežiť veľkú milosť, ten najvzácnejší dar lásky a môžeme s vierou prijať vykúpenie skrze Ježiša Krista. To nás urobí skutočnými kresťanmi.

„Ak si niekto myslí, že je kresťan, pretože navštevuje kostol, mýli sa. Nestanete sa predsa autom, keď vstúpíte do garáže.“ (Albert Schweitzer)

Drahý Bože, zmeň naše kamenné srdcia na mäsité, aby sme Ťa dokázali milovať celým svojim srdcom, dušou i myslou a z celej svojej sily. Amen

Nech tvoje áno, je áno!

„Ale nech je vaša reč: áno - áno; nie - nie; lebo čo je nad to, je od zlého.“
(Matúš 5,37)

Raz postavili živého moriaka na horúcu platňu. Viete, čo urobil? Keď zistil, že ho to páli, zdvihol jednu nohu, ale aj druhá ho páčila, nuž spustil prvú a zdvihol druhú. Bolo to večné kolísanie. Aj niektorí ľudia sú presne ako tento moriak: hore-dole, áno aj nie! Dokonca sa tak správajú aj niektorí kresťania. Ústami vyznávajú vieru a ich životy sú plné kompromisov so svetom a hriechom. Často na nich vôbec nevidno, žeby žili podľa toho, čo vyznávajú, dokonca nemajú problém robiť aj to, čo Boh zakazuje.

Pán Ježiš v reči na vrchu hovorí: „Ale nech je vaša reč: áno - áno; nie - nie; lebo čo je nad to, je od zlého.“ (Matúš 5,37) Buď som kresťan a budem dodržiavať a žiť podľa Božích prikázaní alebo si to o sebe iba myslím a robím čo sa mi zachce. Pravdou je, že sme od Stvoriteľa dostali slobodnú vôľu, no na výber sú iba dve voľby: Buď som s Bohom alebo proti Bohu, buď kráčam po úzkej alebo širokej ceste, nijaká tretia cesta neexistuje. Pre tých, ktorí sú vlašní platia tvrdé slová: „Takto, že si vlašný, ani horúci, ani studený, už-už ťa vyplúvam z úst.“ (Zjavenia 3,16)

Človek si musí dobre rozmyslieť, čo urobí. Každý z nás raz musí urobiť svoje životné rozhodnutie, ktoré bude mať dopad na večnosť. Čo si vyberiem? Dobrou správou je, že Pán Ježiš ťa dnes pozýva k sebe a tak neodmietni Jeho pozvanie: „Ajhľa, stojím pri dverách a klopem. Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem stolovať s ním a on so mnou.“ (Zjavenia 3,20)

Evanjelium je neoceniteľný dar, ktorý Boh ponúka zadarmo každému človeku.

Pane Ježišu, chcem Ti dnes povedať svoje áno. Prichádzam k Tebe s vďačným srdcom za to, že si tu a že do môjho srdca vkladáš túžbu stretnúť sa s Tebou. Daruj mi milosť prežívať stretnutie s Tebou, aby si celkom zaujal moju myseľ, moje srdce, moje zmysly, môjho ducha, moje zmýšľanie, správanie, moje vzťahy, moje rozhodovania sa, moje úmysly, slová, skutky. Amen

Nekrmte hada!

„Bojím sa však, aby sa vaše mysle neodvrátili od úprimnosti a čistoty voči Kristovi tak, ako zvedol had Evu svojou ľstivosťou.“ (2.Korint’anom 11,3)

Cestujúci Európan sa dal na svojej ceste indickou dedinou do rozprávania s miestnym dedinčanom a opieral sa pritom o stenu domu. V tom vybehla von istá žena a vzrušene volala: „Ustúpte rýchlo!“ – „Prečo?“, pýtal sa udivene cudzinec. – „Vidíte tú trhlinu v múre? Za chvíľu odtiaľ vylezie kobra vypiť misku mlieka, ktorú som jej pripravila. Je to sväté zviera.“ O chvíľku sa objavila hlava a dlhé telo hada. Vypil mlieko a potom zas pokojne zaliezol do skrýše.

O niekoľko týždňov tento cudzinec znova zavítal do tejto dediny. Videl, že majiteľ toho „hadieho domu“ je veľmi zarmútený. „Zomrela my manželka,“ vysvetľoval s očami plnými slz. „Kobra ju zabila. Pila ako obvykle mlieko, keď o ňu manželka nedopatrením zakopla. Zviera sa bleskurýchle otočilo, uhrýzlo moju ženu a ta za niekoľko minút na to zomrela.“

S hadom v príbehu je to ako s diablom v živote. Ak mu začneme slúžiť a krmiť ho svojimi hriechmi, skončíme podobne zle ako táto žena. Nám však ide ešte o veľa viac – o večný život. Ani s diablom, ani z hriechom nie je radno sa zahrávať! Veriacemu kresťanovi je povedané, že diablu sa má vzoprieť a pred žiadostivosťou a pýchou má utekať. „Podriadte sa teda Bohu; diablu sa vzoprite a ujde od vás.“ (Jakub 4,7) Poraziť ho dokážeme len vtedy, keď sa budeme zdržiavať v Kristovej blízkosti. On už raz diabla natrvalo porazil. Jeho víťazstvo dáva aj nám víťaziť a pod Jeho ochranou budeme vždy v bezpečí. „Oblečte si Božiu výzbroj, aby ste mohli čeliť úkladom diabla.“ (Efežanom 6,11)

Ak sa chceme vyhnúť hriechu, musíme odstrániť aj zárodoky pokušenia.

Vierou, milujúci Otče, Ťa žiadam, aby si prevzal vedenie nad každou oblasťou môjho života. Pritiahni ma bližšie k Tvojmu Synovi, môjmu Spasiteľovi, Ježišovi Kristovi. Amen

Od telesného k duchovnému

„ Lebo tí, čo žijú podľa tela, zmyšľajú telesne, ale tí, čo žijú podľa Ducha, zmyšľajú duchovne.“ (Rimanom 8,5)

Billy Graham rozprával príbeh, ktorý je známy v celom Texase. Hovorí v ňom o mužovi, ktorý zvykol každé ráno uviazať svojho koňa pred krčmou. Jedno ráno vyšiel krčmár von a zistil, že kôň bol uviazaný pred metodistickým kostolom. Zbadal muža, ako kráčal dole ulicou, a tak vykrikol: „Povedz mi, prečo je toto ráno tvoj kôň uviazaný pred metodistickým kostolom? Muž sa otočil a odpovedal: „Nuž, minulú noc som sa znovuzrodil na jednom evanjelizačnom stretnutí, a tak som zmenil miesto na uväzovanie.

Z tohto príbehu vidno, čo je to znovuzrodenie. Znovuzrodiť - to znamená zmeniť sa a zmeniť miesto uviazania. „Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus. Ale život, ktorý teraz žijem v tele, žijem vo viere v Božieho Syna, ktorý ma miluje a vydal seba samého za mňa.“ (Galaťanom 5,20)

Najlepšie miesto na svedectvo je to, kde nás Boh postavil.

Drahý Bože, pomôž mi tak žiť, aby ľudia rozpoznali, že som uviazaný v slobode Tvojej lásky. Amen

Žiješ Bohu na radosť?

„Ezdráš si totiž umienil skúmať zákon Hospodinov, zachovávať ho a učiť Izrael ustanoveniam a právam.“ (Ezdráš 7,10)

Tvrdíš o sebe, že si kresťan? A je to skutočne na tebe vidno? Žiješ svoj život podľa toho ako to od teba požaduje Boh?

Musíš skúmať Písmo, aby si mohol zistiť ako na tom vlastne si. Bez Božieho slova nedokážeš rozpoznať skutočnú pravdu o sebe. Najprv musíš skúmať „zákon Hospodinov“, aby si ho mohol dodržiavať. Nestačí ho iba spoznávať, ale treba ho brať vážne a podľa neho skutočne žiť. Všetko, čo sa z Biblie naučíš potrebuješ uviesť aj do praxe. Svoj život musíš úplne podriaďiť Božiemu slovu. Slovo musí mať nad tebou moc a ovplyvňovať všetky tvoje rozhodnutia.

Ak sa ti to podarí, potom by si mal vyučovať aj iných. Ale až vtedy, keď ty sám budeš žiť podľa Božích pravidiel a budeš dobre poznať Božie slovo, môžeš Slovom slúžiť iným. Nikdy nie opačne.

Sme pre tých, ktorí čítajú náš život listom odporúčajúcim Krista?

Bože, ja chcem byť dobrým rozsievateľom, ktorý ohlasuje evanjelium všade tam, kde prichádzam a kde žijem. Pane Ježišu, chcem s odvahou kráčať v dnešnom svete a svedčiť o Tebe. Amen

Láska – najväčšia sila na svete

„Rút povedala: Nenúť ma opustiť ťa a odísť od teba! Lebo kam ty pôjdeš, pôjdem i ja, a kde ty budeš bývať, budem bývať i ja! Tvoj ľud bude mojím ľudom, tvoj Boh bude mojím Bohom!“ (Rút 1,16)

V dnešnej dobe sa veľmi často hovorí o utečencoch. V knihe Rút je tiež opísaný staroveký emigrantský príbeh o Elimechovi a jeho rodine. Je to príbeh o utrpení, súžení, smútku, ale aj o láske a vernosti k Bohu. Vidno v ňom akou veľkou a dôležitou silou v rodine je láska a aká dôležitá je vzájomná náklonnosť v ťažkých chvíľach. Vzťah nevesty a svokry býva aj dnes často chúlостivý. Z reakcie nevesty Rút voči svokre Noémi, vidíme, aká veľká môže byť moc lásky: „Kamkoľvek pôjdeš ty, ta pôjdem i ja, a kde budeš bývať ty, budem bývať i ja. Tvoj ľud bude mojím ľudom a tvoj Boh bude mojím Bohom.“ A tak milujme Boha a ľudí, ktorých nám Pán poslal do cesty, lebo láska prekonáva národnostné aj náboženské rozdiely.

Počúvaj Božie srdce, a potom hovor s ľuďmi.

Pane Ježišu, vo svojom živote túžim prinášať dobré ovocie svojich skutkov. Nauč ma milovať tak ako Ty miluješ, nech Tvoja láska mení moje srdce. Amen

**Je lepšie byť
nadšený tým,
čo robia iní,
ako tým,
čo nerobíme
my.**

Čo Boh môže?

„Môj Boh však uspokojí všetky vaše potreby podľa svojho bohatstva v sláve Krista Ježiša.“ (Filipanom 4,19)

Čo Boh môže? Môže čokoľvek, na čo máš vieru. Vieru, že On to môže urobiť. On splní každú tvoju potrebu podľa svojho bohatstva v sláve skrze Ježiša Krista. Dôvera v moc modlitby nie je založená na tvojej schopnosti hovoriť, ale na Božej schopnosti počuť ťa a chápať. Boh vie, čo sa pokúšaš povedať a je pripravený zasiahnuť v tvoj prospech - len sa modli zo srdca a Pánovi zver svoje cesty a Jemu dôveruj.

Bohu môžeme dôverovať rovnako v tme ako vo svetle.

Pane, viem, že Ty ma vždy počuješ. Do Tvojich rúk chcem zveriť všetky svoje cesty. Ďakujem, že Tvoja odpoveď na moje modlitby mnohokrát presahuje moje očakávania. Amen

Božia moc sa v slabostiach dokonáva

„Môj Duch ostáva medzi vami, nebojte sa!“ (Aggeus 2,6)

Pozostatok izraelského ľudu sa rozhodol, že aj bez dostatočných prostriedkov znovu postavia Boží dom. Čím menšie a slabšie boli ich vlastné zdroje, tým viac potrebovali dôverovať Bohu. A Pán im dal prísľub, že sláva druhého chrámu bude ešte väčšia ako sláva pôvodného chrámu. A tak odvahu kresťania! Pracujme a nebojme sa toho čo príde! Zostaňme Bohu verní a Duch Svätý ostane s nami a bude nás sprevádzať cez životné zápasy a radosti. On sľúbil, že nás nikdy nezanechá a neopustí. Aj keď Ho nevidíme, je stále s nami. Vždy nám pripraví východisko z každej životnej situácie, aj keď sa nám bude možno zdať, že je to neriešiteľný rébus.

Nikde nie som bezpečnejší ako v Božích rukách.

Večný Bože, nech Tvoje svetlo presvecuje tmu a naše obavy. Daj nám spoznávať, že aj keď Ťa nevidíme, že Ty si vždy s nami. Amen

Vieš sa správne rozhodnúť?

„Lebo nik nemôže položiť iný základ okrem toho, čo je položený, a tým je Ježiš Kristus.“ (1.Korint'anom 3,11)

Hľadajúci mladý človek povedal, že na adresu jeho „mladej“ generácie počúva, ako sa nevedia rozhodnúť. Že nevedia, čo by chceli robiť, akým smerom sa ubrať alebo aký životný postoj zaujať?

Ale ako robiť správne rozhodnutia? Naše rozhodnutia sa odvíjajú od toho, na akom základe je postavený náš život. Pri stavbe života je tento základ obzvlášť dôležitý. Najpevnejší základ je ten, ktorý je vybudovaný podľa Božích noriem.

Na slabých základoch alebo bez základu nevydrží žiadny dom, ani dom života. Mnohí ľudia dnešnej doby sa nedržia tejto zásady a normy porušujú. Nevidia a nechcú vidieť, akému nebezpečenstvu vystavujú dom svojho života.

Potom prídu do života búrky, sklamania alebo dôležité rozhodnutia a oni nevedia, čo robiť, aby sa táto stavba na slabých základoch nezrútila.

Stále je čas urobiť nápravu a spevniť svoje životné základy. Tým najpevnejším základom a pevnou skalou je Ježiš Kristus. Ved': „Nik nemôže položiť iný základ okrem toho, čo je už položený, a je ním Ježiš Kristus.“ On aj dnes pozýva všetkých k sebe. Chce nás viesť, vyučovať aj pomôcť nám urobiť v našom živote tie správne rozhodnutia.

Ale vy, milovaní bratia, ktorí to už viete, chráňte sa, aby ste sa nedali zviest' bludom ničomníkov a aby ste neodpadli od svojho pevného základu. (2.Petra 3,17)

Náš život nemôže byť vo väčšom bezpečí, ako keď ho necháme v Božích rukách.

Pane Ježišu, osviet' mi rozum, očisti srdce, zošli na mňa Svätého Ducha, aby som robil v živote tie správne rozhodnutia a svoj život mal upevnený na Tebe, ktorý si tou pevnou skalou a najpevnejším základom. Amen

Nemaj strach, Boh je stále s tebou!

„Boh nám zaiste nedal ducha bojzlivosti, ale (ducha) moci, lásky a sebaovládania.“ (2.Timotejovi 1,7)

Zdá sa ti život ťažký? Pripadá ti ako nekonečný boj z ktorého nevidíš žiadne východisko?

Všetky príbehy evanjelia ťa nabádajú k tomu, aby si začal úplne dôverovať Bohu. Jedine vtedy nebudeš mať strach z toho čo príde, keď Boh bude u teba na najvyššej priečke. Pozri sa spätne na svoj život. Určite v ňom nájdeš svoje zlyhania alebo sklamaná. Porozmýšľaj, či to nebolo vtedy, keď si nedôveroval Bohu alebo, keď si na Neho zabudol alebo nespomenul.

Urob si vo svojom hodnotovom rebríčku poriadok! Daj Boha na prvé miesto! Boh má nárok na prvé miesto v tvojom živote. On je tvoj Stvoriteľ a zo všetkého najviac mu na tebe záleží. Miluje ťa bezpodmienečnou láskou, ktorú si nedokážeš ani predstaviť. Tá láska sa prejavila vtom, že obetoval svojho jednorodného Syna Ježiša, ktorý prišiel na tento svet pre hriechy celého ľudstva a bol za ne pribitý na drevo kríža.

Boží syn Ježiš, ktorý nikdy nezhršil, spravodlivý, nevinný a vo všetkom poslušný svojmu nebeskému Otcovi, zomrel potupnou smrťou na kríži za naše hriechy. Ale na tretí deň vstal z mŕtvych, teraz sedí po pravici Boha Otca. Vybojoval za nás veľké víťazstvo, aby sme aj my mohli prísť k Bohu do večnej slávy.

Možno vo svojom uponáhľanom živote strácaš Boha z očí, ale keď k Nemu prídeš skrze Ježiša Krista a pozveš Ho do svojich problémov, tak sa nemusíš báť, že nebudú vyriešené. V ňom máš absolútnu istotu. On ťa miluje jedinečnou láskou a prinesie do tvojho srdca pokoj a ty na Nehu už nikdy viac nezabudneš.

Hodiny dneška sa budú pohybovať medzi dôverou a slabou dôverou v Boha. Pamätaj, že Ježiš ti dnes vraví: „Neboj sa len ver!“

Bože, stále mám vo svojom živote oblasti, ktoré sa potrebujú podrobiť Tvojej autorite. Pane Ježišu Kriste, prosím, daj mi Svoju milosť a silu prenechať všetko Tebe. Amen

Cesta do života

„Slovo o kríži je totiž bláznovstvom tým, čo hynú, ale nám, ktorí dosahujeme spasenie, je mocou Božou.“ (1.Korint'anom 1,18)

Božie slovo je „cestou do života“. Prináša nádej a presvecuje temnotu dnešného sveta. Úžasné je, že keď Boh vstúpi do tvojho srdca, obdarí aj tých, ktorých v ňom nosíš. Len Božou milosťou môže v tebe rásť všetko dobré. Otvor svoju dušu, načúvaj a nechaj Boha konať. Natiahni k Nemu ruky, aby si mohol prevziať Jeho dary a uvidieť, že sa k tebe skláňa. Pri prosbách ti chce Ježiš dať to, o čo prosíš. Tak ako to povedal: „Proste a dostanete.“ Tvoja **BUDÚCNOSŤ** začína **DNES**, nie **ZAJTRA**. Ako raz jeden povedal: „Minulosť je lekcia. Prítomnosť je dar. Budúcnosť je motivácia.“ Ak chceš poznať Boží plán pre svoj život, musíš sa naň pýtať. Životnou tragédiou bude to, keď nedosiahneš svoj cieľ iba preto, že žiadny nemáš. A tým najkrajším cieľom je Božie kráľovstvo. Cesta k láske neexistuje, láska je cesta, po ktorej sa tam dostaneš.

Tá láska sa prejavila v Božom Synovi Ježišovi, ktorý sa pokoril, prišiel na tento svet, stal sa človekom, aby nám vyšliapal cestu k Bohu. Ježiša to stálo utrpenie a smrť, tie ale nemali posledné slovo. Po ukrižovaní prišlo slávne víťazstvo z mŕtvych vstaním a utrpenie bolo zmiernené radosťou z toho, že priviedol milované Božie deti naspäť k Otcovi.

Nech je Božie slovo pre teba cestou do života, aby si našiel kráľovskú cestu, ktorá vedie k večnému životu. A nezabúdaj, tento deň žiješ len raz v živote... Snaž sa využiť každú sekundu, pretože nevieš, ktorá bude posledná...

S Kristom sa aj najchmúrnejšie vyhliadky môžu zmeniť na žiarivé víťazstvo.

Ďakujeme Ti, Pane, za Tvoje Slovo, ktoré je cestou k večnému životu. V Tvojom slove Ťa môžeme spoznávať, ono nám dáva nádej a ukazuje nám cestu spásy skrze Tvojho Syna a nášho Pána Ježiša Krista. Amen

Poklad v srdci

„Ako vyšiel zo života svojej matky, tak odíde opäť nahý, ako prišiel, a nič neodnesie zo svojej námahy, čo by mohol vziať so sebou. ¹⁵ Aj to je tiež bolestné zlo, že celkom tak musí odísť, ako prišiel. Aký úžitok má teda z toho, že sa do vetra namáha?“ (Kazateľ 5,14-15)

Kto hľadá šťastie a zabezpečenie inde než v Bohu, nenájde pokoj a môže sa stať „štvancom“ svojich peňazí a majetku. Veľký majetok nielenže nenasýti dušu, ale ju dokonca sužuje. Čím má človek viac, tým viac starostí a problémov mu to prinesie. Stáva sa otrokom svojho majetku a peňazí. Samotné bohatstvo vlastníkovi neprinesie šťastie ani mu neprospeje, pretože nemá trvalú hodnotu a je skôr na zlé a na škodu.

Skutočné šťastie nikto nenájde v hodnotách tohto sveta. Pán Ježiš v kázni na hore nepovedal, že blahoslavení sú: „bohatí, úspešní, zdraví, múdri...“ Práve naopak blahoslavení sú: „chudobní v duchu, plačúci, tichí, lační, prenasledovaní pre spravodlivosť...“ a tí sa majú radowať a jasať, lebo budú mať hojnú odmenu v nebi. (Matúš 6,3-12)

Kristove blahoslavenstva odporujú všetkému, čo materiálny svet ponúka človeku. Pán Ježiš nám predstavuje iné – trvalé hodnoty. Hovorí nám: „Nezhromažďujte si poklady na zemi, kde ich moľ a hrdza ničia a kde sa zlodeji dobývajú a kradnú. V nebi si zhromažďujte poklady; tam ich neničí ani moľ ani hrdza a tam sa zlodeji nedobývajú a nekradnú. Lebo kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce.“ (Matúš 6,19-21)

Pre človeka je najlepším darom Boží Syn.

Bože, pripomínaj mi, že keď príde môj čas, tak sa len s jedinou vecou postavím pred Tvoju tvár. Iba s tým, čo mám vo svojom srdci. Pane, pomôž mi zhromažďovať si poklady, skrze dobré skutky, ktoré chcem robiť na Tvoju slávu. Večné poklady srdca, ktoré mi moľ ani hrdze nezožerú. Amen

**Viera nevidí,
ale miluje a
pozná Toho,
ktorý vedie.**

Dar srdca – najväčší dar lásky

„Láska nech je bez pokrytectva!“ (Rimanom 12,9)

V Pattersone, v malej osade v Kalifornii, dvaja mladí ľudia, ešte deti, prežili pekný vzťah. Ona mala 14 rokov a volala sa Dona Ascholková a chlapec Filip Sandes bol o rok starší. Dona ochorela a jej choroba sa stávala čoraz vážnejšou. Lekári zistili, že ju môže zachrániť len transplantácia srdca. Keď sa to dozvedel Filip, povedal domácim: „Keby som zomrel, dajte moje srdce Done.“ Mával veľké bolesti hlavy. Jedného dňa upadol do bezvedomia, z ktorého sa neprebral. Jeho rodičia si spomenuli na Filipove želanie. Po vyšetrení v San Franciscu vykonali transplantáciu srdca, ktorá bola úspešná. Dona teraz žije so srdcom svojho milého.

Čo je láska? Ak prestávame myslieť na seba a sme ochotní konať niečo pre druhého. V láske nejde o to, čo dostávame ale o to, čo sme ochotný dať. Darovať srdce je prejavom skutočnej - nefaľšovanej lásky.

Apoštol Pavol o láske povedal: „Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá, nezávidí, láska sa nevystatuje a nenadáva; nie je neslušná, nie je sebecká, nerozčuľuje sa, nezmyšľa zle, neraduje sa z nepravosti, ale teší sa s pravdou; všetko znáša, všetkému verí, všetkého sa nádeja, všetko pretrpí. Láska nikdy neprestane.“ (1.Korintňanom 13,4-8)

Skutočná kresťanská láska pomáha ľuďom, ktorí to nemôžu odplatiť.

Pane, v Tvojom Slove je napísané: čo by som ľudskými jazykmi hovoril, aj anjelskými, a lásky by som nemal, bol by som iba cvendžiacim kovom a zvučiacim zvonom. A čo by som vedel aj prorokovať a poznal všetky tajomstvá a mal všetko možné poznanie, a čo by som mal takú vieru, že by som hory prenášal, a lásky by som nemal - nič nie som. A čo by som rozdal všetok svoj majetok, i telo si dal spáliť, a lásky by som nemal, nič mi to nepomôže. Prosíme, vlož do nášho srdca lásku, radosť, pokoj, zhovievavosť, dobrotu, vernosť, miernosť, zdržanlivosť a uč nás milovať, tak ako Ty miluješ. Amen

Láska, ktorá dokáže prebúdzat' do života

„ Vtedy povie Kráľ tým na pravici: Podťte, požehnaní môjho Otca, prijmite ako dedičstvo kráľovstvo, ktoré vám je pripravené od stvorenia sveta. Lebo hladný som bol, a dali ste mi jesť; bol som smädný, a dali ste mi piť; prišiel som ako cudzinec, a prijali ste ma; bol som nahý, a zaodeli ste ma; bol som nemocný, a navštívili ste ma; bol som vo väzení, a prišli ste ku mne.“ (Matúš 25, 34-36)

Básnik Rainer Mariu Rilke chodil každý deň na prechádzky s jednou mladou Francúzkuou. Vždy prechádzali popri starej žobráčke. Starena sedela stále na tom istom mieste a vždy bola mlčiaca a nehybná ako kameň. Nikdy nepozrela na žiadneho dobrodinca a nikdy sa nikomu nepoďakovala. Svoj boj o život už dávno vzdala. Nemala nikoho kto by ju objal, pohladil, pozrel sa jej do očí...Spoločníčka básnika jej dala nejakú mincu. Rilke jej nedal nič. Na otázku: „Prečo?“ odpovedal: „Treba jej dať niečo pre srdce, a nie len pre ruku.“ O niekoľko dni daroval žobráčke ružu. Vtedy sa stalo niečo zvláštne. Starena zdvihla svoje unavené oči, na tvári sa jej zjavil nesmelý úsmev, zdvihla sa, pobožkala s vďačnosťou ruku dobrodincovi, a potom rýchlo odišla. Objavila sa až po týždni – znova nemá a nehybná ako predtým. Udivená Francúzka sa spýtala básnika: „Z čoho žila táto žena cez celý ten týždeň?“ Básnik odpovedal: „Ružou, darom srdca....“

Len skutočná láska dokáže prebúdzat' do života. Jeden neznámy autor povedal: „Stretli ste niekedy anjela? Ja áno. Nemal krídla, bol to človek. A naučil ma, že žiadne iné cvičenie nie je na srdce také dobré, ako sa zohnúť a niekoho druhého zdvihnúť na nohy.“

Nie slová, ale hlas srdca je dôležitý. Charakter človeka môžeme posúdiť podľa toho, ako sa správa k ľuďom, ktorí pre neho nemôžu nič urobiť. Keď pochopíme život ako dar, svet ako zázrak, ráno ako začiatok dobrodružnej cesty, druhého človeka ako radostné stretnutie, stávajú sa aj obyčajné veci neobyčajnými.

Láska k Bohu je kľúčom lásky k ľuďom.

Pane Ty nás pozývaš ľudí milovať a nie ich súdiť. Učíš nás, že čím viac lásky do svojho života vložíme, tým väčšia bude jeho hodnota. Nauč nás milovať bližneho ako seba samého. Amen

Chod' a zvestuj!

„Chod' domov k svojim a zvestuj im, čo ti urobil Pán, a že sa zmiloval nad tebou.“ (Marek 5,19)

V Evanjeliách je opísaný príbeh človeka, ktorý bol posadnutý zlým duchom, a ten ho veľmi dlho trápil, „už dlhý čas ho mal v moci. Aj ho sputnali reťazami a okovami a strážili ho, ale on putá roztrhal a zlý duch ho hnal na púšť.“ (Lukáš 8,29) Vieš sa vžiť do situácie tohto nešťastného človeka?

Stalo sa však niečo, čo úplne zmenilo jeho život. Stretol Pána Ježiša a ten ho oslobodil od jeho trápení. Bol oslobodený od démonov, ktorí mali nad ním moc. Boli vyhnaní do sviň, „vošli do sviň a črieda sa prudko hnala dolu svahom do jazera a potopila sa.“ Svedectvo o tej udalosti za rýchlo roznieslo po celom kraji. „Keď pastieri videli, čo sa stalo, ušli a rozhlásili to v meste a po osadách. A ľudia vyšli pozrieť sa, čo sa stalo. Prišli k Ježišovi a našli človeka, z ktorého vyšli zlí duchovia, ako sedí oblečený a pri zdravom rozume pri Ježišových nohách, a schytila ich hrôza. Očití svedkovia im rozpovedali, ako bol uzdravený ten, ktorého trápil zlý duch.“ (Lukáš 5,34-36)

A aká bolo reakcia ľudí, ktorí počuli toto svedectvo? „A všetci obyvatelia gergezského kraja ho prosili, aby od nich odišiel, lebo sa ich zmocnil veľký strach. On teda nastúpil na loď a vrátil sa. Muž, z ktorého vyšli zlí duchovia, ho prosil, aby smel zostať s ním. Ale on ho poslal preč so slovami: „Vráť sa domov a rozprávaj, aké veľké veci ti urobil Boh! On šiel a po celom meste rozhlasoval, aké veľké veci mu urobil Ježiš.“ (Lukáš 5,37-39)

Možno si sa aj ty stretol s Pánom Ježišom a zažil si niečo, čo zmenilo tvoj život. Teraz by si rád ostal sedieť pri Ježišových nohách a užíval si Jeho prítomnosť. Ale Pán Ježiš ťa povoláva ohlasovať Ho tam, kde sa práve nachádzaš. Možno aj tvoje svedectvo naženie niekomu strach, usvedčí ho z mnohých hriechov a vecí, ktoré nemá vo svojom živote v poriadku. Ale práve tu – kde momentálne si zvestuj, aké veľké veci ti urobil Pán a ako sa nad tebou zmiloval!

Kresťan má byť kanálom Božej pravdy. Nie rezervoárom.

Pane Ježišu, pomôž mi ohlasovať Tvoje meno, bez ohľadu na to, kde sa dnes budem nachádzať. Amen

Čas na stíšenie

„Zavčasu nadržanom, ešte za tmy, vstal a vyšiel, odišiel na osamelé mi a tam sa modlil.“ (Marek 1,35)

Pán Ježiš nadovšetko miluje svojho Otca. Často sa uťahuje do samoty, na pusté miesto, aby s Ním, nikým nerušený mohol v modlitbe stráviť čas. Ukazuje nám dobrý príklad aké dôležité je “vyhradiť” si čas pre Boha..

Najhlavnejšie Božie prikázanie hovorí: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou!“ (Matúš 22,37) Milovať Boha znamená nájsť si pre Neho čas. Ježiš nám ukazuje, čo je pre Neho najdôležitejšie a vždy si oddelí čas pre svojho Otca.

Ako je to s tebou? Nájdeš si každý deň čas na modlitebné stíšenie? Alebo svojim životom popieraš to, čo svojim jazykom prehlasuješ? Ber si dobrý príklad z Pána Ježiša. V tomto sa máš od Krista ešte veľa čo učiť. Ved' nie je nič krajšie, ako prísť k tomu, koho moja duša miluje.

Niekedy ti stačí iba jednoducho povedať: „Pane mám Ťa rád“, a už to môže urobiť dnešný tvoj deň výnimočným.

Viera nerobí veci ľahšími, robí ich možnými.

Drahý Otče, ďakujem Ti za dar modlitby, že sa smiem k Tebe skláňať, chváliť Ťa a ďakovať Ti za všetky požehnania a dobrodenia, aj za to, že v Ježišovi Kristovi smiem vyslovovať prosby a modlitby, lebo Ty si vo svojom Slove zaslúbil, že ak sú v súlade s Tvojou svätou vôľou, tak Ty ich vypočuješ. Amen

Ten, ktorý nás stvoril, nás aj tvaruje

„ A predsa, Hospodine, Ty si Otec náš, my sme hlina a Ty si náš Tvorca, všetci sme dielom Tvojich rúk.“ (Izaiáš 64,7)

Billy Graham raz povedal tento príbeh: „Mám priateľa, ktorý počas hospodárskej krízy prišiel o prácu, majetok, ženu i bývanie. Ale húževnato sa držal svojej viery — toho jediného, čo mu zostalo. Jedného dňa sa pristavil a pozoroval mužov, ktorí robili kamenárske práce na obrovskom chráme. Jeden z nich osekával trojuholníkovitý kus kameňa. „Čo s tým budete robiť?“ opýtal sa ho môj priateľ. Robotník odpovedal: „Vidíte ten malý otvor tam hore pri veži? Nuž, ja ho tu dole tvarujem, aby hore pasoval.“ Pri odchode mal môj priateľ oči plné sĺz, lebo to vyzeralo, akoby cez robotníka prehovoril Boh a vysvetlil mu údel, ktorý práve prežíval: „Tu dolu ťa tvarujem, aby si pasoval tam hore.“

Niekedy Boh nezmení situáciu, pretože chce zmeniť naše srdce.

Bože, obráť sa ku mne a zmiluj sa nado mnou, ako robievaš tým, čo Tvoje meno milujú. Riad' moje kroky podľa Tvojho výroku; nech ma neovláda nijaká nepravosť. Vyjasni tvár nad mojím služobníkom a nauč ma svojim ustanoveniam. Amen

Vietor do plachiet

„Koniec zákona je totiž Kristus, aby sa spravodlivosti dostalo každému veriacemu.“ (Rimanom 10,4)

Tvoja BUDÚCNOSŤ začína DNES, nie ZAJTRA. Ak chceš poznať Boží plán pre svoj život, musíš sa naň pýtať. Životnou tragédiou bude to, keď nedosiahneš svoj cieľ iba preto, že žiadny nemáš. Tým najkrajším cieľom je Božie kráľovstvo. Cesta po ktorej sa tam dostaneš sa volá LÁSKA.

A LÁSKA sa prejavila v Božom Synovi Ježišovi, ktorý sa pokoril, prišiel na tento svet, stal sa človekom, aby nám vyšliapal cestu k Bohu. Ježiša to stálo utrpenie a smrť, tie ale nemali posledné slovo. Po ukrižovaní prišlo slávne víťazstvo z mŕtvych vstaním a utrpenie bolo zmiernené radosťou z toho, že privedol milované Božie deti naspäť k Otcovi.

Potrebuješ slová povzbudení, ktoré ti to budú pripomínať. Potrebuješ „nový vietor do plachiet“, aby si našiel kráľovskú cestu, ktorá vedie k večnému životu.

Boh nemá nič proti slobode každého z nás zvoliť si akúkoľvek cestu, preto nemá ani zodpovednosť za to, kde dôjdeš. Nezapúdaj, kto verí, nikdy nie je sám – ani počas života, ani počas smrti. A nezapúdaj ani na to, že tento deň žiješ len raz v živote.

Snaž sa využiť každú sekundu, pretože nevieš, ktorá bude posledná...

Drahý Bože, uč nás žiť podľa Tvojej vôle vo všetkej múdrosti a duchovnej chápanosti, aby sme sa Tebe páčili prinášaním ovocia všetkých dobrých skutkov a rástli v poznaní Teba. Upevní nás mocou svojej slávy a naplní naše srdcia trpezlivosťou, vytrvalosťou a radosťou. Chceme vzdávať vďaka Tebe, Otče, ktorý si nás urobil súcimi mať účasť na podiele svätých vo svetle Tvojej pravdy. Amen

**Múdrosť
znamená
pochopiť,
čo je
skutočne
dôležité.**

Život s jasným cieľom

„Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v neho.“ (Ján 3,16)

Mnoho ľudí si myslí, že čítanie Biblie a viera je len pre starých, chorých alebo zomierajúcich ľudí. O tom je aj príbeh, ktorý sa odohral v nemocnici, kde jeden veriaci kresťan navštívil svojho chorého kolegu:

„Môžem vám niečo prečítať z Biblie?“ – „Nie, ďakujem“, povedal chorý, „ja na tom nie som až tak zle, ako si myslíte.“ A potom ironický poznamenal: „Dnes ešte žiadnu svätosť nepotrebujem.“ „Ale Biblia, nie je kniha pre zomierajúcich, je to kniha, ktorá dáva život“, odpovedal kolega a pokračoval: „Chce vás učiť, aby ste mohli spoznať Boha, toho Boha, ktorý nenávidí hriech, ale miluje hriešnika. On vydal Svojho Syna, aby každý, kto uverí, mal život večný.“

Chorý ostal prekvapený a bol v rozpakoch. Vždy si myslel, tak ako mnoho ďalších ľudí, že táto kniha je užitočná len tým, ktorí sú na prahu smrti. Aký tragický omyl! Evanjelium nie je len vstupenkou do neba. Spája nás s jednou osobou, ktorá aby sme boli zachránení a spasení, musela zomrieť na kríži za naše hriechy. Pán Ježiš, musel zomrieť za všetkých. Zomrel, ale na tretí deň vstal z mŕtvych, teraz sedí na nebesiach po pravici Boha.

Kristus nás pozýva k sebe a hovorí: „Musíte sa znovuzrodit!“ (Ján 3,7) Kto sa znovuzrodí, začína žiť úplne nový život. Obracia sa k Bohu, už nie je podmanený žiadosťami sveta, ktoré Pána Ježiša pribili na kríž. Začína žiť pre Boha a očakáva Jeho Syna z neba. A nachádza to, čo tomu svetu chýba: pokoj, radosť a odpočinutie. A zrazu si uvedomí, že je len pútnikom na tejto zemi a nič mu nechýba, lebo v Ježišovi Kristovi dostal od Boha ten najvzácnejší dar, dar milosti a vie, že po skončení tejto životnej púte bude jeho príbytok v dome Otca na nebesiach.

Boh vstúpil do ľudských dejín, aby nám ponúkol dar večného života.

Drahý Bože, Ty si nás vytrhol z moci tmy a preniesol do kráľovstva svojho milovaného Syna, v ktorom máme vykúpenie, odpustenie hriechov. Pomôž nám vytrvať, aby si nás postavil pred svoju tvár ako svätých, nepoškvrnených a bez úhony. Amen

Láska je, ak prestávaš myslieť na seba

„V tom je láska, že nie my sme milovali Boha, ale že On miloval nás a poslal svojho Syna ako obeť zmierenia za naše hriechy.“ (1.Jána 4,10)

Pán Ježiš nám ponúka recept na to, ako dobre spolunažívať: „... aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás“ (Ján 15,12). Tieto slová adresované apoštolom sú aktuálne aj pre nás. Ved': „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou! ...a milovať budeš svojho bližneho ako seba samého!“ (Matúš 22, 38-39), platí aj dnes. Apoštol Ján píše: „Milovaní, keď nás Boh tak miluje, aj my sme povinní milovať jeden druhého.“ (1.Jána 4,11)

Láska v živote každého človeka je veľmi dôležitá. Veľmi pekne to vystihuje jeden príbeh od Bruna Ferrera:

Mladá žena sa vracala z práce domov autom. Šoférovala s najväčšou pozornosťou, veď sedela v novom novučičkom aute. Kúpili si ho najmä za úspory manžela, ktorý sa musel všeličoho zriecť, aby si mohli zadovážiť tento model. Na veľmi rušnej križovatke zaváhala a blatníkom narazila do druhého auta. Mladá žena sa v rozplakala. Ako vysvetlí manželovi čo sa stalo? Šofér druhého auta bol slušný, uznanlivý a vysvetlil jej, že si majú vymeniť čísla vodičských preukazov a údaje technických preukazov. Žena hľadala doklady v gaštanovom plastickom puzdre a pritom jej z neho vypadol kúsok papiera. Boli na ňom pekným mužským krasopisom napísané tieto slová: „V prípade, že by sa ti niečo prihodilo... nezabudni, drahá, že mám rád teba a nie auto!“

Aká by bola tvoja reakcia? Veľa krát je naša láska k hmotnému majetku väčšia ako láska k tým, ktorí sú nám najbližší. Pravá láska je, ak prestávame myslieť na seba a sme ochotní konať niečo pre toho druhého.

Dôvod, prečo je svet v chaose je ten, že ľudia sa používajú a veci sa milujú.

Pane, všetci potrebujú Tvoju lásku. Použi si ma, aby som mohol hovoriť o Tebe, povedať milé slovo alebo poslúžiť ľuďom, ktorých mi dnes pošleš do cesty. Amen

Láska, ktorá robí zázraky

„Ale ovocie Ducha je: láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, nežnosť, dobrotivosť, vernosť, krotkosť, zdržanlivosť...“ (Galat'anom 5,22-23)

Gospelová skupina Timothy chodí po celom Slovensku s projektom Premena tour. Víziou je priniesť PREMENU do miest, zjednotiť v nich rôzne služby cez modlitebníkov, evanjelistov a iných kresťanov a spoločne slúžiť ľuďom v danom meste. Je to spojené so žehnaním mestu, školám, cirkvám, uliciam, každému domu... S cieľom rozbehnúť v nich Božiu premenu a zmeniť atmosféru!

V našom meste Michalovce, som mal tu česť byť v tíme, ktorý pomáhal s organizáciou. A môžem s kludným svedomím prehlásiť, že „Stálo to za to!“ Pre tých, ktorí pomáhali, aj pre tých, ktorí túto akciu navštívili, to bol podľa ohlasov požehnaný čas.

Súčasťou tohto projektu je aj modlitebný tím, ktorý sa chodí modliť za mesto. Predtým, ako vyrazili na cestu im Marian Lipovský pripomínal, aby vždy a všade všetkým žehnali. Aj vtedy, keď na nich budú nadávať, preklínať ich a zlorečiť im...nech žehnajú! Na nelásku nech odpovedajú láskou a požehnaním.

V modlitebnom tíme bola aj mladá 18-ročná dievčina Jarka, s ktorou sme sa s priatelili. Bola na takejto akcii prvý raz a bola úplne nadšená z ľudí, ktorých tam stretla, aj so svojimi nezabudnuteľnými zážitkami z modlitebného výjazdu. Keď sa vrátili späť z mesta, tak som sa pýtal tejto mladej dievčiny, aké to bolo?

Ona mi s rozžiarenými očami povedala toto svedectvo: „Prišli sme do jednej reštaurácie, kde sedeli ľudia. Za jedným stolom boli dve ženy a jeden chlap. Keď som ich uvidela, ako keby Boží hlas ku mne prehovoril - choď ku ním. Druhá dievčina s týmu ma ešte povzbudila, len choď! A tak som prišla k stolu a zrazu som si všimla, že jedna zo žien je na invalidnom vozíku a to ma ešte viac povzbudilo a spýtala som sa – môžem sa za vás pomodliť? Odpovedali - môžete, ale my sme ateisti. A tak sa začala modliť za ženu na vozíku, aj za tých, ktorí sa o ňu starali, pripojila sa aj ďalšia dievčina z tímu a v očiach ,ateistov´ sa objavili slzy. Boli z toho veľmi dojatí, a povedali, že ešte nikdy v živote niečo také nezažili.“

Toto svedectvo ma veľmi potešilo a uistilo má v tom, že celý tento projekt má zmysel a že „Stojí to za to!“, robiť také evanjelizačné akcie. Naše mestá

potrebujú premenu srdc, lásku, žehnanie! Kresťanstvo nie je len o ohlasovaní Krista, ale aj o prejavovaní Jeho lásky v praxi.

Pane, požehnávaj tých, ktorí dávajú svoje srdce, svoj čas aj svoje peniaze do služby Tebe!

Čas s Otcom

„Podťe sami na osamelé miesto a odpočňte si trochu. Lebo toľkí prichádzali a odchádzali, že sa nemali ani kedy najesť.“ (Marek 6,31)

Ak by sme hľadali niečo, čo by charakterizovalo dnešnú dobu, mohli by sme použiť slovné spojenie „Ponáhľaj sa viac“. Človek dnešnej doby sa vždy „niekam“ alebo „za niečím“ ponáhľa. Máme rýchlejšie autá, lietadlá, vlaky. Cez internet a sociálne siete sme spojení s celým svetom. Máme prostriedky komunikácie o ktorých sa našim predchodcom ani nesnívalo a predsa nemáme na nič čas. Dokonca nemáme čas ani zastaviť sa a o dýchnuť si.

Výsledkom tejto „uponáhľanosti“ je únava a vyčerpanosť. Naše baterky sú vybité. Náš Stvoriteľ určil jeden deň v týždni, aby bol dňom odpočinku. Je to deň v ktorom je čas znovu si „nabiť“ svoje baterky. Pre nás – kresťanov, je týmto dňom nedeľa. Je to deň vzkriesenia nášho Pána Ježiša Krista - deň Pánov, čas na vyjadrenie chvály a čas na uctievanie nášho Boha, ktorému patrí všetka veľkosť, moc, dôstojnosť veleba i sláva!

Príkladom v tom nech je nám Pán Ježiš. On sám sa uchýľoval do samoty, kde sa v modlitbe rozprával so svojim Otcom. A k takému odpočinku pozýva aj svojich učeníkov. K takému odpočinku pozýva aj mňa a teba. Vyhradme si čas pre nášho Pána, lebo iba On môže znovu dobiť naše baterky.

Byť osamote s Otcom je jediná možnosť, ako získať silu na cestu vpred.

Pane Ježišu, ja chcem byť každý deň s Tebou vo svojej komôrke. Prosím, daj mi novú silu vydržať tempo tejto uponáhľanej doby. Amen

Božie synovstvo

„Kto miluje svoj život, stratí ho, a kto nenávidí svoj život na tomto svete, zachová ho pre večný život.“ (Ján 12,25)

Všade okolo seba počúvam reči o užívaní si života, o veľkých plánoch do budúcnosti. Všetko by bolo pekné, ale niečo mi v tom chýba. Všetko sa točí okolo pozemského života, ktorý je z hľadiska večnosti iba veľmi krátky a rýchlo pominuteľný, ale má veľký dopad na večnosť. Vôbec nie je populárne hovoriť o umieraní, o strácaní, alebo dokonca o tom, že sa život nemá milovať. Nikto to nechce počuť a pripomínať si, že by mohol v blízkej dobe zomrieť. Úplne proti ľudskej logike znejú slová Pána Ježiša: „Kto miluje svoj život, stratí ho, a kto svoj život nenávidí na tomto svete, zachráni si ho pre večný život.“ (Ján 12,25)

Misionár Torey pôsobil a hlásal evanjelium v Kalkate v Indii. Raz k nemu prišiel vysokoškolák, poslucháč univerzity a povedal mu:

„Ja verím, čo kázate o Pánu Ježišovi, lebo je to jasné a krásne. Ale neviem, či sa mám dať pokrstiť.“ Misionár sa ho pýta: „Ako tomu mám rozumieť?“ Mladík odpovedá: „Študujem na univerzite právo. Môj otec je veľký boháč v južnej Indii a ja som jediný dedič. Keby som sa dal pokrstiť, nedal by mi viac ani halier na štúdium, nemohol by som doštudovať, nemohol by som pracovať ako právnik, ani nijako ináč, lebo som členom brahmanskej kasty, a napokon otec by ma vydedil a stal by som sa navždy žobrákom. Povedzte, čo mám robiť?“ A misionár mu vraví: „Uvážte, ale dôkladne a hlboko uvážte, čo je viac: byť slobodným synom Nebeského Otca, alebo byť otrokom hmotných dobier tu na svete?“ Mladík si kľakol na kolená, vložil si hlavu do dlaní a premýšľal. Dlho premýšľal. Napokon vstal a povedal: „Rozhodol som sa pre krst.“ A dohodli sa na dátume a hodine krstu. Aj otcovi napísal, kedy bude pokrstený. Otec prišiel, aby sa presvedčil, či obrad bude vykonaný a keď sa to stalo, po krste povedal synovi: „V tejto chvíli si stratil všetko, prestávaš byť mojím synom a dedičom a nedostaneš už odo mňa ani halier.“ A syn pokojne povedal: „V tejto chvíli som získal všetko. Stal som sa synom a dedičom Nebeského Otca a som naplnený nesmiernym šťastím.“

Keď sa vzdáme pozemského vlastníctva, dokážeme uchopiť to nebeské.

Pane Ježišu, vieme, že strata s tebou a pre teba nikdy nie je stratou, ale cestou, ktorá nás privedie do Božieho kráľovstva. Amen

Chlieb života

„lebo to je chlieb Boží, ktorý zostupuje z neba a dáva svetu život.“ (Ján 6,33)

Aby bol náš život hodným človeka, nestačí k tomu iba chlieb, ktorý nás uživí. K hodnotnému životu potrebujeme mať aj životný smer. No ani to celkom nestačí, lebo potrebujeme mať aj cieľ. Iba s dobre určeným cieľom začína mať náš život zmysel.

K tomu, aby sme ľahšie dorazili do cieľa, potrebujeme aj nejaký ideál, vzor, meradlo, kritérium. Ak si na porovnanie vyberieme druhého človeka, tak si zvyčajne vyberieme horšieho od nás, aby sme sa sami videli v lepšom svetle. Ak si vyberieme lepšieho od nás, môže sa pre nás stať idolom – modlou, čo sa nám tiež vypomstí.

Človek nemôže byť meradlom pre druhého človeka! Tým meradlom musí byť niečo, čo je ideálne, čo je bez chyby. Takýmto kritériám zodpovedá jedine Ježiš Kristus. On je jedinou mierou pre človeka! On je tým „chlebom“ z neba. A keď prídeš k Nemu, nikdy nebudeš hladovať, ani nikdy nebudeš žízniť. (Ján 6,35)

Bez potravy nemôže žiť žiadne dieťa, bez osobnej modlitby žiadna duša. Našou najväčšou nádejou je pomoc od Boha. S Bohom za sebou a Jeho ramenami pod sebou, dokážeme čeliť všetkému, čo leží pred nami. Ruky nebeského Otca, v ktorých drží svoje deti, sa nikdy neunavia.

Každý človek, smädí po živote, plnom, uspokojivom, zmysluplnom živote ako pútnik na púšti po vode. Ježiš je jediný prameň, ktorý uhasí smäd duše.

Pane Ježišu, Ty si ten Boží chlieb, ktorý dáva svetu život. Iba Ty dokážeš uhasiť smäd duše. Iba s Tebou nebude nikto nikdy hladovať, ani žízniť. Iba Ty nám ukazuješ správny smer a vedieš náš k správnemu cieľu, k Otcovi do večnosti. Amen

**Bud' tým,
kým t'a chce
BOH mať,
a zapáliš
celý svet.**

Iba v Bohu nájdeš istotu

„Budete ma hľadať, a nájdete ma; keď ma budete hľadať celým srdcom, dám sa vám nájsť - znie výrok Hospodínov.“ (Jeremiáš 29, 13-14)

Raz si jeden úprimne hľadajúci človek kládol otázky: „Je skutočná viera výsledkom výchovy, alebo potrebuje človek spoznať Boha osobne? Kde je možné nájsť pravú vieru? Je viera to, čomu ma od malička učili?“

Tieto nezodpovedané otázky neprinášali pokoj do jeho duše. Našiel si kresťanské spoločenstvo, kde si čítali Bibliu a hovorili o nej. Veľmi sa ho to dotklo, ale potreboval nejaký dôkaz o Božej existencii, že Boh je skutočne taký, ako Ho opisovali.

Jeho priateľ mu vysvetlil: „To, čo hľadáš, ti nemôže dať nijaký človek ani žiadna cirkev, ale len sám Boh. Modli sa k Bohu a On ti dá istotu. On sa zjavuje tým, ktorí Ho hľadajú z celého srdca.“ A tak jeden večer, keď sa modlil k Bohu celým srdcom a šiel potom spať, Boží pokoj naplnil jeho srdce a s ním prišla do srdca aj vytúžená odpoveď.

Máš aj ty takúto skúsenosť? Ak nie, tak nie je to možno práve preto, že nehľadáš Pána celým svojim srdcom? Boh sa k nám aj dnes prihovára: „Keď budete volať ku mne, keď prídete a budete sa ku mne modliť, vyslyším vás.“ (Jeremiáš 29,12) Nech sú pre teba tieto slová povzbudením, aj novou výzvou.

V každom srdci je túžba, ktorú môže uspokojiť jedine Ježiš.

Pane Ježišu, moje srdce túži po Tebe! Presviet' moje srdce svetlom Ducha Svätého a daj sa mi spoznať. Osviet' mi srdce, posilňuj vôľu, aby som Ťa jasnejšie spoznával, dokonalejšie miloval a vernejšie nasledoval. Amen

Daj Ježišovi najvyššie miesto!

„On je pred všetkým, a všetko spolu má v ňom svoje bytie.“ (Kolosanom 1,17)

Kresťan pozval do svojho zboru svojho priateľa. Po bohoslužbe sa ho spýtal ako sa mu tam páčilo? „Páčili sa mi piesne a celková atmosféra, ale neporozumel som, prečo vzdávate Ježišovi takú veľkú poctu.“ Priateľ mu vysvetlil, že kresťanstvo je o vzťahu s Kristom. Bez Neho by bolo bezvýznamné. Stretávame sa a uctieame Ježiša kvôli tomu, čo vykonal v našich životoch.

Ježiš prišiel ako Boží Syn zomrieť za nás a oslobodiť nás od hriechu. Hriech nás oddelil od Božej svätosti, takže zmierenie môže nastať len skrze niekoho dokonalého a tým bol Ježiš. On nám dal to, čo nik iný nemohol - prístup k Bohu a večnému životu. „A večný život je v tom, aby poznali teba, jediného pravého Boha, a toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista.“ (Ján 17,3)

Prečo si Ježiš zaslúži takú poctu? Lebo: „On je pred všetkým a všetko v ňom spočíva.“ (Kolosanom 1,17) Porazil smrť. Získal si srdcia svojou láskou a obeťou. Dáva novú silu na každý deň. Vzdávame Mu chválu, lebo si ju zaslúži. Vyzdvihujeme Ho, lebo to je Jeho oprávnené miesto. Dajme Mu v srdci najvyššie miesto.

Ježiš je jediným zdrojom duchovnej sily a iba On uspokojí naše najhlbšie túžby. Bez Ježiša, hoci by sme mali všetko, bude náš život iba márnym bojom.

Pane Ježišu, Ty si mojím Spasiteľom a Pánom. Chcem Ti vzdávať tu najväčšiu poctu a svojim životom Ťa posväcovať. Amen

Aké je tvoje správanie?

„Vaše správanie medzi pohanmi nech je vzorné...“ (1.Petra 2,12)

Každý kresťan by si mal vziať k srdcu Petrove slová: „Milovaní... Vaše správanie medzi pohanmi nech je vzorné, aby tí, čo vás teraz osočujú ako zločincov, videli vaše dobré skutky a v deň navštívenia za to oslavovali Boha.“ (1.Petra 2,11-12)

Náš každodenný život doma, v pracovnom prostredí či v škole má vplyv na druhých, zvlášť vtedy, keď umožníme Bohu, aby v nás pracoval. Sme obklopení ľuďmi, ktorí pozorujú naše správanie, či spôsob rozprávania. Ľudia v našej blízkosti pozorujú ako reagujeme vo chvíľach keď sa nám nedarí. Či máme súcitiť, či vieme vypočuť ľudí v ich trápeniach, povzbudiť aj im podať pomocnú ruku...Náš spôsob života hovorí neraz jasnejšie ako naše slová.

Spoliehajte sa na Boha, aby riadil naše skutky a myšlienky. Svojim životom ovplyvňujeme ľudí v našom okolí. Aj tí, ktorí sú teraz “neveriaci”, môžu zatúžiť po Ježišovi. Povedať láskavé slovo nie je ťažké. No má veľkú váhu. Aj ten najtvrdší človek nás môže požiadať o pomoc. Buďme pripravení pomôcť. Dovoľme, aby cez nás prúdila Kristova láska. Láskavosť a súcitiť priviedli ku Kristovi viac ľudí ako len samotné slová. Ukážme Krista v každom prostredí. Aj keby bolo úplne odlišné od toho nášho.

Ľudí priťahuje ku Kristovi Jeho svetlo, ktoré vyžaruje z našich životov.

Otče, pomôž mi žiť tak, aby bolo Tvoje meno oslávené, kamkoľvek pôjdem. Amen

Dar z neba

„Okúste a spoznajte, že dobrý je Hospodin! Blahoslavený je muž, čo dúfa v Jeho!“ (Žalm 34,9)

V knihe zamyslení „Biblické nugetky“, som pod názvom „Láska v praxi“ písal o dvojičkách Angelike a Erike a ich mamke. O tom, ako sa s nimi život nemaznal a oni žijú vo veľmi ťažkých, až neľudských podmienkach. A o radosi z toho, keď sme im mohli pomôcť. A ich príbeh pokračuje ďalej...

Keďže nemajú auto, tak po nich v nedeľu niekto z nášho cirkevného zboru zájde, aby ich zobral na bohoslužbu, aj ich po skončení zavezie domov. Jednu nedeľu som mal možnosť nazrieť dnu do domčeka a vidieť na vlastné oči realitu podmienok v ktorých žijú, až mi prišlo ľúto, že im nemôžem v tejto veci pomôcť. Hovoril som o tom aj doma svojej manželke Danke, lebo tento nepríjemný obraz mi ostal hlboko zarytý v pamäti.

Môj spolubrat Peťo sa s dievčatami modlil za nový domček. Modlili sa za zázrak, keďže ich rodina nemá nijaké finančné prostriedky. A ten sa stal! Pán vyslyšal modlitby a prosby a odpovedal na toto vrúcne volanie! A dievčatá, aj my všetci v zbore sme sa mohli presvedčiť o tom, aký dobrý je Pán a aký šťastný je človek, ktorý sa utieka k Nemu. (Žalm 34,8) Našiel sa dobrodinec, ktorý im priviezol kontajnerový domček. Vďaka Bohu za neho! Je vybavený a v ňom izby pre dievčatá, mamku aj babku s dedkom. Neskutočný luxus oproti miestu, kde žili doteraz, natlačení v dvoch izbách.

Spolu so spolubratmi a ich kamarátkou Klárikou, sme sa boli pozrieť na tento „dar z neba“. A oni nám s radosťou ukazovali svoje nové bývanie a my sme sa tešili spolu s nimi.

Pane Ježišu, aké pravdivé sú Tvoje slová – proste a dostanete!

Chceme Ťa Pane chváliť, lebo Ty si dobrý Boh! Chceme ospevovať Tvoje meno, lebo je ľúbezné! Chceme Ti neustále ďakovať, lebo Tvoje milosrdenstvo je večné! Amen

Milostivý Otec

„Ako sa zmilováva otec nad synmi, tak sa Hospodin zmilováva nad tými, čo sa Ho boja.“(Žalm 103,13)

Nie veľmi vydarený syn, ktorý spôsobil svojim rodičom mnoho bolesti, si odsedel vo väzení pätnásťročný trest za zločiny, ktoré popáchal. Keď už mal byť prepustený z väzenia, takto uvažoval: „Čo si len počnem? „Keby aspoň mamička ešte žila! Ale tú som utrúpil k smrti!“ Keď konečne vyšiel z väzenia, bol veľmi prekvapený, keď pred bránou zazrel svojho starého otca! Nič mu nevyčítal. So slzami v očiach ho objal a zašepkal: „Poď ku mne! Mamička sa ťa síce nedočkala, ale ešte pred smrťou opravila tvoje šaty a nakázala mi, aby som ti ich odovzdal, keď vyjdeš do nového života.“ Tak konal jeho vzácny otec.

Tak isto prijal biblický otec svojho mánotratného syna. Tak isto sa zmilúva náš nebeský Otec nad každým hriešnikom, ktorý urobí pokánie. Zmilováva sa nad ľuďmi, aj keď hrešili. On s nimi súcití, pretože má otcovské srdce. Odpustí tým, ktorí sa Ho boja a sklonia sa pred Ním - Bohom, ktorý je svätý. Pred Jeho tvárou sme všetci hriešnici. Báť sa Boha znamená robiť pokánie a uveriť Jeho dobrej zvesti. Kto tak robí, určite nájde v Ježišovi Kristovi svojho Záchrancu a v Bohu svojho milujúceho Otca.

Pokánie buduje cestu, po ktorej môžeme kráčať k Bohu i s Ním.

Zmiluj sa, Bože, nado mnou pre svoje milosrdenstvo a pre svoje veľké zľutovanie znič moju nepravosť. Úplne zmy zo mňa moju vinu a očisť ma od hriechu. Vedomý som si svojej nepravosti a svoj hriech mám stále pred sebou. Vyznávam, že nie som hodný stať pred Tvojou tvárou, ale Ty máš moc očistiť ma a urobiť ma novým stvorením. Amen

Nemlč, keď máš hovoriť!

„Izopom zbav ma hriechu, a ja budem čistý, umy ma, belší budem ako sneh!“ (Žalm 51,9)

Keď sa metodistický evanjelista John Wesley (1703-1791) jedného večera vracal domov, napadol ho zlodej, ktorý mu zobral všetko, čo mal. Nebolo toho až tak veľa: trochu peňazí a niekoľko kresťanských traktátov.

Zlodej už odchádzal, keď na neho Wesley zavola: „Stojte! Ešte mám niečo, čo vám chcem dať.“ Zlodej sa s prekvapením zastavil. „Priateľu,“ pokračoval Wesley, „možno že jedného dňa budete ľutovať život, ktorý žijete. Potom si spomeňte na toto slovo: – Krv Ježiša Krista nás očisťuje od každého hriechu.“ Zlodej utiekol a Wesley prosil Pána za toho, kto ho prepadol.

Po rokoch Wesley opäť kázal mnohým poslucháčom. Na konci služby si s ním prišiel pohovoriť jeden poslucháč. Aký prekvapený bol Wesley, keď sa dozvedel, že ten, kto s ním hovorí, teraz veriaci človek, nie je nikto iný, ako ten, ktorý ho pred niekoľkými rokmi okradol. „Ďakujem vám za všetko,“ povedal bývalý zlodej. „Ach, to nie,“ odpovedal mu Wesley, „Bohu vďačíte za všetko.“

John Wesley v tú noc zlodejovi skutočne niečo dal: otvoril mu dvere nádeje. Kresťania, spomeňme si, že aj my máme svedčiť o svojej viere tým, s ktorými sa stretávame, či si už o nich myslíme, že sú zlí alebo dobrí. Boh chce, aby všetci ľudia boli zachránení (1. Timotejovi 2,4). Nech je náš dar v podobe slova nádejou pre všetkých.

Nech náš život i naše pery hovoria o Kristovi.

Drahý Bože, Ty máš záľubu v srdci úprimnom. Pokrop ma yzopom a zasa budem čistý; umy ma a budem belší ako sneh. Odvráť svoju tvár od mojich hriechov a zotri všetky moje viny. Bože, stvor vo mne srdce čisté a v mojom vnútri obnov ducha pevného. Neodvrhuj ma spred svojej tváre a neodnímaj mi svojho Ducha svätého. Navráť mi radosť z tvojej spásy a posilni ma duchom veľkej ochoty. Amen

**Slávou života
je milovať, nie
byť milovaný,
dávať,
nie dostávať,
slúžiť,
nie byť
obsluhovaný.**

Draho zaplatené výkupné

„Lebo ani Syn človeka neprišiel, aby Jemu slúžili, ale aby On slúžil a dal život ako výkupné za mnohých.“ (Marek 10,45)

Ako definovať výkupné? Výkupné je cena zaplatená za vykúpenie alebo oslobodenie od nejakého záväzku alebo nežiaducej situácie. Výkupné sa požaduje za prepustenie zajatého človeka na slobodu.

Každý človek na zemi žije v zajatí a potrebuje, aby niekto zaplatil za neho výkupné, aby mohol byť slobodný. Ako sme sa dostali do tohto otroctva? Ako vznikol tento dlh?

Tento dlh sme si vyrobili vlastnými hriechmi a je potrebné ho pred Bohom splatiť. Nijaká nespravodlivosť neobstojí pred spravodlivým Bohom. Aj keď si možno niekto o sebe myslí, že nezahrešil, a preto nepotrebuje výkupné. Ale Biblia hovorí: „Všetci totiž zhrešili a nemajú slávy Božej.“ (Rimanom 3,23) Naopak, kto cíti ľarchu svojich hriechov, nech sa neusiluje sám nájsť za seba výkupné. Vlastný Boží Syn sa sám obetoval a krv preliata na golgotskom kríži úplne postačí na to, aby zmazala náš dlh.

Boh ťa miluje a vystiera k tebe svoju zmierujúcu ruku. Ak prijmeš túto ponuku, môžeš veriť, že Pán Ježiš na golgotskom kríži zomrel aj pre tvoju vinu a pre tvoju vzburu proti Bohu. Jeho smrť zahladila pred Bohom tvoje hriechy. Jeho krv vyliala za nás je tým draho zaplateným výkupným. A tak všetko, čo ťa od Neho vzdalovalo, odstránil z cesty. Teraz môžeš prísť k Bohu a získať od Neho pokoj. On ťa chce prijať ako milé dieťa a ubezpečuje ťa: „Na ich hriechy a na ich nepravosti viacej nepomyslím.“ (Židom 10,17)

Ak Boh vyhlasuje, že je týmto výkupným uspokojený a že ono má pre Neho dostatočnú cenu, kto by mohol povedať opak?

Pane Ježišu, ďakujem Ti, že Ty si splatil dlh za moje hriechy, že si draho zaplatil za mňa výkupné, aby som ja mohol byť skutočne slobodný a spravodlivý pred našim nebeským Otcom. Amen

Existuje peklo?

**„I pôjdu títo do večného trápenia, ale spravodliví do večného života.“
(Matúš 25,46)**

Dvaja priatelia medzi sebou horlivo diskutovali o rôznych veciach. Došli aj k náboženským otázkam. Diskutovali aj o nebi a o pekle, kde sa zhodli, že také miesto ako peklo ani vôbec neexistuje. Veď predsa Boh, ktorý je láska by nezavrhol ľudí, ktorých stvoril kvôli ich hriechom. Veď je predsa nemožné, aby takto odsúdil po smrti svoje stvorenie na večný trest v pekle. A tak bolo pre nich peklo len bájkou.

Jeden veriaci kresťan ticho sledoval ich rozhovor. Zrazu sa jednoducho opýtal: „A čo keby to predsa len bola pravda?“ Niekoľko minút bolo ticho. Bolo to, ako keby prehovoril Boh. Zdalo sa, že otázka zasiahla vnútro obidvoch. „A keby to bola pravda, že Boh musí potrestať hriech, potom budeme pred Ním stáť ako pred Sudcom? Čo Mu potom povieme?“

A čo ak je pravdou, že existuje peklo? Jeden pochybovač sa raz posmešne opýtal: „Kdeže je?“ A dostal odpoveď: „Na konci životnej cesty, na ktorej človek dôsledne odmietal Pána Ježiša Krista.“

A čo je na konci životnej cesty, na ktorej sa teraz nachádzaš ty? Aj ty máš svoju pravdu a istotu? A čo keď je pravdou, že Pán Ježiš je ten jediný Záchranca a človek môže získať pokoj s Bohom len na základe Jeho obetnej smrti a vierou v Neho a Jeho dielo? Môžeš vo svojej istote zostávať stále ľahostajný? Alebo ešte stále žiješ s neodpustenou vinou a si na ceste do večnej noci, ktorá sa volá peklo?

Vierou v Krista prijímame Božie odpustenie a večný život.

Pane Ježišu, pred Tvojou tvárou sa raz zhromaždia všetky národy sveta a Ty oddelíš spravodlivých od nespravodlivých. Prosím, pomôž mi žiť na Tvoju slávu, aby som mohol počuť radostné slová: Podŕte, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je pre vás pripravené od stvorenia sveta. Amen

Pán vždy počuje naše volanie

„Hľadal som Hospodina a vyslyšal ma i vytrhol ma zo všetkých mojich hrôz.“ (Žalm 34,5)

Francois Coillard (1834 – 1904) bol francúzsky objaviteľ, cestovateľ a misionár pôsobiaci v Afrike. Keď sa raz vrátil zo svojej pracovnej cesty, zorganizovali v jednom malom mestečku stretnutie s týmto vzácnym človekom. Zišlo sa tam celkom početné publikum. Coillard ich priťahoval, ale nie ako misionár a evanjelista, ale ako objaviteľ a cestovateľ.

Začal otázkou: „Chcete, aby sme začali tento večer modlitbou?“ „Nie!“ bolo počuť zo všetkých strán. „Alebo nejakou chválou?“ – „Ani to nie!“ „A čo vlastne odo mňa očakávate?“ „Rozprávajte nám o dobrodružstvách, ktoré ste na svojich cestách zažili.“ A tak misionár začal rozprávať o svojej expedícii k Banyaiom, veľmi obávaným domorodcom. „V najnevhodnejšom okamžiku uviazol náš voz v bahne. Mne a mojej mladej žene hrozila smrť. Celá výprava bola obklúčená domorodými ľudožrútmami.“

Poslucháči ani nedýchali. Tu sa Coillard na chvíľočku zastavil a spýtal sa: „Čo by ste boli urobili na mojom mieste?“ A zrazu bolo ticho. Nikto neodpovedal. A pokračoval: „Nič by vám nepomohlo. Ale voči mne sa ľudožrúti zachovali neobyčajne milo. Prišli mi na pomoc. Lebo ja som sa modlil a Boh má vyslobodil.“

Náš Boh je verný a je pripravený odpovedať na úprimnú modlitbu. Má moc zmeniť okolnosti aj ľudské myslenie.

Bože, ako strážca sa utáborí Tvoj anjel okolo bohobojných a vyslobodí ich. Šťastný to človek, čo sa utieka k Tebe. Amen

Nedaj sa diablom oklamať!

„A niety spasenia v nikom inom, lebo nebolo dané pre ľudí iné meno pod nebom, v ktorom by sme mali dôjsť spasenia.“ (Skutky 4,12)

Kto má dnes otvorené uši a oči pozoruje, že prebieha veľké zmiešavanie. Lož sa mieša s pravdou. Zo všetkých strán počúvame výzvy na toleranciu a medzi náboženskú spoluprácu. Prebiehajú rôzne konferencie o tom, že Ježiš, Budha, Alah sú cestou do neba, lebo všetci vyznávajú toho istého Boha. Hovorí sa, že náboženstvá sú ovocím zjavení. Mnohí sa usilujú o medzi náboženskú jednotu, aby boli všetkým na prospech.

Nedajte sa oklamať! Kto sa drží Biblie ako Slova od Boha vie, že za týmto úsilím stojí diabol, ktorý v budúcnosti povedie ľudí k jednotnému náboženstvu. Boh v Biblii jasne ukazuje, kde sa ľudstvo ženie. Pán Ježiš nás varuje: „Dajte si pozor, aby vás niekto nezviedol.“ (Matúš 24,5)... „Vystúpi mnoho falošných prorokov a zvedú mnohých.“ (Matúš 24,11) Zároveň nás aj povzbudzuje slovami: „Ale kto vytrvá do konca, bude spasený. Toto evanjelium o kráľovstve sa bude hlásať po celom svete na svedectvo všetkým národom. A potom príde koniec.“ (Matúš 24, 13-14)

Kristus je jedinou cestou do neba. On je Syn večného Boha, ktorý si právom uplatňuje nárok na absolútnosť. On je cesta, pravda i život! (Ján 14,6) „Boha nikto nikdy nevidel. Jednorodný Boh, ktorý je v lone Otca, ten o ňom priniesol zvesť.“ (Ján 1,18) Kto sa spolieha na Pána Ježiša, ten stavia na pevnom základe. Len vierou v Neho je človek spasený a zachránený pre večnosť.

Ježiš prišiel na zem kvôli nám, aby sme my mohli ísť do neba s Ním.

Pane Ježišu, si živý Boh, ktorého milujem a uctievam. Ty jedinou cestou vedúcou k večnému životu a ja Ti dnes chcem vzdať česť, chválu i slávu. Amen

Tvoj život je krátky, tak ho nepremárni!

„Či ty, žena, vieš, či zachrániš muža? Alebo či ty, muž, vieš, či zachrániš ženu?“ (1.Korint'anom 7,16)

Hodge bol muž s akým sa môžeme stretnúť aj v našom okolí. Rád si vypil a zneužíval svoju ženu. Ona však bola nekonečne trpezlivá. Aby dokázal jednému zo svojich kolegov, ako ďaleko siahla poddanosť jeho ženy, vzal ho, keď opustili uprostred noci bar, k sebe domov. Ona bolo už v posteli, ale hneď vstala, aby im otvorila dvere. „Urob nám ihneď niečo k jedlu!“ prikázal. Bez toho, aby sa postťažovala, pobrala sa do kuchyne. Jej muž sa spokojne usmieval prizerajúc sa ako jeho žena pripravuje jedlo. Jeho kolega bol zamyslený. Keď prestrela stôl, obrátil sa na ňu so slovami: „Nemôžem pochopiť, že ste tak ochotne urobili všetko, aby ste uspokojili potreby svojho muža.“ „Viete“, odpovedala smutne, „to je celé alebo, ktoré on kedy bude mať. A to je pominateľné a trvá len krátko.“ A kolega začal rozmýšľať, „Ak je to pravda, čo potom? Peklo a to bude nekonečné dlhé?“

Tieto myšlienky mu už nedali spokojne spať. Pri jednej evanjelizácii, ktorá bola v ich meste uveril Božiemu slovu a prijal Pána Ježiša ako svojho Záchrancu. Tak našiel pokoj s Bohom. Bol to vlastne výsledok svedectva ženy jeho kolegu Hodgeho a jej bezhraničnej oddanosti Pánovi Ježišovi a svojmu manželovi.

„Vy predsa nevíete, čo bude zajtra s vaším životom! Veď ste ako para, ktorá sa na chvíľku ukáže a potom zmizne.“ (Jakuba 4,14)

Bože, Tvoja spravodlivosť je spravodlivosť naveky a tvoj zákon je číra pravda. Keď ma postihne úzkosť a súženie, potešenie nájdem v Tvojich príkazoch. Tvoje ustanovenia sú spravodlivé naveky, daj mi to pochopiť a budem žiť. Amen

Daj sa uzdraviť a oslobodiť!

„Nieto teda teraz už odsúdenia tých, čo sú v Kristovi Ježišovi a nechodia podľa toho, ale podľa ducha.(Rimanom 8,1)

Muž pozoroval orla, ktorý sa rýchlo vznášal od zeme. A zrazu sa vták začal kývať a náhle sa zrútil na zem. Ukázalo sa, že v pazúroch držal lasičku, ktorá sa mu zahryzla do hrude a spôsobila jeho vykrvácanie.

Zdá sa, že niečo podobné sa deje nejednému, kto našiel pokoj s Bohom, ale jeho vnútorný život sa nerozvíja. Začal si s nejakým hriechom a chradne. Hriech ho okráda o silu a radosť a bráni rastu akéhokoľvek ovocia. Opustilo ho nadšenie a on je ako spútaný reťazami.

Ak je to tak aj s tebou, tak pod' do svetla a dôkladne vyznaj Bohu svoje hriechy. Daj sa Pánom uzdraviť a oslobodiť.

Možno si ešte neprijal Pána Ježiša ako svojho Spasiteľa a si pevne poviazaný nejakým hriechom. Satan ti tak chce zabrániť, aby si odovzdal svoj život Ježišovi. Nechce, aby si sa stal Božím dieťaťom a niesol ovocie pre Boha. Avšak Boh si to žiada a preto ťa dnes pozýva, aby si prišiel k Spasiteľovi a skrze Ježiša dosiahol odpustenie a pokoj s Bohom večného života.

Kristus volá tých, ktorý nemajú pokoj. Chce im dať odpočinok.

Pane Ježišu, viem, že som hriešny človek. Verím, že si Boží Syn a že si zomrel na kríži aj za moje hriechy. Verím tomu, že si bol vzkriesený z mŕtvych a žiješ. Prosím Ťa, odpusť mi moje hriechy a daj sa mi spoznať. Odovzdávam Ti môj život! Bud' mojím Pánom a Spasiteľom! Odteraz patrí Tebe a ďakujem Ti, že si ma počul! Amen

**Život přežitý
s Bohem
zanecháva
trvalé
dedičstvo.**

Kniha života

„Tvoje svedectvá sú predivné; preto ich moja duša zachováva.“ (Žalm 119,129)

Jedno krásne svedectvo o Biblii od francúzskeho básnika Fr. Coppée (1842-1908):

„Jedného dňa som na svojom čele zacítil dych smrti a v mojej duši sa prebudila hrôza pred súdom a potreba večného života. Znovu som začal čítať Bibliu. Čítal som ju tak, ako ju človek musí čítať, totiž s jednoduchým a dôverujúcim srdcom. A tu som na každej stránke, v každom slove tejto vznešenej Knihy videl žiariť večnú pravdu. Dnes verím všetkým divom, o ktorých je tam reč, o ktorých pisatelia Evanjelíí rozprávajú, zaznamenávajú a dokladujú ich s takou istotou a presnosťou až do najmenších detailov, že už z toho je vidieť úplne zrejmú úprimnosť a vierohodnosť týchto mužov. Pri čítaní Biblie som opäť našiel vieru v Ježiša Krista a chcem ju zachovať vo svojom vnútri. Úbohý človeče, nepočúvaj tých, ktorí ti chcú nahovoriť, že viera je mŕtva. Ako ty, priateľu, i ja som bol na tom veľmi biedne. Hľadal som nevedomky niekoho, komu by som sa mohol úplne zdôveriť, tomu ktorý je plný milosti a nehy. A našiel som Ho. Urob to ako ja: otvor svoju Bibliu a pod' ku krížu, k Ježišovi. Potom aj ty nájdeš pokoj pre svoju dušu.“

Ťažká, veľmi ťažká je cesta ku svätosti, ale dosiahnuť ju je neopísateľne nádherné.

Ó Bože, Tvoja spravodlivosť je spravodlivosť naveky a Tvoj zákon je číra pravda. Keď ma postihne úzkosť a súženie, potešenie nájdem v Tvojich príkazoch. Tvoje ustanovenia sú spravodlivé naveky, daj mi to pochopiť a budem žiť. Amen

Zdravý úsudok

**„Ved' kto mňa nachádza, nachádza život, dosiahne obľubu u Hospodina,“
(Príslovia 8,35)**

V istej dielni hovorili zamestnanci o náboženstve a zvlášť sa zamerali na kresťanstvo, ktoré vraj ohlupuje ľudí, pretože potlačuje ich rozum a oni potom strácajú zdravý úsudok.

Jeden ich kolega len ticho počúval, ale potom, keď nastala kratšia prestávka, si vzal slovo a prehovoril: „Áno, skutočne, kto si začne s kresťanstvom, stráca veľa!“ Všetci sa na neho prekvapene pozreli, a on pokračoval: „Ja som mal veľmi rád pálenku, a tu som skrze Krista stratil! Skrze Neho som stratil aj roztrhaný kabát a ošúchaný klobúk! Skrze Ježiša som tiež stratil svoje hriechy a svoju hanbu! Skrze Neho som stratil aj svoje svedomie! A tiež peklo doma, pretože pred tým to bolo peklo. Tak veľa som toho skrze Krista stratil! Aj vy, kamaráti, môžete niečo stratiť a môžete byť mnohých trápení celkom zbavení a to skrze pokánie a vieru v Ježiša Krista!“

Možno patríš aj ty do skupiny tých, ktorí si myslia, že kresťanstvo ohlupuje ľudí. Možno si tiež otrokom rôznych svojich hriechov a neduhov. Vlastné svedomie ti hovorí, čo nie je v tvojom živote v poriadku a ty nepoznáš riešenie ako s tým urobiť koniec. Sám to nikdy nedokážeš a tak pod' k Ježišovi! Zlož pod Jeho kríž všetky svoje hriechy aj starosti a On ťa od nich oslobodí a ty budeš môcť na seba zakúsiť pravdivosť slov: „Až keď vás Syn vyslobodí, budete naozaj slobodní.“ (Ján 8,36)

Na začiatku zmeny správania stojí Ježiš, ktorý mení naše srdce. Viera v Krista nie je skok do tmy, ale krok ku svetlu.

Drahý Bože, uviazol som v prachu, oživ ma podľa svojho slova. Tebe som vyjaval svoje cesty a Ty si ma vypočul; pouč ma o svojich prikázaniach. Odvráť ma od cesty lži a milostivo mi daj svoj zákon. Amen

Bojíš sa smrti?

„V tom sa prejavila Božia láska k nám, že svojho jednorodeného Syna poslal Boh na svet, aby sme žili skrze Neho.“ (1.Jána 4,9)

Už dávnejšie vyšla „Kniha ľútosti a smrti“ od francúzskeho námorného dôstojníka a spisovateľa Pierra Lotiho (1850-1923), v ktorej píše, že by rád uveril, ale už uveriť nemôže. Prečo nemohol uveriť? Pretože nechcel urobiť pokánie a odvrátiť sa od svojej zlej cesty. A uisťuje, že písal svoju knihu úplne úprimne. Smrti sa veľmi bál, pretože ako sám hovorí - chyba mi Kristus:

„Bez kríža a zaslúbenia, ktoré osvecuje svet, je všetko len tápaním vo tme, čakáním na ceste smrti. Kto vystihne nekonečnú úzkosť v hodinách vnútorného sústredenia večer a v hodinách neúprosného jasného pohľadu ráno? Krista nemožno ničím nahradiť, lebo nikdy v najtemnejších dobách svojej uplynulej mladosti, nikdy vo chvíľach najvyššej presýtenosti, nikdy v bolestiach osamelosti a v hrôze pri pohreboch svojich milovaných som nepociťoval nič iné ako strašnú, všeobecnú, večnú prázdnotu. Ale i keď stojíme na okraji hrobu, kde všetko spráchnivie, vidíme ešte v nemerateľnej diaľke, vysoko nad nedostatočnými ľudskými náboženstvami zaslúbenie, ktoré priniesol Ježiš. To je to jediné skutočné, všetko ostatné je prázdne a zbytočné.“

Čo pociťuješ ty, keď si večer líhaš? Čo pociťuješ, keď sa ráno prebúdzáš? Ak máš rovnaké pocity ako Pierr Loti, znamená to, že niečo vo tvojom svedomí nie je v poriadku. Ak sa nachádzaš v tunely sklamaní a znechutenia, choď ďalej za svetlom. To jediné - skutočné nájdeš iba v Ježišovi Kristovi, všetko ostatné je prázdne a zbytočné. Ešte stále máš čas urobiť nápravu, len nepremeškaj tu pravú chvíľu. Krista nemôžeš ničím nahradiť. Bez Neho bude tvoj život len prázdny tápaním a strach zo smrti ťa bude ničiť a zožierať.

Ak sa chceš cítiť hrozne, pozri sa do svojho vnútra, ak sa chceš rozptýliť, pozri sa okolo seba, ale ak chceš cítiť pokoj, pozri sa hore.

Bože, pred svojím pokorením som blúdil, no teraz už dbám na Tvoje výroky. O svojich cestách rozmýšľam a svoje kroky riadim podľa Tvojej nauky. Pane, zem je plná tvojej milosti. Ďakujem Ti za slobodu, ktorú si mi daroval v Ježišovi Kristovi, v ktorom si nám dal všetko. Amen

Kamene srdca

„A vy viete, že On sa zjavil, aby sňal hriechy, a v Ňom nieto hriechu.“
(1.Jána 3,5)

Evanjelista Frommel bol na liečení v Karlových Varoch a tam sa ho jeden bohatý Žid, ruský obchodník s kožušinami opýtal: „Povedzte mi, ako je to vlastne s tou vašou kresťanskou vierou? Milého Pána Boha ešte verím a uznávam, ale neviem, čo si počať s Ježišom, ktorý má byť Jeho Syn.“ Na to sa ho Frommel opýtal, prečo je v Karlových Varoch? „No predsa nie len tak pre zábavu, ale kvôli ľadvinovým kameňom; chcem sa ich zbaviť.“ Frommel odpovedal: „A to ste nelutovali takú ďalekú cestu z Ruska až do Karlových Varov? Viete, blízko ľadvín je jedna háklivá vec: srdce. Tam tiež človek môže ochorieť kameňmi, veľkými ťažkými kameňmi hriechu. Keby ste raz mohli cítiť túto bolesť – a ja by som vám to prial, aby to bolo čím skôr – potom sa tiež budete obzerať po nejakom doktorovi. Ale nepomôžu vám ani Karlové Vary, ani nijaké iné kúpele. Potom musíte ísť k Pánovi Ježišovi, aby vám tie veľké, ťažké kamene hriechu odstránil. Nikto iný to nedokáže. Potom budete dobre vedieť, čo si máte počať s Pánom Ježišom.“ A tento obchodník zahanbený odišiel.

Aby človek cítil kamene hriechu, musí na jeho dušu pôsobiť Duch Svätý. Človek je totiž taký slepý, že vôbec nevidí svoj skutočný stav. Blahoslavený každý, ktorého svedomie je prebudené a on utiekol s pokáním a vierou k Spasiteľovi Ježišovi Kristovi.

„Blahoslavení lační a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení.“ (Matúš 5,6)

Bože, duša mi omdlieva túžbou za Tvojou spásou. Ty zavrhuješ všetkých, čo opúšťajú Tvoje ustanovenia. Ako odpad ničíš všetkých hriešnikov na zemi. Pane zmiluj sa, lebo som hriešny. Odpusť, prosím, moje hriechy a na moje previnenia si viac nespomínaj. Očistí ma yzopom a budem belší ako sneh. V mene Pána Ježiša, zmiluj sa nado mnou a zachráň ma. Amen

Nové stvorenie

„Ak ste teda boli vzkriesení s Kristom, hľadajte to, čo je hore, kde Kristus sedí na pravici Božej.“ (Kolosanom 3,1)

Kresťanský bohoslovec Tertullianus (155 – 220) povedal: „Preč s takým čo ustavične hľadá, pretože nikdy nič nenájde, keďže hľadá tam kde nič nemožno nájsť. Preč s takým čo ustavične klope, pretože klope tam, kde nikto nie je čo by otvoril; preč s takým čo sa ustavične pýta, pretože sa pýta takého čo nepočuje.“

Na prvý pohľad sú to veľmi tvrdé slová, obsahujú však hlbokú pravdu. Stačí sa poobzerať okolo seba, koľko je tých, ktorí celý život hľadajú pravdu a nemôžu ju nájsť, iba preto, že ju hľadajú na nesprávnych miestach? Koľko je takých, ktorí celý život klopú, len škoda že na dvere za ktorými nikto nie je? Koľko ľudí sa ustavične pýta tých, ktorí sú sami hluchí a preto ich nepočujú a nemôžu im ani odpovedať? Koľkých takých nájdete aj v našich kostoloch a zboroch? Prešľapujú ako moriak na horúcej platni a po celý svoj život neurobia ani jeden malý krôčik vpred. Sú akoby uzavretí v čarovnom kruhu a celý svoj život sa v ňom motajú. Neustále riešia každý deň, týždeň za týždňom, rok po roku tie isté problémy. Až tým unavujú celé svoje okolie.

S takým niečím sa stretol aj apoštol Pavol a napomína Korint'anov aj Galaťanov: „Mlieko som vám dával piť namiesto pevného pokrmu, lebo by ste ho neboli zniesli. Ale ani teraz ešte neznesiete, lebo ste ešte stále telesní. Ved' keď je medzi vami žiarlivosť a svár, to nie ste telesní a nežijete len po ľudsky?“ (1.Korint'anom 3, 2-3) „Ale teraz, keď ste poznali Boha, alebo skôr, keď Boh pozná vás, ako to, že sa znova vraciate k slabým a úbohým žvlom a chcete im zasa slúžiť ako predtým?!“ (Galaťanom 4,9)

Nemôžeme predsa svoj život odovzdať Bohu a žiť po starom. V novom tele musí byť aj nový život. Musíme prejsť od telesného k duchovnému a to dá nášmu životu nový rozmer.

Čím si bližšie pri Kristovi, tým jasnejšie odzrkadľuješ Jeho podobu.

Pane Ježišu v Tebe som sa stal novým stvorením. Pomôž mi žiť na Tvoju slávu. Amen

List od Boha

„Lebo si moju dušu vytrhol zo smrti, áno, i moje nohy od úrazu, aby som chodil pred Bohom vo svetle živých.“ (Žalm 56,14)

Stará legenda hovorí o Sparťanovi Archiášovi. Ten bol pozvaný na hostinu do Atén. Počas tejto hostiny prišiel posol s listom od priateľa s prosbou, aby si list ihneď prečítal. Archiáš list odložil so slovami: „List počká do rána.“ Rána sa však nedožil. Počas hostiny bol zabitý najatými vrahmi. V tomto liste bolo napísané: „Archiáš, upozorňujem Ťa, aby si ihneď odišiel z domu, kde na Teba čakajú najatí vrahovia.“

V Archiášovej situácii sa nachádza aj mnoho ľudí terajšej doby. Možno si to ani sám neuvedomuješ, ale keď sa nad tým dobré zamyslíš, tak zistíš že je to príbeh aj o tebe. Aj za tebou posielajú Pán, ktorému na tebe veľmi záleží poslovať, aby ťa varovali. Aj tebe hrozí nebezpečenstvo, že zahynieš večnou smrťou. Tvoj nepriateľ robí všetko preto, aby ťa zničil.

Aj ty si možno myslíš, že máš čas a tento "list" počká do rána. V čom je tvoja istota, že sa rána dožiješ? Svet v ktorom žiješ je domom, kde na teba číha tvoj úhlavný nepriateľ. A tomu veľmi záleží, aby si varovný list od priateľa neprečítal. Tým varovným listom je Božie slovo.

V ňom môžeš nájsť aj evanjelium - tú najúžasnejšiu správu o tom ako sa môžeš zachrániť. A nájdeš tam aj pozvánku na svadobnú hostinu. Tá sa bude konať na mieste nekonečnej lásky a radosti – v Božom kráľovstve a tam ti už žiadne nebezpečenstvo nehrozí. Sám Pán neba i zeme bude jej hosťom. Azda by si na nej nechcel chýbať?

„Blahoslavený, kto bude jesť chlieb v Božom kráľovstve.“ (Lukáš 14,15)

Zhliadni na mňa a vyslyš ma, Pane, Bože môj, daj svetlo mojim očiam, aby som v smrti nezaspal, aby nemohol povedať môj nepriateľ: „Premohol som ho;“ aby tí, čo ma sužujú, nezajasali, že som upadol. Lenže ja dúfam v Tvoje milosrdenstvo, moje srdce sa teší z Tvojej pomoci. Budem Ti spievať Pane, že ma zahrňaš dobrodeniami. Amen

**BOH nás
nemiluje
preto,
kým sme my,
ale preto,
kým je ON.**

Keď Boh k tebe prehovorí

„Pristupujme teda s dôverou ku trónu milosti, aby sme prijali milosrdenstvo a našli milosť na pomoc v pravý čas.“ (Židom 4,16)

Katolícky kňaz a obľúbený spisovateľ spirituálnej literatúry John Powell v jednej zo svojich kníh spomína hriešnu ženu. Tá si sama uvedomila, že takýto život nemá zmysel a rozhodla sa spáchať samovraždu. Ako tak kráčala po opustenej pláži k moru, v ktorom sa chcela utopiť, počula v sebe hlas, ktorý jej kázal zastaviť, otočiť sa a pozrieť sa za seba. Keď to urobila, videla stopy jej nôh, ktoré vlny zmývali z piesku. Na to počula: „Tak ako voda mora ničí tvoje stopy v piesku, tak moja láska a milosrdenstvo zmývajú celú tvoju hriešnu minulosť. Chcem, aby si žila a milovala, a nie aby si umrela.“ Žena inštinktom vycítila, že ku nej hovoril Boh. A to bol začiatok zmeny jej života.

Pred Božou tvárou nie je nikto stratený ani odpísaný. Božia láska dokáže zmeniť srdce aj toho najväčšieho hriešnika. Je to láska, ktorá je bez hraníc, láska – ktorá nevidí človeka aký je, ale vidí ho aký bude, ak sa nechá touto láskou premeniť. Pán počuje každý volajúci hlas v čase súženia. Jeho ruka nie je prikrátka, žeby zachránila, a Jeho ucho nie je zaľahnuté, žeby nepočul. (Izaiáš 59,1) Pokorných vedie k správne konaniu a tichých pouča o svojich cestách.

Dávaj, ako ti Pán v núdzi dal, miluj, ako ťa Majster miloval.

Pane, moje oči sa upierajú na Teba. Pre Tvoje meno, odpusť mi moje hriechy. Ukáž mi cestu, ktorú si mám vyvoliť. Uľav mi v úzkosti srdca a vytrhni ma z mojich tiesní. Ochraňuj moju dušu a vyslobod' ma, nech nie som zahanbený, že sa utiekam k Tebe. Amen

Dokážeš sa zastaviť?

„Hľadajte moju tvár! Tvoju tvár hľadám, Hospodine.“ (Žalm 27,8)

Dokážeme vnímať krásu na bežnom, obyčajnom mieste v nevhodnom čase? Dokážeme sa zastaviť a oceniť ju?

Na stanici metra vo Washingtone DC sa postavil muž a začal hrať na husliach, bolo studené januárové ráno. Hral asi 45 minút Bachove skladby. V tom čase, pretože bola špička, prešli stanicou metra tisíce ľudí. Po troch minútach od prvých tónov prešiel okolo muž v strednom veku. Na pár minút sa zastavil, potom sa ponáhľal ďalej. O minútu neskôr dostal huslista svoj prvý dolár, nejaká žena mu hodila peniaze do škatuľky a bez zastavenia pokračovala v chôdzi. Neskôr sa niekto oprel o stenu a počúval, kým sa nepozrel na hodinky a neodišiel, zrejme sa ponáhľal do práce. Najviac pozornosti huslistovi venoval asi trojročný chlapec, matka ho ťahala za sebou, ale dieťa sa zastavilo a dívalo na muzikanta. Nakoniec matka syna postrčila, dieťa pokračovalo v chôdzi, ale stále sa obzeralo. Toto sa opakovalo s niekoľkými inými deťmi a všetci rodičia, bez výnimky, ich nútili pokračovať v chôdzi. Za celých 45 minút hry sa na chvíľku zastavilo iba šesť ľudí.. Vybral 32 dolárov. Keď skončil a nastalo ticho, nikto si to nevšimol. Nikto nezatlieskal, nikto hráča nespoznal. Nikto nevedel, že tým huslistom bol Joshua Bell, jeden z najlepších hudobníkov na svete. Hral jednu z najťažších skladieb, ktoré boli kedy zložené, na husliach za 3,5 milióna dolárov. Dva dni predtým vypredal Joshua Bell divadlo v Bostone za priemernú cenu lístka 100 dolárov. Inkognito hru Joshuu Bella na stanici metra zorganizoval denník Washington Post ako súčasť experimentu o vnímaní, vkuse a prioritách ľudí.

Aký je záver tohto experimentu? Že ak nemáme chvíľku zastaviť sa a počúvať zadarmo jedného z najlepších hudobníkov sveta, koľko ďalších vecí nám uniká?

Pán nás dnes pozýva ku krátkemu zastaveniu, aby sme hľadali Jeho tvár, aby sme si našli čas na krátke stíšenie. Chce nám pomôcť, ochrániť nás, viesť naše kroky a obdarovať nás milosrdenstvom.

Bože, Ty vo svojom Slove hovoríš, že bezbožného stíhajú mnohé strasti, no tých, ktorí dúfajú v Teba obklopí milosrdenstvo. V Tebe sa chcem radovať a plesieť, lebo Tvojom Svätom mene mám ochranu. Amen

Čo je to pokánie?

„Preto kajajte sa a obráťte, aby vám boli zahladené hriechy,“ (Skutky 3,19)

Pokánie to nie je nejaký pocit úzkosti. Pokánie to nie sú ani výčitky svedomia. Pokánie nie je ani presvedčenie o vlastnej hriešnosti. Pokánie nie je ani zanechanie nejakého určitého hriechu. Pokánie je skutočné obrátenie sa, a to na základe poznania, že celá naša minulosť bola úplne zlá. Slovo pokánie znamená zmenu názoru – myslenia, čo bude mať za následok, že budeme činiť skutky hodné pokánia. (Skutky 26,21)

Peter vo svojej kázni na Letnici končí s výzvou ku pokániu (Skutky 2,38). Pokániu z čoho? Peter volá ľudí, ktorí odmietli Ježiša k zmene ich myslenia, aby uznali, že On je skutočne „Pánom a Mesiášom.“ (Skutky 2,36)

V Hebrejských textoch Starého zákona býva pokánie označované slovom „ŠUB“. Toto slovo vyjadruje radosť z návratu väzňa zo žalára alebo vyhnanca z exilu alebo zajatca zo zajatia. Pokánie to je radosný návrat domov, návrat k Otcovi. V gréckom jazyku sa pre pokánie užíva termín „METANOIA“. Toto slovo je výzvou: „Zmeňte zmýšľanie!“ a vyjadruje duchovnú podmienku návratu k Bohu a spoločenstva s Ním. Akoby nám Boh hovoril: „Ak sa chcete tešiť z môjho spoločenstva, musíte zmeniť zmýšľanie“.

A tak je veľmi dôležité, aby sme pochopili, že pokánie nie je činnosť, ktorú robíme my, aby sme si získali spásu. Nikto nemôže urobiť pokánie a prísť k Bohu, iba ak ho Boh pritiahne k sebe (Ján 6,44). Výsledok celej spásy, vrátane pokánia a viery, je to, že nás Boh pritiahne k sebe, otvára nám oči a mení naše srdcia.

Ozajstné a plodné pokánie začína tam, kde sa stávame učeníkmi Ježiša, keď človek začne brať Božie slovo úplne vážne.

Pane Ježišu, Ty si Šimonovi Petrovi povedal: „Ale ja som prosil za teba, aby neochabla tvoja viera. A ty, až sa raz obrátiš, posilňuj svojich bratov.“ Pros aj za mňa u Otca a pritáhuj si ma k sebe, aby som bol aj hodný nosiť meno “kresťan”, aby môj život bol Tebe na slávu. Amen

Bud'me k sebe láskaví a milosrdní!

„Lebo nemilosrdný bude súd nad tým, kto nepreukazoval milosrdenstvo; milosrdenstvo nemá strach pred súdom.“ (Jakuba 2,13)

Ked' som čítal tento vymyslený príbeh o „spravodlivom“ kňazovi, tak som si uvedomil, že je to príbeh o nás – ľuďoch a o našej spravodlivosti:

Umrel „spravodlivý“ kňaz. Keď sa postavil pred Ježiša, Sudcu, ten sa dlho naň pozeral a potom sa spýtal: „Prichádzaš ku mne sám?“ - „Sám, Pane, nik nešiel za mnou. Verne som ohlasoval tvoje prikázania. Ale pokušenia tamtoho sveta boli silnejšie ako moje slová.“ - „A šiel si s nimi aspoň kúsok cesty, aby si im pomohol dostať sa z ich slabostí?“, pýtal sa Ježiš. „To bola cesta hriechu, Pane. Keby som to urobil, iným by som bol dal zlý príklad.“ - „A či si aspoň trochu trpel s tými, čo upadli na zlej ceste?“, pýtal sa znova Ježiš. „Nie, Pane, ale kázal som im o tom, že ak si nedajú pozor, zhršia,“ povedal Ježišovi kňaz „a oni ma i tak nepočúvali.“ Ježiš sa pozrel na kňaza a povedal: „Zle si sa zachoval. Zabudol si, že ja som učil milosrdenstvu a ty si ma nepočúval.“

Keď farizeji vyčítali Ježišovým učeníkom, že ich učiteľ jedáva s mýtnikmi a hriešnikmi, On to počul a takto im odpovedal: „Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí. Choďte a naučte sa, čo to znamená: »Milosrdenstvo chcem, a nie obeť.« Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov.“ (Matúš 9,13)

Dajme si pozor, aby sme pred Ježišom neobstáli rovnako ako „spravodlivý“ kňaz. Ak si nepriznáme svoju biedu a nevyznáme svoje hriechy, tak budeme počuť z Ježišových úst aj my slová: „Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov.“ Prosme Pána Ježiša, aby sme nikdy nepohrdali hriešnikmi, lebo aj my k nim patríme. On je opravdivý lekár, ktorý môže uzdraviť naše ľudské duše. V Ňom sme sa stali Božím ľuďom a dosiahli milosrdenstvo. (1.Petra 2,9-10)

Iba Ježiš, dokonalá obeť, môže prehlásiť vinných ľudí za nevinných.

Pane Ježišu, daj nám lásku, ktorá je zväzkom dokonalosti! Aby sme si ako Boží vyvolenci, svätí a milovaní, obliekli hlboké milosrdenstvo, láskavosť, pokoru, miernosť a trpezlivosť. Amen

Aká je tvoja nábožnosť?

„Lebo ako telo bez ducha je mŕtve, tak je mŕtva aj viera bez skutkov.“
(Jakuba 2,26)

Perzský kráľ Nourszirvan pozval si svojich mudrcov, od ktorých chcel počuť odpoveď na otázku: Čo je najvyšším stupňom ľudskej biedy? Odpovede boli rôzne. Padla aj odpoveď, že starý človek, chorý, chudobný... Vtedy si žiadal slovo Mihir, ktorý bol známy nielen múdrosťou, ale i čnostným životom a ten povedal: „Podľa mňa ten, kto je na konci života a nemôže si spomenúť na žiadny dobrý skutok.“

Pravá zbožnosť sa neprejavuje celodenným čítaním Biblie, ani každodenným chodením do kostola. Božie slovo hovorí: „Čistá a nepoškvrnená nábožnosť pred Bohom a Otcom je: navštevovať sirotu a vdovu v ich tiesni a zachovať sa nepoškvrneným od tohto sveta.“ (1.Jakuba 1,27) Bibliu nestačí iba čítať a poznať ju, Bibliu treba aj aplikovať do svojho života a podľa nej žiť. Tým, ktorí potrebujú našu pomoc nestačí o tom iba kázať, ale im aj nezištne pomôcť.

Položme si otázku: „Ako sa správame k ľuďom, ktorí nám našu pomoc nemôžu nijako odplatiť?“ Aby sme raz z ľútosťou nemuseli počúvať slová: „Lebo som bol hladný, a nedali ste mi jesť; bol som smädný, a nedali ste mi piť; bol som pocestný, a nepritúlili ste ma; bol som nahý, a nepriodeli ste ma; bol som chorý a vo väzení, a nenavštívili ste ma.“ (Matúš 25,42-43)

Vidieť potreby iných znamená uctiť si Krista. Dôkazom skutočnej kresťanskej lásky je pomáhať tým, čo to potrebujú.

Pane Ježišu, otvor mi oči, aby som okolo seba videl všetkých tých, ktorých si poslal ku mne, aby som im pomohol a nič za to nežiadal. Nech moja viera je podložená dobrými skutkami robenými v Tvojom mene. Nech je v nich oslávený a vyvýšený náš nebeský Otec. Amen

Koľko toho potrebuje človek?

„Aký ošoh má človek zo všetkej svojej lopoty, ktorou sa umára pod slnkom?“ (Kazateľ 1,3)

Človeku bolo v noci oznámené, že dostane toľko zeme, koľko dokáže od východu do západu slnka obísť. Východ slnka ho zastihol pripraveného. Vydal sa na cestu. Ponáhľal sa. Na nič iné nemyslel, len na zem, ktorej bude vlastníkom. Nielenže nemyslel na obed, aby sa posilnil a vládol do západu slnka, ale ešte viac sa ponáhľal, aby mal čo najviac. Precenil svoje telesné sily. Nepodarilo sa mu prísť do cieľa. Padol od vyčerpania... Na hrob mu vyryli už spomenuté slová: „Toľko zeme potrebuje človek“.

Aj Božie slovo hovorí príbeh o jednom boháčovi, ktorému prinieslo pole veľkú úrodu. Až takú veľkú, že rozmýšľal o tom, že si postaví väčšie sýpky a tam uloží obilie aj všetok svoj ostatný majetok. Potom bude mnoho rokov hodovať, jesť, piť, no jednoducho si užívať. (Lukáš 12,16-20) Možno si pamätáte aký mal tento príbeh koniec? „Boh mu povedal: »Blázon! Ešte tejto noci požiadajú od teba tvoj život, a čo si si nahonobil, čie bude?« Tak je to s tým, kto si hromadí poklady, a pred Bohom nie je bohatý.“ (Lukáš 12,20-21)

Pán Ježiš nás vyzýva k odpútanosti sa od majetku: „Predajte, čo máte, a rozdajte ako almužnu! Robte si mešce, ktoré sa nezoderú, nevyčerpatel'ný poklad v nebi, kde sa zlodej nedostane a kde moľ neničí. Lebo kde je váš poklad, tam bude aj vaše srdce. (Lukáš 12,33-34) Kristus nás chce oslobodiť od všetkého, aby sme Ho skutočne mohli milovať celým srdcom, rozumom a zo všetkých síl, lebo On je tým skutočným pokladom.

Naším najväčším bohatstvom je bohatstvo, ktoré máme v Pánu Ježišovi.

Pane Ježišu, Ty si povedal: „Kde je váš poklad, tam bude aj vaše srdce.“ Ty nás chceš oslobodiť od všetkého, čo nás vzdial'uje od Teba. Očisti naše srdcia, aby sme Ťa mohli milovať celým svojim srdcom, mysl'ou, dušou a z celej svojej sily. Amen

**Skutočná láska
znamená
pomáhať tým,
ktorí nám to
nemôžu oplatiť.**

Nezatváraj dvere svojho srdca!

„Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ (Matúš 25,40)

Pruský kráľ Wilhelm IV. tvoril so svojou manželkou Alžbetou zbožný manželský pár. Ale ako každý človek, aj kráľ, mal jednu zlú vlastnosť, dokázal sa pre akúkoľvek maličkosť veľmi nahnevať a nevedel sa ovládnuť. Raz sa čímisi previnil jeho sluha. Bola to hlúposť, ale kráľ mu škaredo vynadal. Vtom vstúpila do komnaty jeho manželka, ktorá bola svedkom tejto scény. Chodila po izbe a tvárila sa, že niečo hľadá. Kráľovi to bolo nápadné a opýtal sa: „Alžbeta, hľadáš niečo?“ „Áno“, povedala, „hľadám kráľa!“ Vtedy Wilhelm pochopil, že sa pred sluhom zhodil a nekonal ako kráľ.

Aj my, ktorí sme uverili sme nositelia vzácneho Kristovho mena. Ruku na srdce: „Koľkokrát za deň nekonáme ako kresťania?“ Pán Ježiš povedal: „Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo.“ (Matúš 5,7) V Žalme 36 je napísané: „Pane, tvoje milosrdenstvo siaha po nebesia.“ Pravé Milosrdenstvo je v nebi a je ním Kristus, náš Pán. K nebeskému milosrdenstvu prideme prechádzajúc cez milosrdenstvá zeme. Božie kráľovstvo je pripravené pre milosrdných, tí sú pozvaní, aby ho zaujali: „Podťe, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je pre vás pripravené od stvorenia sveta. Lebo som bol hladný a dali ste mi jesť; bol som smädný a dali ste mi piť; bol som pocestný a pritúlili ste ma; bol som nahý a priodeli ste ma; bol som chorý a navštívili ste ma; bol som vo väzení a prišli ste ku mne.“ (Matúš 25, 34-36)

Najvyššou poctou pre človeka je prinášať slávu Bohu.

Pane Ježišu, každý deň prichádzaš k dverám nášho príbytku. Daj, aby sme nezatvrdzovali svoje srdcia a dali peniaze tomu, od koho očakávame Kráľovstvo, kúsok chleba tomu, od koho očakávame život a prijali vo svojom skromnom príbytku toho, od ktorého túžime byť vzatí do neba. Amen

Veľmi draho zaplatené výkupné

„Ved' veľmi draho ste boli kúpení! Oslávte teda Boha svojím telom i svojím duchom, čo oboje náleží Bohu!“ (1.Korint'anom 6,20)

Synovec sudcu škótskeho zmierovacieho súdu bol obžalovaný a musel sa postaviť pred svojho strýka. Celé mesto bolo vzrušené a v napínavom očakávaní. Všetci sa domnievali, že tento mladý muž, aj keby bol plne vinný, dostane vzhľadom na postavenie svojho strýka iba nejaké pokarhanie. Za hlbokého ticha sa strýko obrátil na svojho synovca a povedal: „Mladý muž, vy predovšetkým ste mal s ohľadom na postavenie svojho strýka rešpektovať zákony; ale vy ste zákon prestúpil, odsudzujem vás k najvyššiemu trestu, aký prichádza do úvahy.“ Znamenalo to vysoký obnos peňazí.

Všetkým sa zatajil dych. Onen mladý muž si už myslel, že bude musieť padnúť na zem. A opäť nastalo ticho, na to sa však starý sudca postavil, odložil svoj talár, vybral peňaženku a položil pred súdneho zapisovateľa plnú cenu uloženého peňažného trestu. Potom sa obrátil k hlboko prekvapeným divákovi a povedal im: „Vidíte, toto Boh urobil pre mňa! Bol som ako hriešnik, ktorý prestupoval Božie prikázania, odsúdený k večnému zatrateniu. Avšak Boh ma miloval a Jeho Syn zostúpil na túto zem, vzdal sa Svojej slávy a zaujal na kríži miesto, ktoré patrilo mne. A zvolal na kríži: Dokonané je! Božia spravodlivosť je uspokojená.“

Milosrdenstvo je láska v akcii.

Všemohúci Bože, Ty si povedal, že ľud, ktorý je v temnotách uvidí veľké svetlo. Skrze Tvojho Syna Ježiša Krista, ktorého si poslal na zem, zasvietilo svetlo spásy celému svetu. Daj nech toto svetlo ožiari všetkých ľudí, aby všetci poznali Teba a toho, ktorého si Ty poslal. Boli sme draho vykúpení nie striebrom alebo zlatom, ale krvou Krista, nepoškrvneného Baránka, aby sme v ňom mali večný život. On je pravý Boh a žije a kraluje na veky vekov. Amen

Pýcha predchádza pád!

„Pýcha prichádza pred skazou a namyslenosť ducha pred pádom.“
(Príslovia 16,18)

Na jednom staroegyptskom papyruse je napísané: Keď faraón Ezostys dal zapriať do voza štyroch premožených vládcov, všimol si, ako sa jeden z nich zadíval na koleso. A keď sa ho udivený faraón pýtal na príčinu, dostal odpoveď: „Ako rýchlo horná časť kolesa klesá dole.“

Pýcha je pred skazou. O tom sa mohol presvedčiť aj babylonský kráľ Nabuchodonozor. Vo svojej veľkej pýche prehlasoval: „Či to nie je veľký Babylon, ktorý som ja svojim ohromným bohatstvom vybuodoval na kráľovský dom a na ozdobu svojej slávy?“ (Daniel 4,27) Pretože sa chcel povýšiť nad ľudí, Boh ho dal klesnúť pod ich úroveň a začal sa správať ako zviera. „V tú hodinu sa splnilo slovo na Nabuchodonozorovi; vyhnali ho spomedzi ľudí, jedol trávu ako dobytok a telo mu kropila nebeská rosa, kým mu nenarástli vlasy ako orlom páperie a nechty ako vtákom.“ (Daniel 4,30)

Tento príbeh obsahuje závažné poučenie. Mali by si ho vziať k srdcu všetci, ktorí rozmýšľajú o svojej veľkosti a nadržanosti. Za vrcholom ich čaká prudký pád. Nabuchodonozor sa znova stal človekom až keď „pozdvihol svoje oči k nebesiam“. Musel si priznať svoju biedu a ponížiť sa: „Teraz ja, Nabuchodonozor, chválím, vyvyšujem a oslavujem Kráľa nebies, ktorého všetky činy sú pravda a jeho cesty sú právo a ktorý môže pokoriť tých, čo kráčajú v pýche.“ (Daniel 4,37)

Ak sa sústredíme na seba, nikdy neodhalíme zámer pre náš život. Boh sa pyšným protiví, ale pokorným dáva milosť. (Jakub 4,6)

Nebeský Otče, daj aby som sa stal Tvojim pokorným synom. Pane Ježišu, tichý a pokorný srdcom, pretvor moje srdce podľa Tvojho srdca. Chcem Ťa dnes chváliť a vyvyšovať, Kráľu nebies, lebo všetky Tvoje činy sú pravda a Tvoje cesty sú právo. Ty máš moc pokoriť každú pýchu. Amen

Ako často sa modlíš?

„Neprestajne sa modlite!“ (1.Solúnčanom 5,17)

Ked' zomieral Leon Bloy, francúzsky spisovateľ, obrátil sa k svojim deťom slovami, ktoré boli i jeho testamentom: „Treba sa modliť! Všetko ostatné je prázdne a nerozumné. Treba sa modliť, aby sme dokázali niesť bremená života, aby sme získali silu čakať. Pre človeka, ktorý sa dlho modlí, nejestvuje ani zúfalstvo, ani trpký smútok. Viera, nádej a láska sú diamanty, ktoré majú veľkú hodnotu. Získavajú sa za cenu modlitby, ktorá sama je klenotom bez hodnoty a náleží ho absolútne nadobudnúť.“

Evagrius z Pontu napísal: „Nebolo nám prikázané neprestajne pracovať, bedliť a postiť sa; ale bez prestania sa modliť.“

Aj Pán Ježiš nás povzbudzuje k neustálej modlitbe. Vidieť to na príkladoch z evanjeliových postáv, ktoré prosili Ježiša - modlili sa k Nemu a vzývali Ho. Povzbudzuje nás to k neustálej modlitbe vždy a všade, na každom mieste. Uisťuje nás o tom, že modliť sa dá vždy. Duch Svätý, ktorý je pôvodcom našej modlitby je nám daný v každom čase, v udalostiach každého dňa, aby v nás vzbudil modlitbu.

Byť človekom neustálej modlitby znamená postupne sa ním stávať. Kto sa bude učiť vo svojom živote praktizovať častú modlitbu, postupom času sa stane človekom neustálej modlitby. Kresťanský teológ Origenes napísal: „Bez prestania sa modlí, kto spája modlitbu s povinnou prácou a vhodnú činnosť s modlitbou.“

Aby sa človek modlil, musí najprv chcieť sa modliť. Modlitba nie je záležitosťou času, ale záležitosťou lásky.

Dobry Ježišu, pomôž mi modliť sa, aj keď sa mi nechce. Daj, nech mi je moja modlitba zároveň prácou, ale i posilou mojej viery. Daj, nech je modlitba pre mňa uzdravením, nech je načerpaním nových síl, nech je utíšením búrok môjho srdca, mojej mysle, mojej duše i môjho tela. Vlož mi do srdca lásku k modlitbe i túžbu modliť sa. Daj, nech mojím najväčším šťastím je byť v Tvojej prítomnosti. Amen

Si stále tu? To preto, že Boh má s tebou nejaký úmysel

„Ty mi dáš poznať cestu života; pred Tvojou tvárou je sýtosť radosti, v Tvojej pravici je večná blaženosť.“ (Žalm 16,11)

S jednou ženou sa život nemaznal. Druhýkrát odovdela. Veľmi ťažko sa z tejto straty spamätávala. Už nevidela dôvod, prečo ďalej žiť. Jedného dňa viezla autom vnuka do škôlky. Keď malého pripútala v detskej sedačke, nastúpila a chcela sa pohnúť bez toho, aby sa pripútala. Chlapec hneď zavola: „Babka, ty nie si pripútaná!“ – Ach, Maťko, moja bezpečnosť nie je pre mňa dôležitá. Oveľa radšej by som išla k dedkovi do neba.“ Päťročný chlapec rozhorčený zvolal: „Ty by si ma tu nechala samého?“

A tá žena si zrazu uvedomila, že jej postoj je neprimeraný. Možno sa aj ty nachádzaš v podobnej situácii. Možno sa aj ty nevieš spamätať zo straty niekoho blízkeho alebo prežívaš životnú krízu. Možno aj ty máš pocit, že tvoj život stratil zmysel. Pozri sa však okolo seba a možno tam zbadáš niekoho kto ťa ešte stále potrebuje.

Nepoddávaj sa zúfalstvu! Boh s tebou má ešte stále nejaký úmysel, keď ťa ešte necháva na zemi. Pros Ho, aby ti otvoril oči! Pán ti do novú odvahu pre tvoj život. Ver, Jeho milosť a Jeho láska ťa budú sprevádzať po každý deň tvojho života!

Temné žiale sveta sa kresťanovi jedného dňa zmenia na žiarivé piesne neba.

Bože, Ty spravodlivosť moja, vyslyš ma, keď volám o pomoc. V súžení si mi uľavil. Zmiluj sa nado mnou a vyslyš moju modlitbu. Môjmu srdcu dal si väčšiu potechu, než majú tí, čo oplývajú vínom a obilím. Ja dúfam v Tvoje milosrdenstvo, moje srdce sa teší z Tvojej pomoci. V pokoji sa ukladám a usínam, lebo len Ty, Pane, ma necháš odpočívať v bezpečí. Amen

Do ktorej skupiny patríš?

„Ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a Jeho spravodlivosť a všetko toto bude vám pridané.“ (Matúš 6,33)

Ako by sme mohli charakterizovať kresťanov? Ignác z Loyly rozlišoval tri triedy kresťanov podľa toho, ako boli ochotní nasledovať Pána.

Do prvej patria tí, ktorí by radi odovzdali celý život Bohu, ale nikdy nevyužijú prostriedky, ktoré sú im k dispozícii. Sú nerozhodní a bez disciplíny, a tak v skutočnosti ani nie sú učeníkmi. Ich obľúbenou vetou je: „Chcel by som... Želal by som si...“ - Týchto ľudí môžeme nazvať ľuďmi bez vôle.

Druhú triedu tvoria ľudia, ktorí Bohu rozprávajú, čo všetko pre neho robia. Môže ísť o ľudí energických, veľkodušných i horlivých za Božie kráľovstvo, avšak v ich srdci sú stále ešte oblasti, ktoré potrebujú obrátenie. Naozaj robia veľa pre Pána, ale ich mottom je: „Ja sám ti, Pane, poviem, čo pre teba vykonám.“ Často tu ide o všetko možné, len nie o to, čo od nich žiada Boh. Rozhodnutia robia podľa vlastných predstáv. - Sú to ľudia svojej vôle.

Do tretej skupiny patria tí, čo sa postavili pred Pána a povedali: „Povedz mi, Pane, čo si želáš. Tvoj služobník počúva. Medzitým budem prosiť o tvoju pomoc a silu v tom všetkom, čo má vystrašuje, alebo čo sa zdá silnejšie ako ja.“ - Títo ľudia majú opravdivú vôľu.

Do ktorej skupiny by si zaradil seba? Božia vôľa nie je v tom, aby Boh robil, čo chce, ale aby sme my robili to, čo chce Boh. Každá chvíľa, ktorú nám Boh dáva, je nesmierny poklad. Náš dnešok sa čoskoro zmení na zajtrajšok a zajtrajšok sa čoskoro zmení na večnosť.

Svoju neznámu budúcnosť, môžeme zveriť svojmu vševedúcemu Bohu.

Pane Ježišu, Ty si povedal, že nemáme byť ustarostení o to, čo budeme jesť, čo budeme piť, ani o to, čím sa zaodějeme. Vkladáme svoju dôveru do Tvojich rúk, lebo vieme, že Otec, ktorý je na nebesiach vie, čo skutočne potrebujeme. Pane, my chceme najprv hľadať Tvoje kráľovstvo a toto všetko dostaneme navyše. Amen

**Nie sme
spasení preto,
čo robíme my,
ale preto,
čo urobil
Kristus.**

Najvzácnejší dar

„Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho.“ (Ján 3,16)

Tobiáš, tichý a pokojný chlapec žil so svojimi rodičmi a súrodencami v skromnom domčeku na kopci posiatom olivovníkmi na kraji dediny, niekoľko kilometrov od mora. Deň pred vianočnými prázdninami sa deti zo štvrtej triedy pretekali v nosení darčkov pani učiteľke, ktorá bola veľmi dobrá a milá. Učiteľka poďakovala každému dieťaťu zvlášť. Keď prišiel rad na Tobiáša, otvorila vrecúško a zbadala malú, no nádhernú mušľu, najkrajšiu, akú v živote videla – zdobila ju dúhovo sfarbená trblietavá perleť. „Kde si vzal túto mušľu, Tobiáš?“, opýtala sa učiteľka. „Dole... pri Veľkom útese,“ odpovedal chlapec. Veľký útes bol veľmi ďaleko a dalo sa k nemu dostať len po príkrom chodníčku. Bola to dlhá a strastiplná cesta, ale len tam bolo možné nájsť takú výnimočnú mušľu, akú priniesol Tobiáš pani učiteľke. „Ďakujem, Tobiáš. Tento krásny darček mi bude pripomínať, aký si dobrý. Hm, musel si prejsť dlhú a namáhavú cestu, kým si pre mňa našiel darček...“ Tobiáš s úsmevom odpovedal: „Tá dlhá a namáhavá cesta patrí k darčeku.“

Tým najcennejším a najvzácnejším darom pre nás ľudí, je Ježiš Kristus. Najštedrejším darcom je Boh Otec, ktorý nám dáva seba samého vo svojom Synovi, ktorý je najjasnejším svetlom pre tento svet. A s Ním nám daroval aj svoj pokoj a lásku, ktorú tento svet tak veľmi potrebuje. Dajme sa naplniť Ježišovou láskou a prijmime Jeho pokoj. Majme lásku ku všetkým! Nech táto láska rastie zo dňa na deň, aby sme si zaslúžili veľké vyznamenanie, ktoré pripol pohanský svet na hrud' prvých kresťanov: „Pozrite, ako sa milujú!“

Nedarujeme vec. Darujeme kúsok našej lásky. Jediným skutočným darom je kúsok seba.

Pane Bože, Otče náš nebeský! Ďakujeme Ti, že si tomuto svetu daroval ten najvzácnejší dar v podobe svojho Syna, nášho Pána Ježiša Krista. On prichádza k nám neustále ako náš Pán, ale i ako náš Priateľ, ktorý rozumie našim radostiam i starostiam. Ježišu Kriste, prosíme Ťa, zostaň s nami. K Tebe sa vinieme, lebo len Ty si naša jediná istota, Ty si naša spása. Amen

Pastier, ktorý položí život za svoje ovce

„Ja som dobrý pastier. Dobrý pastier život kladie za ovce.“ (Ján 10,11)

Bol raz jeden pastier. Mal 100 oviec. Každá z oviec mala svoje číslo. Mal aj ovečku s číslom 72. Každá ovca mala číslo napísané na chrbte, aby mal pastier menej práce pri počítaní oviec, ktoré sa mu vracali do košiara. Raz si táto ovca s číslom 72 povedala: „Som číslo 72. Znamená to, že keď sa stádo hýbe, nepatrím ani medzi tie prvé ani medzi tie posledné. Som utopená v absolútnej priemernosti. V skutočnosti som nikto. Využívajú ma ako ostatné ovečky. Som dobrá na vlnu, mlieko, na jahniatka a slúžim len na to, aby som produkovala. Mám rovnakú cenu ako kôl v plote a nikto, vôbec nikto si ma nevšíma.“ A preto sa milá ovečka rozhodla opustiť stádo. Odišla v noci. Poskakovala si, pila vodu z priezračného prameňa kedy chcela a odpočívala koľko len chcela. Pomyslela si: „vlna, jahniatko, mlieko, to všetko je teraz len tvoje! Konečne existujem!“ Zrazu v diaľke zacítila čísi pohľad. Bol to vlk. Schovala sa medzi skaly s nádejou, že tam ju vlk nenájde. Cítila ako sa dravec približuje, ale naša milá ovečka sa v tých skalách zakliesnila. Blížil sa jej koniec, no ona sa s tým nevedela stotožniť. Zrazu pocítila čísi ruky, ktoré ju obopínali. Bol to pastier, jej pastier, ktorý sa ju rozhodol hľadať. Ovcu s číslom 72. Vzal ju na ramená so slovami: „Vráťme sa domov, chybala si mi, číslo 72.“

Pán Ježiš je dobrým pastierom, ktorý položil život za svoje ovce. Záleží Mu na ovciach a pozná ich po mene a oni poznajú Jeho. Nie je ako nájomník, ktorý keď vidí vlka uteká a svoje ovce nechá napospas. (Ján 10,11-14) Hovorí podobenstvo: „Ak má niekto z vás sto oviec a jednu z nich stratí, nenechá tých deväťdesiatdeväť na púšti a nepôjde za tou, čo sa stratila, kým ju nenájde? A keď ju nájde, vezme ju s radosťou na plecía, a len čo príde domov, zvolá priateľov a susedov a povie im: »Radujte sa so mnou, lebo som našiel ovcu, čo sa mi stratila.« Hovorím vám: Tak bude aj v nebi väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie, ako nad deväťdesiatimi deviatimi spravodlivými, ktorí pokánie nepotrebujú.“ (Lukáš 15,4-7)

Čím bližšie si k pastierovi, tým ďalej si od vlka.

Pane, Ty si môj pastier, pri ktorom mi nič nechýba. Ďakujem, že moju dušu osviežuješ a vedieš moje kroky po správnych chodníkoch. Amen

Ako sa pozeráš na ľudí okolo seba?

„Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha.“ (Matúš 5,8)

Vďalekej polynézskej dedinke žili dvaja muži, ktorí sa stále hádali. Stačila najmenšia zámienka a hneď bol oheň na streche. Život sa pre nich stal neznesiteľným. Ale stal sa takým aj pre celú dedinu. Až raz starší muži jednému z nich povedali: „Po toľkých pokusoch bude jediným riešením, keď sa pôjdeš pozrieť na Boha.“ „Dobre, ale kam?“ „Je to veľmi jednoduché. Stačí vystúpiť na tamten vrch, a tam uvidíš Boha.“ Muž bez váhania odišiel v ústrety Bohu. Po niekoľkých dňoch namáhavého stúpania vystúpil na vrchol. Boh ho tam čakal. Darmo si pretieral oči. Nebolo nijakej pochybnosti: Boh mal tvár jeho hádavého a protivného suseda. Nik nevie, čo mu Boh povedal, ale keď sa vrátil, určite to už nebol on. No i napriek jeho úslužnosti a dobrej vôli zmieriť sa so susedom, bolo všetko ako predtým, lebo sused si stále vymýšľal nové zámienky na hádky. Starší si povedali: „Bude dobre, keď sa aj on pôjde pozrieť na Boha.“ I napriek jeho spupnosti sa im ho podarilo presvedčiť. Aj on sa vybral na vysoký vrch. A tam hore aj on zistil, že Boh má tvár jeho suseda. Odvtedy sa všetko zmenilo a v dedine zavládol trvalý pokoj.

Kým začneme hľadať íverček u iných, preskúmajme vlastný život. Možno sa nám podarí oklamať ľudí, ale Boh pozná naše srdce. Práve vtedy, keď si o sebe myslíme, že sme pokorní, celkom iste nie sme. Náš nesprávny vzťah k Bohu, vedie k nesprávnym rozhodnutiam k ľuďom. To “zlé” môžeme napraviť len tak, že si priznáme chybu. Nech Božie slovo plní našu pamäť, vládne v našom srdci a riadi naše kroky. Čím viac v nás bude rásť Kristova láska, tým viac z nás bude prýštiť láska k našim blížnym.

Ak máme ukazovať obraz Boha, musíme okresať naše drsné okraje.

Pane Ježišu, Ty si povedal, že si mám vybrať a vyhodit' najprv brvno zo svojho oka a potom budem vidieť a budem môcť vybrať smietku z oka svojho brata. Pane, súd patrí iba Tebe. Prosím, ochraňuj ma, aby som nesúdil iných, ale aby som sa pozeral častejšie do zrkadla a tam uvidel svoju pravú tvár. Odpusť mi moju pýchu. Amen

Kde je hriech, tam chýba Boh

„...a dáš Mu meno Ježiš; lebo On vyslobodí svoj ľud z ich hriechov.“
(Matúš 1,21)

Slovenská poviedka rozpráva ako šiel do mlyna sedliak s posledným vrecom. Predtým všetko prepil a prehral v kartách a bol pritom aj lakomý. Keď bol mladý, bol celkom iný. Bol zbožný a chodil pravidelne do kostola. Anjel strážca tohto sedliaka prosil Pána Boha, aby mu pre tie zásluhy z detstva dal ešte jednu šancu všetko zmeniť a napraviť. Preto Boh poslal anjela strážcu, aby gazda mohol znova prísť k peniazom, splatiť dlžoby a nadobudnúť nový majetok. Anjel mal každé zrnko, ktoré mu podaruje sedliak, odmeniť zrnkom zlata. Čo myslíte, koľko zrníek zlata dostal sedliak? Len jedno.

Kde je hriech, tam človek nepustí Boha. Jeho duša, srdce i dlaň ostávajú prázdne. Boh nerobí zázraky nasilu. Pán Ježiš povedal: „Veru, veru, hovorím vám: Každý, kto pácha hriech, je otrok.“ (Ján 8,34) Hriech a vina sú označované v teológii ako úmyselný poklesok, previnenie proti Božej vôli. Hriech je čin, zatiaľ čo vina označuje vzťah k činiteľovi, ktorý má vinu. Hriech predchádza slobodné rozhodnutie. Vina je dôsledkom hriechu. Svätý Augustín hovorí: „Boh ktorý Ťa stvoril bez teba, neospravedlní Ťa bez teba.“ Aby sme mohli od Boha prijať milosrdenstvo, musíme si priznať svoje viny. Aby milosť mohla vykonať svoje dielo, musí odhaliť hriech, aby tak obrátila naše srdce a udelila nám „spravodlivosť pre večný život skrze Ježiša Krista, nášho Pána“. (Rimanom 5,21)

Keď sa vzdáme hriešnych potešení a poddáme sa Kristovej moci, až potom môžeme dosiahnuť skutočné víťazstvo.

Pane Ježišu, skrze Teba máme vierou prístup k milosti, v ktorej zotrávame, aj sa chválime nádejou na Božiu slávu. A tak ospravedlnení z viery, žijeme v pokoji s Bohom skrze Teba - nášho Pána Ježiša Krista. Amen

Stretol si už Boha?

„Lebo hladný som bol, a dali ste mi jesť; bol som smädný, a dali ste mi piť; prišiel som ako cudzinec, a prijali ste ma; bol som nahý, a zaodeli ste ma; bol som nemocný, a navštívili ste ma; bol som vo väzení, a prišli ste ku mne.“ (Matúš 25,35-36)

Jose Carlos Bermejo napísal príbeh a malom chlapcovi, ktorý chcel poznať Boha. Vedel, že to bude dlhá cesta, a tak si do batoha zabalil žemle a trochu ovocnej šťavy a nadšene sa vydal na cestu. Keď obišiel takmer tri bloky, stretol v parku starenku. Sedela na lavičke a pozorovala holuby. Posadil sa vedľa nej a otvoril batoh. Práve sa chystal vypiť trochu ovocnej šťavy, keď si všimol, že starenka vyzerá vyhladnuto. Ponúkol jej jednu žemľu a ona ju vďačne prijala. Mala taký krásny úsmev, že ho chlapec zatúžil znovu vidieť. A tak jej ponúkol trochu šťavy. Starenka mu znova venovala nádherný úsmev. A on bol šťastný. Začalo sa stmievať. Chlapec bol už unavený a zodvihol sa z lavičky. Skôr ako sa vydal domov, otočil sa k starenke a objal ju. Tá ho obdarovala tým najširším a najkrajším úsmevom. Keď prišiel domov, prekvapil matku šťastím, ktoré z neho vyžarovalo. Spýtala sa ho na dôvod radosti a on jej odpovedá: „Jedol som s Bohom. A predstav si, že má ten najkrajší úsmev na svete!“ Medzitým sa vrátila domov aj šťastná starenka. Prekvapila svojho syna pokojom, ktorý sa jej rozlieval po tvári. Spýtal sa jej: „Mama, čo si dnes robila, keď si taká šťastná?“ Žena odpovedala: „Jedla som v parku žemle s Bohom. A predstav si, že je mladší, ako som čakala.“

Ty si už stretol Boha? A akú mal podobu? Možno to bol človek s ktorým si sa cítil veľmi príjemne alebo to bol niekto, kto ťa povzbudil pekným slovom alebo ti len podal pohár vody. Ak chodíš po svete s otvorenými očami, určite si na niekoho takého spomenieš.

Božia milosť v srdci prináša dobré skutky v živote.

Pomôž mi, Pan , aby môj sluch bol milosrdný, aby som bol vnímavý na potreby svojich blížnych, aby moje uši nebolí ľahostajné voči ich bolestiam a stonaniu. Pomôž mi, Pane, aby moje ruky boli milosrdné a plné dobrých skutkov, aby som svojim blížnym robil len dobre. Pomôž mi, aby moje nohy boli milosrdné, aby som sa napriek vlastnej únave a vyčerpanosti vždy ponáhlal svojim blížnym na pomoc. Amen

Si dochvíľny?

„Kto zachováva prikázanie, zachová si život, zomrie však, kto nedbá na svoje cesty.“ (Príslovia 19,16)

Hovorí sa, že dochvíľnosť je výsadou kráľov. Určite ste sa už vo svojom okolí stretli s ľuďmi, ktorí majú s dochvíľnosťou problém a neustále meškajú. O jednom takom je aj tento poučný príbeh:

Jeden nedochvíľny človek cestou do kostola takto rozmýšľal: „Nebudem sa ponáhľať. Načo? Veď zvonenie i úvod aj tak nemajú žiadny význam, veď to nie je vôbec dôležité, čo farár na úvod hovorí. - „Hoci bohoslužba už dávno začala, on si s pokojne vykračuje ďalej. Prešlo pár minút, vstúpil do kostola, a zrazu veľké prekvapenie – kostol je prázdny. Pozrel sa na hodinky, či mu náhodou nezastali. „Nie, ale od začiatku prešlo už dobrých pár minút. Bohoslužba mala už dávno začať,“ hundre si tento človečik. A zrazu z hora počuje hlas: „Áno, bohoslužba naozaj začala pred piatimi minútami. Na začiatku prišiel Ježiš, všetkým v úvode odpustil hriechy a vzal ich so sebou do neba.“

Buďte dochvíľni! V knihe Kazateľ je napísané, že všetko má svoj čas a svoju chvíľu. Dávajte si pozor, aby ste aj vy raz nepremeškali vo svojom živote niečo dôležité. Apoštol Pavol hovorí, že nemáme hľadiť iba na svoje vlastné záujmy, ale s pokorou máme iných považovať väčších od seba. (Filipanom 2,3-4) A tak berte ohľad na druhých, aby ste ich svojou nedochvíľnosťou neurážali a nevyrušovali. Držte sa zlatého pravidla Biblie a robte druhým všetko to, čo chcete, aby druhí robili vám. (Matúš 7,12)

Najlepšia príprava na zajtrajšok je správne využitie dneška.

Drahý Bože, v Tvojom Slove je napísané, že všetko má svoj čas a svoju chvíľu. Urob ma múdrim správcom môjho času. Uč má žiť podľa Tvojej vôle. Otváraj mi oči, aby som videl a robil to, čo je u Teba dôležité. Pane, chcem Ťa vo svojom živote vyvýšiť a osláviť, lebo Ty si toho hoden. Tebe patrí všetka česť, chvála i sláva. Amen

**Skutočná
pokora
pripisuje každý
úspešný čin
Bohu.**

Vďačnosť je znakom kresťana

„A pokoj Kristov nech rozhoduje vo vašich srdciach, veď k nemu ste aj vy boli povolaní ako jedno telo; a buďte (za to) vďační.“ (Kolosanom 3,15)

Anglického presbyteriánskeho kazateľa Matthewa Henryho (1662-1714), prepadli zločinci, ktorí mu zobrali jeho mešec. On sa k svojmu prepadu vyjadril takto: „Som vďačný Bohu, že som nebol okradnutý skôr, že mi zobrali mešec, ale nie život, lebo aj keby to bol celý môj majetok, nebolo toho mnoho, a zvlášť, že som bol okradnutý a nie, že ja som bol zlodejom.“ Určite budete súhlasiť s tým, že to bol zvláštny postoj okradnutého človeka.

Henry sa zachoval ako pravý kresťan, ktorý nielen kázal biblické učenie, ale ho aj praktizoval. Písmo nás učí byť vďačný v každej situácii, či už je pre nás priaznivá alebo nepriaznivá. Aj v nepriaznivých okolnostiach sa nájdú dôvody na vďačnosť. Keď Boh dovolí nepriaznivé okolnosti v našom živote, tak to ma iste svoj dôvod. Zisk je v slovníku definovaný ako opak straty a je úžitkom z niečoho. Aj Henry neďakoval Bohu za to, že bol obeťou krádeže, ale našiel aj v tejto nepríjemnej situácii dôvody k tomu, aby bol vďačný.

Viera nás učí vidieť zisk v každej strate a preto Buďme vďačný a za všetko ďakujeme, lebo to je Božia vôľa v Kristovi Ježišovi pre nás! (1.Solúnačanom 5,18)

Ďakujeme Ti, Pane, za všetky dobrodenia, ktorými nás denne požehnávaš. Neraz si nám ukázal, že aj v nepriaznivých okolnostiach sa stále nájde dôvod za čo Ti máme ďakovať. Veď naše kroky na ceste života, pomáhaj nám a ochraňuj nás, aby sme mohli neustále spoznávať, že Tvoja láska a milosrdenstvo sú nekonečné. Amen

Mäsité srdce

„Teraz však - znie výrok Hospodinov - vráťte sa ku mne celým srdcom a pôstom, plačom a nárekom! Roztrhnite si srdcia, a nie šaty, vráťte sa k Hospodinovi, svojmu Bohu, lebo je milostivý a milosrdný, zhovievavý a hojný v milosti, lebo Mu je ľúto spôsobiť pohromu.“ (Joel 2, 12-13)

Jedno orientálne príslovie hovorí: „Ak chceš zaviesť poriadok v krajine, začni mestami. Ak chceš zaviesť poriadok do miest, začni rodinami. Ak chceš zaviesť poriadok do rodín, začni pri sebe.“ A mohli by sme pokračovať, ak chceš zmeniť seba musíš začať srdcom.

Človek vidí iba vonkajšok, ale Hospodin hľadá na srdce človeka. Pán ústami proroka Jeremiáša hovorí: „Srdce je klamlivé nad všetko a zradné je - kto sa v ňom vyzná? Ja, Hospodin, skúmam srdce a skúšam ľadviny, aby som každému dal podľa jeho ciest, podľa ovocia jeho skutkov.“ (Jeremiáš 17, 9-10) Je veľmi dôležité mať v sebe túžbu spoznať skutočný stav nášho srdca. Roztrhnúť svoje srdce, značí nastaviť zrkadlo svojmu srdcu. Skrze proroka Ezechiela Boh dáva zaslúbenie Izraelu, ktoré platí aj pre tých, ktorí sa skrze Pána Ježiša stali Božím ľudom: „Dám vám nové srdce a nového ducha do vášho vnútra; odstránim kamenné srdce z vášho tela a dám vám srdce mäsité.“ (Ezechiel 36, 26)

Obrátiť sa na Pána svojím srdcom je krok pokánia. Boh je milostivý a chce v našom živote spraviť zázrak. Chce uzdraviť naše srdce z kameňa a dať nám nové srdce. Srdce, ktoré prijme Božie zjavenia a ktoré ochotne koná Božiu vôľu. „Dám svojho Ducha do vášho vnútra a spôsobím, aby ste chodili podľa mojich ustanovení, zachovávali a plnili moje nariadenia.“ (Ezechiel 36, 27)

Neprispôsobujme pravdu svojim túžbam, ale prispôsobujme svoje túžby pravde.

Ó Bože, srdce čisté stvor mi a obnov vo mne ducha pevného. Ďakujem a verím že Ty zmeníš moje kamenné srdce na mäsité. Amen

Muž, tam hore

Kto v skrýši Najvyššieho prebýva a odpočívá v tóni Všemohúceho, ² ten vraví Hospodinovi: Moje útočisko, hrad môj, môj Boh, ja v Neho dúfam!“ (Žalm 91,1-2)

Počas 2. svetovej vojny začal jeden americký bombardér B-17, „lietajúca pevnosť“, v dôsledku explózie na palube horieť. Posádka mohla zoskočiť pomocou padákov. Len pilot bol v horiacom lietadle uväznený, pretože jeho padák bol poškodený explóziou. Tak sa musel pokúsiť o núdzové pristátie na anglickom pobreží.

Palubné prístroje boli poškodené a bomby na palube mohli v každom okamihu explodovať. Avšak v temnej noci sa pilotovi skutočne podarilo núdzovo pristáť na jednom poli a bez zranenia sa včas vzdialiť od lietadla – a to napriek tomu, že územie bolo silne zamínované. Možno že si poviete: „Ten mal obrovské šťastie!“ Ale vypočujme si, čo on sám povedal novinárom: „Ten Muž tam hore, ten mi pomohol pristáť. Veľa som s Ním hovoril a On mi odpovedal.“ Pozoruhodné slová! Je v nich však vyjadrené skalopevné presvedčenie pilota, že za svoju záchranu vďačí Božiemu zásahu.

A ty si na tom ako? Spoliehaš sa na toho „Muža tam hore?“ Alebo patríš do skupiny tých, ktorí považujú Božie zázraky za šťastie a náhodu?

V Božom slove je napísané: „Hospodin je mojím svetlom a spásou, koho sa mám báť? Hospodin mi je pevnosťou života, koho sa mám ľakať?“ (Žalm 27,1) A tak začni sa spoliehať na toho „Muža tam hore“, lebo On ťa uistuje: „Neboj sa, lebo ja som s tebou, nepozeraj ustrašene vôkol seba, lebo ja som Boh tvoj! Posilním ťa a pomôžem ti, i podopriem ťa svojou spásonosnou pravickou.“ (Izaiáš 41,10)

Hodnotu kotvy si uvedomíme až vtedy, keď sa ocitneme v búrke.

Pane, Ty nás vo svojom Slove uistuješ, že nemáme byť o nič ustarostení. My Ti chceme vo všetkom modlitbou, prosbou a so vzdávaním vďaka prednášať svoje žiadosti. Veríme, že Tvoj pokoj, ktorý prevyšuje každú chápanosť, uchráni naše srdcia a naše mysle v Kristovi Ježišovi. Amen

Ako sa prihovára Boh?

Hoden si, Pane a Bože náš, prijat' slávu, česť aj vládu, lebo Ty si stvoril všetky veci, Tvojou vôľou trvali a boli stvorené! (Zjavenia 4,11)

Skupinka ľudí, v ktorej každý hovoril iným jazykom, sa dohadovala o tom, akou rečou hovorí Boh. Pravdaže, každý tvrdil, že tou jeho rečou, lebo sa s Bohom rozprávali vždy len svojou rečou. Vtedy sa pri nich pristavil malý chlapec a povedal: „Boh nehovorí, je ticho, rozprávajú o ňom jeho diela...“

Boh je Láska, absolútna, duchovná, najdokonalejšia, vnútorne bohatá a pritom dokonale jednoduchá osobná bytosť nachádzajúca sa mimo priestoru a mimo času - Stvoriteľ sveta a Spasiteľ človeka. Boh je večný, žije v neustálej prítomnosti. Je všadeprítomný, ale nie na spôsob akéhosi „fluida“, ktoré všetkým preniká, ale tak, že je celý na každom mieste, bez toho, že by bol na nejaké miesto viazaný. Všetkým preniká poznaním a mocou. V Bohu sa spájajú v jednote vlastnosti, ktoré nedokážu ľudia spojiť: spravodlivosť a milosrdenstvo. Boh je Svätý, mravne dokonalý, všetko presahujúci. Boh je prameňom, Stvoriteľom všetkého. U Boha sú všetky jeho vlastnosti aj jeho podstatou. Preto nehovoríme, že Boh je láskavý, ale Boh je Láska.

Hospodinova je zem, i to čo ju naplňa, svet a tí, ktorí v ňom bývajú. Lebo On založil ju na moriach a upevnil ju na riekach. (Žalm 24,1) On učinil nebo i zem svojou veľkou silou a svojím vystretým ramenom. Pre Neho ničo nemožného. (Jeremiáš 32,17) Hospodinova je, veľkosť, moc, dôstojnosť, sláva i velebnosť, veď Jeho je všetko na nebi i na zemi. Jeho je kráľovstvo. On je Ten, ktorý sa ako hlava vypína nad všetkým. Bohatstvo a česť sú od Boha, ktorý panuje nad všetkým. Vo svojej ruke má silu a moc a v Jeho ruke je, či učiní niekoho veľkým a mocným. (1.Kroník 29,11-12)

Poslušnosť Bohu je kľúčom k slobode.

Budem Ťa vyvyšovať, Bože môj, Kráľu, na večné veky dobrorečiť Tvojmu menu! Budem Ti dobrorečiť každý deň, na večné veky chváliť Tvoje meno! Veľký si Hospodine a všetkej chvály hoden. Nech pokolenie pokoleniu vychvaľuje Tvoje diela a hlása Tvoje mocné skutky. Amen

Nevysmievaš sa Bohu?

**„Nemýľte sa! Boh sa nedá vysmievať! Čo človek rozsieva, to bude aj žat!“
(Galat'anom 6,7)**

Milan Krajňak v jednom svojom článku reálne opísal, ako je to s dnešnou Európou: „V dnešnej Európe pohrdame pravidlami hry, ktoré na počiatku sveta stanovil Boh. Vysmievame sa z Neho. Kresťanstvo urobilo z Európy najsilnejšiu a najvyspelejšiu civilizáciu sveta. Ale pri schvaľovaní európskej ústavy sme v nej odmietli čo i len zmieniť naše kresťanské korene alebo Boha. Popierame desať Božích prikázaní. Robíme si modly z peňazí alebo slávy. Celebrity a boháči sú dnes zárukou sledovanosti médií a nie príbehy statočných a poctivých ľudí. Kašleme na našich rodičov. Nechce sa nám vychovávať deti. O eutanázii a zabíjaní nenarodených detí ani nehovoriac. Odmietame chrániť prirodzenú rodinu. Argumentujeme tým, že tradičná rodina tvorená mužom, ženou a deťmi vlastne nikdy v histórii nefungovala. Smilníme takpovediac v priamom prenose. Na internet si vešiame videa so svojimi sexuálnymi výkonmi. Celebrity si budú o chvíľu vyzliekať ešte aj vlastnú kožu, aby to ešte niekoho prekvapilo a zaujalo. Klameme a kradneme bez toho, aby sme si to niekedy vôbec uvedomili. A keď niekto náhodou neklame a nekradne, tak tomu neveríme, pretože takýto druh ľudí už v našej spoločnosti nemôže existovať. A sme presvedčení, že takto to bude bez problémov pokračovať donekonečna... Ale nemýľme sa. Boh sa vysmievať nedá!“

V Božom slove je napísané: „Prečo sa chváliš zlom, ty hrdina? Božia milosť predsa trvá po všetky dni! ... Veď Boh ťa navždy zrazí, schmatne, vytrhne zo stanu a vykorení zo zeme živých. (Žalm 52, 3-7) Príde okamih, keď nám už nebude nijakej pomoci: „Nedbali ste na moju radu a na moje karhanie ste nič nedali, ja sa tiež budem smiať z vášho nešťastia, posmievať sa budem, keď vás zachváti hrôza, keď sa priženie hrôza ako príval a privalí nešťastie ako víchrica, keď doľahne na vás úzkosť a súženie.“ (Príslovia 1,25-27)

Boh raz z účtuje s každým posmievačom: „Pretože rozsudok nad zlým skutkom sa nevykonáva ihneď, preto rastie ľuďom odvaha páchať zlo.“ (Kazateľ 8,11)

Bože, Pane náš, zmiluj sa nad nami hriešnymi. Prinavrát' nás z bludných ciest a zjavuj nám cestu pravdy. Pokor našu pýchu! Buď k nám milosrdný a milostivý a zachráň nás od pekelného ohňa. O to Ťa prosíme v mene Ježiša Krista. Amen

Chceš mať stále viac?

„... Vaše správanie nech je bez lakomstva, buďte spokojní s tým, čo máte.“
(Židom 13, 5)

Raz ráno si jeden obchodník všimol rybára, ako si hovie v člne a popíja kávu. „Akosi skoro si späť,“ zakričal na neho. Rybár mu odpovedal: „Chytil som toho dost. Pre dnešok som skončil.“ Obchodník sa ho spýtal: „Prečo nevyplávaš znova? Keď budeš pokračovať, môžeš naloviť viac rýb. Budeš mať väčší príjem, kúpiš si druhú loď, najmeš posádku a zbohatneš ako ja.“ Muž mu odpovedal: „Prečo by som to mal robiť?“ „Budeš mať slobodu robiť, čo chceš, a užívať si života,“ povedal obchodník. Rybár mu s úsmevom odpovedal: „To je ale presne to, čo práve teraz robím!“

V Božom slove je napísané: „Koreňom všetkého zla je zaiste milovanie peňazí, po ktorých niektorí zatúžili, tak zblúdili od viery a spôsobili si mnoho bolestí.“ (1.Timotejovi 6,10) Nepíše sa tam, že peniaze sú zlé ani že sú príčinou všetkých zlých vecí, ale Slovo hovorí, že „koreňom všetkého zla je láska k peniazom.“ Peniaze alebo majetok nesmú byť v našom živote tým najdôležitejším. Boh nás učí byť spokojnými s tým, čo máme. Koľko toho človek v živote potrebuje? „Preto, keď máme pokrm a odev, s tým sa uspokojíme.“ (1.Timotejovi 5,8) Túžba po bohatstve vedie k lakomstvu. „Lebo vedzte a uvedomte si, že ani jeden smilník, ani nečistý alebo lakomec, ktorý je modloslužobníkom, nemá dedičstvo v kráľovstve Kristovom a Božom.“ (Efežanom 5,5) Lakomstvo vedie k chamtivosti a tá často vedie ľudí k tomu, že sú ochotní porušovať morálne zásady. „Verný muž bude hojne požehnaný, ale trest neminie toho, kto chce rýchlo zbohatnúť.“ (Príslovia 28,20)

„Ale tí, čo chcú zbohatnúť, upadajú do pokušenia a do osídla, do mnohých nerozumných a škodlivých žiadostí, ktoré ponárajú ľudí do záhuby a zatratenia.“ (1.Timotejovi 6,9)

Pane, ďakujeme Ti, že Ty si dobrý Boh, ktorý sa o nás staráš a naplňuješ všetky naše potreby. V Tebe nikto nemá nedostatku. Chráň naše srdcia od lakomstva, ktoré vedie k pýche. S pokorou dnes prichádzame k trónu Tvojej milosti a chceme Ti vzdávať česť, chválu a slávu. Amen

**Milovať peniaze
znamená
stratiť z dohľadu
Prameň života
- Ježiša.**

Každý tvoj deň je výnimočný

„Uč nás tak počítat' dni života, aby sme múdre srdce získali.“ (Žalm 90,12)

V roku 1985 napísala Anne Wellsová v jednej novinovej eseji: „Môj švagor otvoril písací stôl mojej sestry a vybral balíček zabalený v hodvábnom papieri. Bola to nádherná ručne šitá hodvábná spodnička. Ešte na nej visela cenovka s astronomickou čiastkou. Povedal: Jana si ju kúpila, keď sme boli pred ôsmimi alebo deviatimi rokmi prvýkrát v New Yorku. Nikdy ju nenesila, schovávala si ju pre špeciálnu príležitosť. Myslím, že toto je tá príležitosť. Položil spodničku na posteľ spolu s ďalším oblečením, ktoré sme viezli - do pohrebného ústavu. Potom sa otočil ku mne: Nikdy si neschovávaj nič na špeciálnu príležitosť. Každý deň, keď si nažive, je špeciálna príležitosť!“

Tie slová zmenili Anne Wellsovej život. Pokračovala: „Už si nič neschovávam. Teraz používam svoj krásny porcelán pri každej špeciálnej príležitosti - napríklad keď schudnem o kilo, vyčistím odpad, keď vykvitne prvý kvet kamélie. „Raz“ a, „niekedy“ bojujú vopred prehranú bitku o miesto v mojom slovníku. Ak stojí za to niečo vidieť, počuť alebo robiť, chcem to vidieť, počuť a robiť teraz. Veľmi sa snažím neodkladať, nezadržovať alebo neschovávať čokoľvek, čo by prinieslo do našich životov smiech a lesk. A každé ráno, keď otvorím oči, si poviem, že toto je zvláštna príležitosť.“

Zamyslí sa nad svojim životom. Nehovor - neskôr alebo potom. Každý tvoj deň je výnimočný! Chyť sa dnešnej príležitosti! Povedz človeku, ktorého miluješ, že ho máš rád, vyjdi s ním výlet, pochváľ svoje deti, venuj im dnešný čas, vyjdi s priateľom na kávu. Rozhodni sa dnes urobiť to, čo si predtým odkladal.

Život niekoho môže zmeniť tvoja láska.

Pane, ďakujem Ti za tento dnešný deň, ktorý je výnimočný. Daj mi v ňom vidieť príležitosť prejať lásku tým, ktorých si mi poslal do života. Dnes je zvláštna príležitosť nájsť si pre nich čas, lebo si to skutočne zaslúžia. Ďakujem za nich a žehnám im v mene Pána Ježiša Krista. Amen

Čo vidíš ty?

„Kto pozoruje vietor, nebude nikdy siať, a ten, kto hľadá na oblaky, nebude žať.“ (Kazateľ 11,4)

Málo známy básnik napísal: „Dvaja muži cez mreže väzenia hľadeli. Jeden videl vonku blato, druhý - ako hviezdy na nebi žiarili.“

Mojžiš vyslal na príkaz Hospodina vyzvedačov, aby preskúmali Kanaán – Bohom zasľúbenú zem. Z dvanástich vyzvedačov desať videlo úrodnú krajinu, ale i obrov, ktorí tam žili v opevnených mestách a ktorí im naháňali strach. Iba Jezua a Káleb videli zem mlieka a medu a vyzývali zabrať tieto kráľovstva. Dôverovali Bohu: „Ak bude mať Hospodin v nás záľubu, dovedie nás do tejto krajiny a dá nám ju - krajinu, ktorá oplýva mliekom a medom. Len sa nebúrte proti Hospodinovi! A nebojte sa ľudu krajiny, lebo bude naším chlebom. Odišla od nich ochrana, ale s nami je Hospodin. Nebojte sa ich!“ (Numeri 14,8-9)

Akými očami sa pozeráš ty? Vidíš blato, obrov, temnotu? Alebo vidíš žiariace hviezdy a krajinu mlieka a medu? Si tak zaslepený strachom, že si stratil náhľad na to, ako by to mohlo byť? Ak áno, tak je potrebné, aby si o krok ustúpil a požiadal Boha, aby ti pomohol vidieť širšie súvislosti.

On ťa môže vyslobodiť z väzenia hriechov, ktoré ťa sužujú. Dovoľ Bohu, aby svetlo Jeho nádeje presvietilo tmu v tvojom živote. Ak sa budeš báť obrov, ktorí ťa trápia nikdy nedôjdeš do zasľúbeného kráľovstva. Volaj k Bohu a On vyženie obrov z tvojho života a oslobodí ťa z otroctva strachu a obáv. On dáva v Ježišovi Kristovi víťaziť každému, kto v Neho uveril.

Ak budeš pozorovať vietor, nikdy nebudeš siať. Ak budeš hľadiť na oblaky, nikdy nebudeš žať!

Pane, Bože môj, blahoslavení sú všetci, ktorí sa k Tebe utiekajú. K Tebe volám, lebo ma vypočuješ, Bože; ó, nakloň ku mne svoje ucho, počuj moje volanie. Pozri na moju biedu i na moju tieseň a odpusť všetky moje hriechy. Obráť sa ku mne a zmiluj sa nado mnou hriešnym, lebo som osamelý a zúbožený. Ó Bože, vykúp ma zo všetkých mojich súžení. Amen

Nepremrhaj svoj talent!

„Lenivec baží, a nemá nič, ale túžba usilovných bude naplnená.“ (Príslovia 13,4)

Ked' vedenie v Decca Records odmietlo Beatles so slovami: „Skupiny s gitarami už nie sú zaujímavé,“ podpísali Beatles zmluvu s EMI - a zvyšok je známa história!

Nenechaj si ujsť túto lekciu. Každý z nás bol umiestnený na zemi ako správca Božieho plánu. To platí, nech si sudcom alebo školníkom. Dostal si prídel života a zodpovednosť starať sa o neho, investovať do neho, rozvíjať ho a dávať ho späť Bohu. Jednoducho povedané, výhovorky typu „bál som sa zlyhania“ alebo "obával som sa, že budem kritizovaný" alebo "myslel som, že nie som dosť dobrý" nebudú fungovať.

Ako povedal Ralph Waldo Emerson: „Výhovorky vždy nahrádzajú pokrok.“ Bohu nevidia tvoje pokusy a omyly, ale neprijme tvoje výhovorky, prečo si sa ani nepokúsil. Takže sa modli, prijmi zodpovednosť a vykroč vo viere. Na ceste k úspechu mnohokrát zlyháš, ale ak sa budeš stále snažiť a dôverovať Bohu, nakoniec budeš úspešný.

Pán v podobenstve zveril svoje talenty sluhom: „Jednému dal päť talentov, inému dva a ďalšiemu zas jeden; každému podľa jeho schopností.“ (Matúš 25,15) Toho, čo priniesol ďalších päť a aj toho, čo priniesol ďalšie dva talenty pochválil. Ten, čo mal jeden talent a ho zakopal, toho Pán pokarhal. Toto podobenstvo sa končí slovami: „ Lebo každému, kto má, bude dané a bude mať hojne; ale tomu, kto nemá, aj čo má, bude odňaté.“ (Matúš 25,20-29)

Investujme v živote do vecí, ktoré prinesú výnosy vo večnosti.

Drahý Pane, Ty si do mňa vložil dary, aby som nimi prinášal ovocie na Tvoju slávu. Daj, aby som bol ako dobrý sluha, ktorý nezakopal svoje talenty. Aby to čo si do mňa vložil nevyšlo nazmar. Duchu Svätý, ved' ma a daj mi rozpoznať dary, ktoré do mňa Pán vložil. Nech to čo robím bude Tebe na slávu. Amen

Už si na to prišiel v čom si výnimočný?

„Získavaj múdrosť a za celé svoje imanie získavaj rozumnosť!“ (Príslovia 4,8)

V roku 1902 dostal začínajúci mladý autor zamietavý list od vydavateľa poézie The Atlantic Monthly. Dvadsaťosemročný básnik našiel v balíčku s prvotinou svojej básnickej zbierky strohú poznámku: „V našom časopise nie je pre vaše energické verše priestor.“ Napriek tomu sa stal jedným z najobľúbenejších a najpopulárnejších amerických básnikov všetkých čias. Kto to bol? Robert Frost. V roku 1907 zamietla univerzita v Berne mladému študentovi fyziky doktorskú dizertáciu. Napriek tomu tento študent navždy zmenil vedecký svet. Kto to bol? Albert Einstein. Keď šestnásťročný študent dostal vysvedčenie od svojho učiteľa rétoriky, bola k nemu pripojená poznámka „výrazne neúspešný“. On sa však s týmto hodnotením nezmieril. Kto to bol? Winston Churchill.

Vždy sa snaž byť otvorený ku konštruktívnej kritike, ale neber si odmietnutie osobne. Nenechaj si svoj obraz o sebe samom prefarbiť názormi tých, ktorí nevidia tvoje najlepšie kvality a potenciál. Všetci úspešní ľudia majú jedno spoločné - museli sa vyrovnávať s odmietnutím. Boh každého z nás niečím obdaril. Koľko veľkých ľudí vedy, umenia, športu... nebolo spočiatku docenených. To neznamená, že ak neuvidia ľudia hneď tvoj potenciál, tak že ho nemáš. Boh má plán a poslanie pre každého človeka. Počíta so všetkým talentom, darmi a schopnosťami, ktorými nás obdaroval. Ak ťa trápi, čo všetko nie si a čo nedokážeš, pozri sa do zrkadla a uvedom si, že Boh vidí to, čo si – vidí tvoj potenciál a svoju slávu v tebe. Nekomparuje ťa s iným človekom, aby zistil, či sú tvoje schopnosti porovnateľné. Jeho zaujíma niečo iné – zaujíma ho, ako vy používaš potenciál, ktorý do teba vložil. Odrazí každú výhovorku, ktorú mu nahodíš, aby si mohol ignorovať alebo odmietat' jeho dary.

Ľudia ťa môžu sklamať, nedoceniť alebo ti závidieť. Preto sa menej opieraj o ľudí a viac o Boha.

Pane, Ty vieš čo všetko si do mňa vložil. Pomôž mi naplno využiť tento môj potenciál. Nech všetko, čo robím prinesie Tebe česť, chválu a slávu. Amen

Uhol pohľadu!

„Nech sa aj naši naučia vynikať v dobrých skutkoch tam, kde je naliehavá potreba, aby nezostali bez ovocia.“ (Títovi 3,14)

Pravdepodobne si už počul príslovie: „Sťažoval som sa, že nemám topánky, než som stretol muža, ktorý nemal nohy.“ V komikse Peanuts pes Snoopy vidí rodinu, ako sedí okolo stola a pochutnáva si na večeri Vďakyvzdania, zatiaľ čo on je vonku so žrádlom pre psov. „Čo s tým?“ Premýšľa. „Všetci dnes jedia moriaka, a mne dali len psie žrádlo, pretože som pes.“ Potom zrazu získa správny pohľad: „Samozrejme, mohlo to byť ešte horšie - mohol som sa narodiť ako moriak!“

Akokoľvek veľký problém vyzerá, je často len otázkou pohľadu. Väčšina problémov, ktorým čelíme, je v širšom kontexte úplne bezvýznamná. Keď náš blízky dostane rakovinu alebo stratíme milovaného človeka, až potom si uvedomíme, aké drobné sú naše problémy.

Spisovateľ James Agee spomínal, ako kedysi počas Veľkej hospodárskej krízy oslovil v centre Appalachia staršiu žobráčku. Žila v malej chatrči so špinavou podlahou bez kachlí a elektriny. „Čo by ste robila,“ spýtal sa jej, „keby vám niekto dal nejaké peniaze, aby vám pomohol?“ Žena chvíľku premýšľala, a potom odpovedala: „Myslím, že by som ich dala chudobným.“

Máš pocit, že máš vo svojom živote veľa dôvodov sťažovať sa? Pozri sa dobre okolo seba a možno tam uvidíš ľudí, ktorí sú na tom oproti tebe oveľa horšie a nesťažujú sa. Zistenie skutočnosti, že okolo teba sú niektorí ľudia s oveľa väčšími problémami, než sú tie tvoje, prináša nový pohľad a vedie ku vďačnosti. Ježiš povedal svojim učeníkom: „Toto som vám povedal, aby ste mali pokoj vo mne. Na svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet.“ (Ján 16,33)

Zmeň uhol pohľadu! Nech sa naplní tvoje srdce vďačnosťou.

Bože, odpusť mi keď hľadím iba na svoje vlastné záujmy a pritom nevidím svet okolo seba. Daj mi mäsité srdce, citlivé na potreby iných, uši, ktoré budú načúvať a ruky, ktoré budú ochotné pomôcť tým, ktorí to najviac potrebujú. Amen

Túžiš po ľahkom zisku?

„Majte sa na pozore, aby ste nestratili, na čom sme pracovali, ale aby ste dostali úplnú odmenu.“ (2.Jána 1,8)

Charlie Jones, zvaný „Obrovský“, rozprával príbeh o mužovi, ktorému sa zdalo, že zdedil milión dolárov. Chcel sa v tomto sne osprchovať, ale sprcha bola rozbitá. Skúšal sa oholiť, ale holiaci strojček nefungoval. Snažil sa urobiť si raňajky, ale kávovar nevaril a hriankovač nehrial. Išiel si pre noviny, ale schránka bola prázdna. Ponáhľal na autobus do práce, ale ten neprišiel. Po hodinovom čakaní sa nakoniec niekoho spýtal: „Čo sa to tu deje?“ Ľudia mu odpovedali: „Vy ste o tom nepočul? Všetci zdedili milión dolárov a nikto už nepracuje. Náhle sa ten muž zobudil, a keď zistil, že to všetko bol sen, povedal: „Vďaka Bohu!“ Hneď išiel a dal si skvelú sprchu, skvele sa oholil, pochutnal si na skvelej šálke kávy a skvelej topinke a u pritom si prečítal skvelé noviny. A nakoniec chytil skvelý autobus do skvelej práce!

O tvojom postavení a plate by niektorí z tvojich predkov s najvyššou pravdepodobnosťou mohli len snívať. Poďakuj dnes Bohu za prácu, ktorú ti dal, a daj do nej zo seba to najlepšie.

„Veľkým ziskom je však zbožnosť spojená so spokojnosťou.“ (1.Timotejovi 6,6)

Ďakujem Ti, Pane, že môžem pracovať. Prosím, daj mi ostražitosť, aby som sa mal na pozore a nestratil to, na čom som pracoval, ale aby som raz mohol za svoju vykonanú prácu dostať plnú odmenu. Amen